

Gendergerelateerd
Geweld Tegen Kinderen
en Jongeren Onderweg

Opleidingshandboek

Deze publicatie werd gefinancierd door het programma Rechten, Gelijkheid en Burgerschap van de Europese Unie (2014-2020).

© 2019 BRIDGE project

Vrijwaringsclausule

De inhoud van deze handleiding vertegenwoordigt alleen de mening van de auteur en valt onder zijn / haar eigen verantwoordelijkheid. De Europese Commissie aanvaardt geen enkele verantwoordelijkheid voor het gebruik van de informatie die het bevat.

Inhoudstafel

Erkenningen.....	4
Inleiding en Achtergrond van de Cursus.....	4
Doelstellingen van de Cursus	5
Vorbereiding van de Opleiding & Checklist	6
Lokale Aanpassingen	6
Energizers	6
Beschouwingen op het einde van de dag	6
Evaluaties op het einde van de dag	7
Dag 2 Recapitulatie.....	7
Pre-Post Test en Beoordeling van de Opleiding	8
Verder Referentiemateriaal.....	8
Opleidingsagenda	9
Module 1: Inleiding.....	11
Module 2: GBV en Kinderen en Jongeren op de Vlucht.....	14
Module 3: Kinderbescherming en Veiligstelling	19
Module 4: Aanwijzingen voor en Impact van GBV	23
Module 5: GBV Preventie: Risicobeoordeling en Creëren van Bescherming.....	32
Module 6: Risicobeperking & Actieplanning	35
Einde van Dag 1	36
Dag 2: Verwelkoming.....	37
Module 7: Reageren op GBV.....	38
Module 8: Case Management, Doorverwijzingen en Rapportage.....	47
Module 9: Plaatsvervangend en Secundair Trauma en Zelfhulp	50
Ending	53
Bijlage 1: Materiaal voor de Facilitator.....	55
Bijlage 1.0: Verhalen over Kinderen en Jongeren op de Vlucht	56
Bijlage 1.1: GBV Case Studies.....	59
Bijlage 1.2: Power Walk	61
Bijlage 1.3: Aanwijzingen voor GBV, Gevolgen en Veerkracht Case Study.....	67
Bijlage 1.4: Kernovertuigingen en Attitudes.....	68
Bijlage 1.5: Opleiding Pre / Post-test Meting	69
Bijlage 1.6: Opleidingsbeoordeling	71

Bijlage 2: Uitreikbladen voor de Deelnemers	73
Uitreikblad 2.0: Opleidingsagenda	74
Uitreikblad 2.1 Definities	76
Uitreikblad 2.2: Kinderbescherming en Veiligstelling.....	81
Uitreikblad 2.3: GBV: Wat zijn de Aanwijzingen? Wat zijn de Gevolgen?	84
Uitreikblad 2.4: GBV Preventie: Risicobeoordeling en contextanalyse	87
Uitreikblad 2.5: GBV Risicoanalysemethode voor Kinderen en Jongeren	89
Uitreikblad 2.6: GBV Risicobeperking/Preventie	99
Uitreikblad 2.7: Einde van Dag 1 Reflecties.....	101
Uitreikblad 2.8: Reageren op GBV.....	102
Uitreikblad 2.9: GBV Meldingsprincipes	105
Uitreikblad 2.10: Case Study.....	109
Uitreikblad 2.11: Rollenspel	110
Uitreikblad 2.12: Case Management, Doorverwijzingen & Rapportage	112
Uitreikblad 2.13: In Kaart brengen van diensten	113
Uitreikblad 2.14: Plaatsvervangend/Secundair Trauma en Zelfhulp.....	117
Uitreikblad 2.15: Bronnen.....	122

Erkenningen

Deze handleiding is opgesteld in het kader van het project “Relaties opbouwen door innovatieve ontwikkeling van bewustwording over gendergerelateerd geweld in Europa (BRIDGE). Het BRIDGE-project is een tweejarig project dat wordt uitgevoerd onder leiding van Terre des Hommes Regional Office Europe in samenwerking met Arsis - Association for the Social Support of Youth (Griekenland), Defence for Children International - DCI Belgium, Fedasil (België), Kopin (Malta) en Terre des Hommes Roemenië. Het BRIDGE-project wordt gefinancierd door het programma Rechten, Gelijkheid en Burgerschap van de Europese Unie (2014-2020).

Het BRIDGE-project is ontwikkeld om de wettelijke respons op gendergerelateerd geweld (GBV) bij kinderen en jongeren die onderweg zijn in landen van de Europese Unie (EU) te versterken. Bestaande studies wijzen op alarmerende verslagen over GBV met betrekking tot vluchtelingen en kinderen en jongeren onderweg in de Europese Unie. Mensenhandel, seksuele uitbuiting en misbruik en dwangarbeid maken deel uit van de ervaringen van mensen die onderweg zijn. Tegelijkertijd is het probleem van GBV moeilijk aan te pakken wegens het grote gebrek aan gegevens en de kennis en coördinatie van professionals enerzijds en het lage bewustzijn bij kinderen en jongeren op de vlucht zelf anderzijds.

Het BRIDGE-project streeft naar de volgende specifieke doelstellingen:

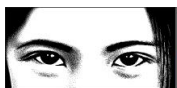
- Verbetering van de beschikbaarheid van nauwkeurige gegevens over GBV tegen kinderen en jongeren die onderweg zijn;
- Kennis en vaardigheden van zorgprofessionals ontwikkelen om de sensibilisering te bevorderen, specifieke vormen van GBV onder kinderen en jongeren onderweg te identificeren en aan te pakken;
- Ondersteuning en bevordering van samenwerking tussen instanties en leren over GBV tegen kinderen en jongeren op de vlucht door een regionale praktijkgemeenschap;
- Kinderen en jongeren in staat stellen om positieve relaties, bewustzijn en begrip van GBV op te bouwen en hun te ondersteunen om dit te melden, te voorkomen, te verzachten en aan te pakken.

We willen graag het programma Rechten, Gelijkheid en Burgerschap van de Europese Unie (2014-2020) bedanken voor haar steun en financiering van het project. We willen ook alle wereldwijde gendergerelateerde gewelds- en beschermingsdeskundigen bedanken die tijd en middelen hebben bijgedragen aan het maken van de handleiding.

Inleiding en Achtergrond van de Cursus

Deze opleiding maakt deel uit van het BRIDGE-project dat het volgende beoogt:

- ✓ Ontwikkeling van een methodologie voor gegevensverzameling en mobiele gegevensverzameling (MDC)
- ✓ Implementeren van een gegevensverzameling met behulp van het MDC-werkinstrument in projectlanden
- ✓ Opleidingscurricula en blended learning ontwikkelen, inclusief e-learning
- ✓ Bewustmakingscampagnes voeren die zijn ontworpen en geïmplementeerd in elk van de vier projectlanden
- ✓ Een regionale praktijkgemeenschap ontwikkelen via de Child Protection Hub

De focus van deze opleiding ligt op het opbouwen van de kennis en bekwaamheid van zorgprofessionals uit Griekenland, België, Malta en Roemenië om GBV te voorkomen, te identificeren en te reageren op kinderen en jongeren op de vlucht. De aanpak van het project voor de opleiding van opleiders (ToT) stelt opleiders in staat om collega's op te leiden en heeft een groter replicatiepotentieel dan de beoogde individuen in dit project. De professionals zullen vaardigheden en kennis hebben opgebouwd over hun specifieke wettelijke rol in kinderscherming en vaardigheden m.b.t. kinderen, kennis van kinderscherming, specifieke kwesties rond GBV tegen kinderen en zullen als multiplicatoren en 'rolmodellen' binnen hun beroep dienen. Het projectpartnerschap zal pleiten voor opname van het opleidingsmateriaal in officiële opleidingsschema's voor professionals in de projectlanden. Kennis die door zorgprofessionals is opgedaan, kan na dit project worden overgedragen; dit wordt verder ondersteund door de beschikbaarheid van opleidingsmateriaal in lokale talen en hun specifieke aanpassing aan de lokale context.

Doelstellingen van de Cursus

Aan het einde van de opleiding zullen de deelnemers de volgende vaardigheden bezitten:

- ✓ De kennis en vaardigheid om alert te zijn voor GBV en specifieke vormen van GBV en de impact ervan op kinderen en jongeren op de vlucht te identificeren en aan te pakken
- ✓ Vaardigheden en kennis opbouwen over hun specifieke wettelijke rol in kinderscherming en kennis van kinderscherming
- ✓ Strategieën ontwerpen om GBV in zorginstellingen te voorkomen
- ✓ GBV bij kinderen en jongeren op de vlucht identificeren en aanpakken met behulp van psychosociale vaardigheden om trauma aan te pakken
- ✓ Een methode uitwerken om kinderen in staat te stellen om te rapporteren en hun de verwijzingsmechanismen in hun projectland uitleggen
- ✓ Creatieve aanpak voor het werken met facilitators van jongeren (alleen ToT-training)
- ✓ Weten hoe het online ChildHub platform te gebruiken
- ✓ Vaardigheden en materiaal om de opleiding te organiseren in hun projectland

Profiel van de Deelnemers

De focus van de opleiding ligt op het opbouwen van kennis en vaardigheden van zorgprofessionals om GBV te voorkomen, te identificeren en te reageren op kinderen en jongeren op de vlucht.

Hoe het Opleidingshandboek te gebruiken

Elke module van het opleidingshandboek bevat instructies voor het gebruiken van de module. De volgende symbolen worden gebruikt:

	Facilitator Opmerking
	Timing
	Doelstellingen
	Materiaal

	Vorbereidend werk voor de Facilitator
	PowerPoint
	Groepsopdracht
	Case Study

Opleidingsmethode

De opleiding is ontworpen om extreem interactief en op de praktijk gebaseerd te zijn.

Gebruik van Powerpoint

Elke module heeft een bijbehorende PowerPoint en alle instructies zijn opgenomen in de handleiding.

Vorbereiding van de Opleiding & Checklist

	Vorbereidend werk voor de Opleider	✓ Informeer de cursisten over datum, locatie, agenda en doelstellingen van de opleiding ✓ Bereid uitreikbladen voor, rollenspel, huiswerk en andere documenten nodig tijdens de opleiding ✓ Bewaar alle informatie die nodig is in 1 plaats ✓ Orden al het materiaal ✓ Zorg voor animatoren ✓ Bereid diploma's voor ✓ Zorg ervoor dat de workshopfaciliteiten worden georganiseerd, inclusief lunch en theepauzes

Lokale Aanpassingen

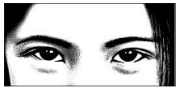
Pas zo nodig alle oefeningen aan om ervoor te zorgen dat ze cultureel en contextueel geschikt zijn.

Energizers

Omdat het gebruik van Energizers vaak cultureel verschillend is, wordt voorgesteld om het idee van Energizers aan het begin van de opleiding te introduceren. Als de groep het ermee eens is dat ze ze graag willen gebruiken, kun je vrijwilligers vragen om energizers te gebruiken waarmee ze vertrouwd zijn. Je hebt 4 stimulators per dag nodig (een in de ochtend, een na de ochtend thee, een na de lunch en een na de middag thee). Als er geen vrijwilligers zijn, maar de groep graag energizers heeft, bent u daar verantwoordelijk voor.

Beschouwingen op het einde van de dag

Vraag de groep aan het einde van elke dag na te denken over een reflectie. Vraag hun om na te denken over:

Gevoelens tijdens de dag	Stress of uitdagingen?	Hoe gingen zij om met stress?

Het doel van de reflectie is om deelnemers kennis te laten maken met werkinstrumenten voor zelfbewustzijn.

Evaluaties op het einde van de dag

Het kan aan het einde van de dag nuttig zijn om een snelle evaluatie / check-in te doen over hoe de opleiding verloopt. Enkele suggesties zijn:

Schietschijf

Omdat dit het einde van de dag is, bedank de deelnemers voor hun tijd en aandacht. Om te begrijpen of de opleiding op schema ligt, teken je een schietschijf op een stuk flip-overpapier. Leg het concept van 'op koers zijn' uit en dat je graag wil weten of de opleiding 'op koers' is en of zij iets bijleren.

Vraag elke persoon, voordat ze vertrekken, om een merkteken op de roos te geven om aan te geven of ze het gevoel hebben dat de opleiding in de goede richting gaat of dat zij het 'het doel mist'.

SMS een Vriend

Vraag de deelnemers zich voor te stellen dat ze een sms naar een vriend zouden sturen over de opleiding. Wat zouden ze zeggen? Laat ze de sms op een post-it note schrijven en op een flip-over zetten.

Eén woord/één actie

Ga in een cirkel staan. Elke persoon moet één woord zeggen of 1 actie ondernemen die aangeeft hoe hij zich die dag voelde over de opleiding.

Dag 2 Recapitulatie

Begin de 2de dag met een samenvatting van de vorige dag. Vraag de groep om aan te geven wat zij zich herinneren van de vorige dag. Dit helpt om de groep te herinneren aan belangrijke concepten die de dag ervoor zijn geleerd.

Als de groep zich goed voelt met het delen van ervaringen, kan je hun ook vragen om hun reflecties aan het einde van de dag te delen vanaf dag 1:

Gevoelens tijdens de dag	Stress of uitdagingen?	Hoe gingen zij om met stress?

Pre-Post Test en Beoordeling van de Opleiding

Om het leren te meten, moet de facilitator een pre- en post-test afnemen om de toename van kennis als gevolg van de opleiding te beoordelen. Een laatste evaluatie van de opleiding zal ook aan het einde worden afgerond.

Verder Referentiemateriaal

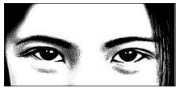
Verder Referentiemateriaal kan je vinden in Bijlage 2: Uitreikbladen voor de Deelnemers.

Opleidingsagenda

Opleiding: Dag 1

Timing	Module
09:00-10:30	Module 1: Verwelkoming en Voorstellingen Module 2: GBV & Kinderen en Jongeren Onderweg
Break	
10:45-13:00	Module 2: GBV & Kinderen en Jongeren Onderweg (vervolg). Module 3: Kinderbescherming en Veiligstelling
Lunch	
14:00-15:30	Module 4: Aanwijzingen voor en Impact van GBV Module 5: GBV Preventie: Risicobeoordeling en Bescherming opbouwen
Break	
15:45-17:00	Module 6: Risicovermindering & Actieplanning Beschouwingen op het einde van de dag
Einde van de Dag	

Opleiding: Dag 2

Timing	Module
09:00-10:30	Verwelkoming en Dag 1 Recapitulatie Module 7: Reageren op GBV
Break	
10:45-13:00	Module 7: Reageren op GBV (vervolg) Module 8: Case Management, Doorverwijzingen & Rapportage
Lunch	
14:00-15:30	Module 9: Plaatsvervangend & Secundair Trauma en Zelfhulp
Break	
15:45-17:00	Afronding en de Volgende Stappen ChildHub gebruiken Post-Test en Beoordeling
Einde van de Dag	

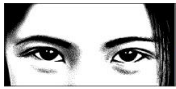

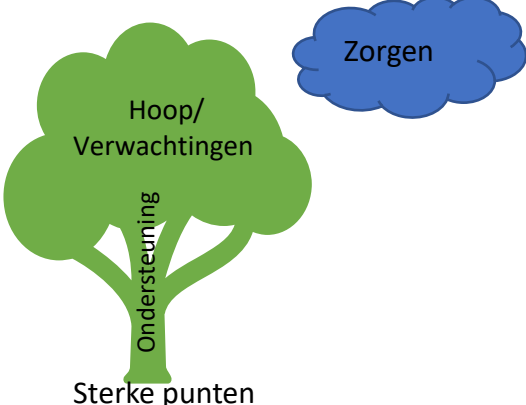
Module 1: Inleiding

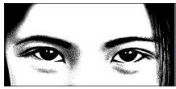
Duur en Onderwerpen	60 Minuten 1.1 Verwelkoming en Voorstellingen 1.2 Logistiek, Groepsakkoorden, Doelstellingen & Agenda 1.3 Pre-test 1.4 Zelfhulp
	Doelstellingen Op het einde van de Module zullen de deelnemers: • Een overzicht hebben van de agenda en de opleiding en inzicht hebben in de ervaring en achtergrond van de andere deelnemers • Akkoord gaan met vertrouwelijkheid tijdens de opleiding en groepsakkoorden
	Materiaal ✓ Uitreikbladen ✓ Flip-Chart Paper en Stiften ✓ Post-it Notes
	Vorbereidend Werk voor de Facilitator 1. Er voor zorgen dat de ruimte naar wens is ingericht en dat de uitreikbladen zijn afgedrukt 2. Een boom tekenen op een flip-chart paper 3. De Pre-Test afdrukken 4. De uitreikbladen 2.0 Opleidingsagenda afdrukken

Facilitatie-instructies

Module 1 Plaatjes 1-3	1.1 Verwelkoming en Voorstellingen: Walk in My Shoes (15 Minuten) Stap 1: Verwelkom alle Deelnemers aan de Opleiding en stel de Facilitator(s) voor. Stap 2: Zeg aan de Deelnemers dat we de opleiding gaan starten door elkaar te leren kennen. Stap 3: Laat elke persoon een van zijn schoenen uitdoen als ze zich daar prettig bij voelen. Als ze zich niet op hun gemak voelen, kunnen ze de groep gewoon hun schoen laten zien. Stap 4: Zeg aan de groep dat zij zich gaan voorstellen door hun schoen te gebruiken. Zij zullen het volgende zeggen tegen de groep: 1. Hun naam en waar zij vandaan komen voor de opleiding (zowel de organisatie als de plaats) 2. Hun rol in hun organisatie 3. Hun ervaring met het werken met kinderen jongeren op de vlucht 4. Hun ervaringen met werken met GBV 5. Hoe lang hun reis duurde om naar de opleiding te komen. 6. Hun beste herinneringen met deze schoen De Facilitator start de inleiding om de activiteit te modelleren. Nadat de introducties zijn voltooid, legt hij de groep uit dat we ons in deze opleiding zullen concentreren op het

	begrijpen van de ervaring van kinderen en jongeren tijdens hun reis en migratie en hoe deze worden beïnvloed door Gendergerelateerd Geweld (GBV).
Module 1 Plaatje 4	1.2 Logistiek, Groepsakkoorden, Doelstellingen & Agenda (10 Minuten) Logistiek (Plaatje 4) Geef de groep een overzicht van de logistiek van de opleiding inclusief: • Locatie van voorzieningen (toiletten enz)• Pauzetijden en maaltijden• Nooduitgangen Groepsakkoorden (Plaatje 4) Stap 1: Leg de deelnemers uit dat het belangrijk is om groepsovereenkomsten te hebben om de veiligheid en het comfort van iedereen tijdens de training te waarborgen. Stap 2: Brainstorm met de groep wat ze vinden dat de afspraken zouden moeten zijn en noteer ze op een flipchart. Benadruk met de groep het concept van vertrouwelijkheid. Het is belangrijk dat de groep ermee instemt om alle persoonlijke verhalen die tijdens de training worden gedeeld vertrouwelijk te houden. Stap 3: Plak de overeenkomsten op de muur in het lokaal. Opmerking voor de Facilitator: Akkoorden moeten bereikt worden over: ✓ Mobiele telefoons uitgeschakeld of op stil gezet✓ Geen laptops: dit is een zeer interactieve opleiding en deelnemers krijgen uitreikbladen en materiaal om aantekeningen te maken✓ Timing: Wees op tijd, want timing is belangrijk✓ Respect: Respect voor alle meningen en niet oordelen✓ Deelname: Iedereen wordt aangemoedigd om actief deel te nemen✓ Vragen: Alle vragen zijn wellom
Module 1 Plaatje 5	Leerdoelen en verwachtingen (20 Minuten) Stap 1: Leg uit dat je een beter beeld wil krijgen van de leerdoelen van de deelnemer. Voorafgaand aan deze oefening zal de Facilitator een boom op een groot stuk papier hebben getekend, zoals hieronder.

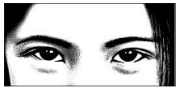
	Sterke punten Vraag de groep om na te denken over de sterke punten die ze naar de opleiding brengen. Terwijl de groep hun sterke punten benoemt, schrijft u de woorden in de wortels. Bedenk dat we als groep veel sterke punten en middelen samenbrengen waaruit we tijdens de opleiding kunnen putten. Ondersteuning Vraag de groep om na te denken over wat hun helpt om te leren. Schrijf de woorden die de ondersteuning illustreren in de stam van de boom. Bespreek hoe we allemaal ondersteuning nodig hebben bij ons leren om het meeste uit een opleiding te halen. Hoop, Verwachtingen Vraag de groep wat ze van de opleiding verwachten. Waar hopen ze op? Schrijf deze woorden in de bladeren van de boom. Net als fruit, zal dit ons leren groeien en zich ontwikkelen tot iets dat we kunnen meenemen en waarvan we kunnen profiteren. Zorgen Vraag de groep om eventuele zorgen over de opleiding te bespreken. Schrijf of teken deze zorgen in de wolken. Bespreek dat we ons soms zorgen maken en dat we hopen dat deze zorgen zullen worden aangepakt door de opleiding. Agenda Nadat de groep hun gedachten hebben geuit deelt u de Agenda uit (Uitrekblad 2.0) en doorloopt u de Agenda en Leerdoelen.
Module 1 Plaatje 6	1.3 Pre-Test (15 Minuten) Voordat de opleiding begint, moeten we een korte pre-test uitvoeren. Aan het einde van de opleiding zullen we dan een Post-Test uitvoeren, en dit helpt ons om het leren te meten als resultaat van de opleiding.
Module 1 Plaatje 7	1.4 Zelfhulp tijdens de opleiding (1 Minuut) Beëindig deze eerste module door aan de deelnemers uit te leggen dat de besproken informatie soms verontrustend kan zijn en dat de verhalen moeilijk te aanhoren zijn. De Facilitator (en) zullen tijdens de opleiding beschikbaar zijn om eventuele moeilijke gevoelens te bespreken en erover te praten.

Module 2: GBV en Kinderen en Jongeren op de Vlucht

Duur en Onderwerpen	150 Minuten 2.1 Wie zijn de Kinderen en Jongeren op de Vlucht 2.2 Wat is Gendergerelateerd Geweld 2.3 Hoe worden Kinderen en Jongeren op de Vlucht beïnvloed door GBV
	Doelstellingen Op het einde van de Module zullen de deelnemers kunnen: • Identificeren wie Kinderen en Jongeren op de Vlucht zijn. • Zich bewust zijn van de uitdagingen waarmee kinderen en jongeren geconfronteerd worden tijdens hun migratie • Gendergerelateerd Gewelden en al de soorten GBV definiëren die een impact hebben op kinderen en jongeren op de vlucht
	Materiaal ✓ Uitreikbladen ✓ Flip-Chart Paper en Stiften ✓ Post-it Notes
	Vorbereidend werk voor de Facilitator 1. Bereid Kinderen en Jongeren op de Vlucht verhalen voor (Zie Bijlage 1.0) 2. Bijlage 1.1: GBV Case Studies afdrukken 3. Uitreikblad 2.1 Definities afdrukken

Instructies voor de Facilitator

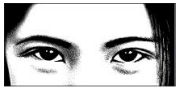
Module 2 Plaatjes 8-17	2.1 Wie zijn Kinderen en Jongeren op de Vlucht (10 Minuten) Het eerste deel van de module zal zich richten op de presentatie van de gegevens over kinderen en jongeren op de vlucht. De Facilitator presenteert de informatie op plaatjes 8-16 en benadrukt hoeveel kinderen onderweg zijn. Belangrijke punten om te markeren zijn onder meer: ✓ De aantallen ✓ Gender en Aankomsten: Over het algemeen zijn er 4 jongens voor elk meisje ✓ Gemiddelde leeftijd van zowel begeleide als niet-begeleide kinderen ✓ Land van herkomst van zowel begeleide als niet-begeleide minderjarigen ✓ Migratietrajecten ✓ Waar gaan de kinderen naartoe?
Groepsopdracht Plaatje 18	2.1 Groepsopdracht: Verhalen over kinderen en jongeren op de vlucht (10 Minuten) Zie Bijlage 1.0 Nadat de gegevens zijn gepresenteerd, zal de Facilitator de groep vragen om in een cirkel te gaan staan. De Facilitator deelt dan verhalen uit van kinderen en jongeren op de vlucht.

	Vraag verschillende deelnemers of zij de verhalen willen lezen en vervolgens de verhalen met de groep te bespreken. De Facilitator kan vragen: 1. Hoe voel je je wanneer je die verhalen en data hoort? 2. Was je je bewust van het aantal kinderen en jongeren die onderweg zijn? Opmerking voor de Facilitator: Het belangrijkste leerpunt in deze sectie is om informatie en gegevens te verstrekken over kinderen en jongeren op de vlucht, en om de gegevens via de verhalen tot leven te brengen. Omdat verschillende verhalen moeilijk te aanhoren kunnen zijn voor de deelnemers, is het belangrijk om de groep aan zelfzorg te herinneren en met de Facilitator te praten als ze de informatie te afgrijselijk vinden.
Module 2 Plaatjes 19-20	2.2 Wat is Gendergerelateerd Geweld (60 Minuten) Dit onderdeel zal zich richten op het vergemakkelijken van inzicht in het verschil tussen gender en sekse en het vaststellen van de definitie van gendergerelateerd geweld. Genderspel (10 Minuten) Vraag de groep om op te staan en de ene kant van de kamer Gender te noemen en de andere kant Sekse. Laat de groep bij het lezen van de volgende uitspraken naar Gender of Sekse gaan, afhankelijk van wat zij denken dat de juiste antwoorden zijn. De juiste antwoorden staan in de (). Vraag 1: Vrouwen kunnen baby's baren; mannen niet (Sekse) Vraag 2: Vrouwen worden dikwijls minder betaald dan mannen (Gender) Vraag 3: Meisjes zijn vriendelijk en zachtaardig; jongens zijn stoer en avontuurlijk (Gender) Vraag 4: Vrouwen menstrueren; mannen niet (Sekse) Vraag 5: Vrouwen praten graag over hun gevoelens; mannen houden hun gevoelens voor zichzelf (Gender) Vraag 6: De rol van een vrouw is om voor kinderen te zorgen; de rol van een man is om te werken (Gender) Vraag 7: Vrouwen kunnen baby's borstvoeding geven; mannen niet (Sekse)
Module 2 Plaatjes 21-22	Besprek na de groepsopdracht de verschillen tussen gender en sekse. Geef vervolgens voor de groep aan dat de definities zijn: Definitie van gender: Gender is een concept dat de sociaal geconstrueerde verschillen tussen vrouwen en mannen gedurende hun levenscyclus beschrijft. Gender, samen met factoren zoals leeftijd, ras en klasse, beïnvloeden onder andere de verwachte kenmerken, gedrag, rollen, macht, behoeften, middelen, beperkingen en kansen voor mensen in elke cultuur. Gender is ook een analytisch hulpmiddel waarmee we een beter inzicht krijgen in kwetsbaarheidsfactoren om beter te kunnen reageren op behoeften.¹ Definitie van sekse: De term sekse verwijst naar de biologische kenmerken van mannen en vrouwen. Deze kenmerken zijn aangeboren (d.w.z. die waarmee mensen worden geboren) en hun verschillen zijn beperkt tot fysiologische reproductieve functies.²

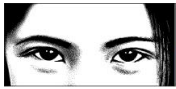
¹ IFRC Sexual and Gender-based violence: A two-day psychosocial training: Training Guide. 2015

² Ibid

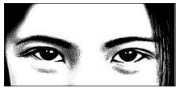

Module 2 Plaatje 23	Definities en Soorten Gendergerelateerd Geweld (20 Minuten) Soorten GBV: Groepsopdracht Stap 1: Verdeel de groep in twee groepen en noem een groep jongens en de andere groep meisjes. Stap 2: Vraag elke groep om te brainstormen over welke soorten GBV ze denken dat bij jongens en meisjes voorkomt. Vraag de groep om ook te definiëren wat volgens hun de definities zijn van de soorten GBV waarnaar ze hebben verwezen. Stap 3: Vraag de groep om ook een overzicht te geven van de soorten GBV die volgens hun het meest voorkomen in de gebieden waar ze werken. Stap 4: Breng de groep weer bij elkaar en laat ze hun discussies presenteren aan de grotere groep.
Module 2 Plaatjes 24-25	GBV Definitie en Soorten ((10 Minuten) De Facilitator zal dan de definitie van GBV geven, en van veel voorkomende soorten GBV met kinderen en jongeren. Geef de definities in Bijlage 2.1. Opmerking voor de Facilitator: Het doel van dit onderdeel is om te benadrukken dat hoewel we vaak focussen op GBV tegenover vrouwen en meisjes, jongens ook het slachtoffer kunnen zijn van GBV. Terwijl crisissituaties een grote impact hebben op alle kinderen en adolescenten, zijn adolescente meisjes dubbel in gevaar wegens de wijdverbreide genderongelijkheid. Conflicten en rampen vergroten de reeds bestaande ongelijkheden van macht en waarde en het is de relatieve machteloosheid van zowel het vrouw zijn als nog geen volwassene zijn, die een onevenredige impact van crisissituaties op adolescente meisjes tot gevolg heeft. Meisjes, d.w.z. adolescente meisjes, worden onevenredig getroffen door seksueel geweld en andere vormen van GBV. Seksueel geweld tegen jongens komt veel minder vaak voor dan tegen meisjes; het bestaat echter en vanwege stigma en tegengestelde gendernormen blijft GBV/SGBV tegen jongens grotendeels ondergerapporteerd terwijl er zelden ondersteuningsmechanismen voor mannelijke slachtoffers zijn. Het is de verantwoordelijkheid van kinderbeschermingsactoren om zowel meisjes als jongens te beschermen tegen seksueel geweld en GBV.³ De Facilitator zal de definities uitleggen die te vinden zijn in het uitreikblad voor de volgende soorten GBV en bespreekt deze met de groep. In de volgende paragraaf zullen we ons concentreren op de kwetsbaarheden voor GBV en wat kinderen en jongeren helpt om veerkracht te ontwikkelen.

³ SGBV Standards and Guidelines

Module 2 Plaatje 26	Case Studies (Zie Bijlage 1.1) (20 Minuten) De Facilitator zal vervolgens de groepen vragen terug te keren naar hun kleine groepen en elke groep krijgt een case study. Stap 1: Elke groep leest de case study en schetst vervolgens het type GBV dat zij denken dat het kind/de jongere ervaart. Stap 2: De groepen lezen vervolgens hun case study voor aan de grotere groep en schetsen vervolgens de soorten GBV die zij denken dat het kind/de jongere ervaart.
Module 2 Plaatjes 27-30	2.3 De omvang van het Probleem (10 Minuten) Om deze module te beëindigen, zal de Facilitator uitleggen dat hoewel er een gebrek is aan gegevens over de omvang van GBV met kinderen en jongeren op de vlucht, het belangrijk is om dit probleem aan te pakken. De Facilitator zal dan de volgende gegevens tonen met behulp van de plaatjes: • Uit een VN-rapport van 2018 bleek dat, van ongeveer 1.300 interviews met vluchtelingen en migranten in Libië, de "overweldigende meerderheid" van vrouwen en oudere adolescente meisjes meldde dat ze slachtoffer waren van groepsverkrachting of gezien hadden dat andere vrouwen en meisjes werden meegenomen voor seksueel geweld.• Uit een onderzoek van Oxfam-partners in Sicilië uit 2017 bleek dat 30 van de 31 geïnterviewde vrouwelijke migranten rapporteerden dat ze in Libië waren verkracht.• UNICEF meldde dat bijna de helft van de 82 geïnterviewde vluchtelingen- en migrantenvrouwen in 2017 zegden dat ze seksueel geweld of misbruik hadden meegemaakt langs de centrale Mediterrane route. • Een NGO ontdekte dat van de 125 vluchtelingen- en migrantenvrouwen die op het zoeken reddingsschip Aquarius van 2016-2017 werden geïnterviewd, 12 procent aangaf seksueel geweld te hebben ervaren in hun land van herkomst, 22 procent op hun reis en 42 procent in Libië.• Volgens het IOM werd naar schatting 80 procent van de Nigeriaanse vrouwen die in 2016 over zee naar Italië kwamen, verhandeld voor seksuele uitbuiting. Bronnen: Verenigde Naties 2018, Oxfam 2017, UNICEF 2017, Unpublic 2018, IOM 2017

Andere statistieken om mee te delen:⁴

Seksueel geweld tegen alle vluchtelingen en migranten - vrouwen, mannen, meisjes, jongens en personen met uiteenlopende seksuele geaardheid, gender-identiteit en -uitdrukking of genderkenmerken (SOGIESC) - lijkt gebruikelijk te zijn langs de centrale Mediterrane route.

Seksueel geweld wordt gepleegd op zowel vrouwen als mannen (en jongens en meisjes)

In Italië worden sommige vluchtelingen en migrantenjongeren, jonge mannen en personen met SOGIESC seksueel uitgebuit en misbruikt, hoewel de omvang onbekend is.

De Facilitator moet benadrukken dat er een gebrek aan rapportage is om de volgende redenen:

Een van de uitdagingen waar we voor staan, is de rapportage, zodat we diensten en veiligheid kunnen bieden. De onderrapportage is te wijten aan:

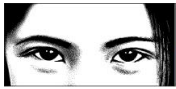
- gebrek aan informatie over hoe men dergelijke incidenten kan melden;
- gebrek aan effectieve procedures om gevallen te identificeren;
- onvoldoende opleiding van personeel belast met het herkennen van gendergerelateerd geweld

Opmerking voor de Facilitator

Het doel van deze opleiding is om bekendheid te geven aan al deze elementen en te beginnen met het creëren van omgevingen waar men weet wat GBV is, en waar men weet hoe een rapport op te stellen en welke diensten beschikbaar kunnen zijn, en er een ruimte is waar kinderen en jongeren op de vlucht zich veilig voelen om GBV te melden.

⁴ "More Than One Million Pains": Sexual Violence Against Men and Boys on the Central Mediterranean Route to Italy. 2019. Women's Refugee Commission.

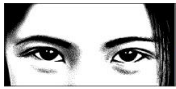

Module 3: Kinderbescherming en Veiligstelling

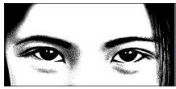
Duur en Onderwerpen	75 Minuten 3.1 Wat is Kinderbescherming en Veiligstelling 3.2 Power Walk 3.3 Minimumnormen voor Kinderbescherming
	Doelstellingen Aan het einde van de module kunnen deelnemers: • Zowel kwetsbaarheids- als veerkrachtigheidssfactoren bij kinderen en jongeren identificeren • Kinderbescherming en beveiliging met betrekking tot GBV definiëren • Bepalen hoe men veilige ruimten voor kinderen en jongeren kan creëren
	Materiaal ✓ Uitreikbladen ✓ Flip-Chart Paper en Stiften ✓ Post-it Notes
	Vorbereidend Werk voor de Facilitator 1. Bijlage 1.2 Power Walk afdrukken 2. Uitreikblad 2.2 Kinderbescherming en Veiligstelling afdrukken

Instructies voor de Facilitator

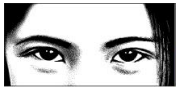
Module 3 Plaatjes 31-37	3.1 Wat is Kinderbescherming? (30 Minuten) Stap 1: Lees de verklaringen voor: • Het Verdrag inzake de Rechten van het Kind beschermt elk kind, overal. Alle kinderen, ongeacht hun rechtspositie, nationaliteit of staatloosheid, hebben het recht om tegen letsel te worden beschermd, en essentiële diensten zoals gezondheidszorg en onderwijs te krijgen, bij hun gezin te verblijven en bij alle maatregelen die hun betreffen moet het belang van het kind primeren. • De bescherming van kinderen tegen geweld, uitbuiting, misbruik en verwaarlozing is een dringende prioriteit Stap 2: Definieer Kinderbescherming De definitie van Kinderbescherming, zoals overeengekomen door de werkgroep Kinderbescherming, is "het voorkomen van en reageren op misbruik, verwaarlozing, uitbuiting en geweld tegen kinderen". Stap 3: Definieer Veiligstelling Terres des Hommes definieert bescherming als "de verantwoordelijkheid die organisaties hebben om ervoor te zorgen dat hun personeel, activiteiten en programma's geen schade toebrengen aan kinderen, dat wil zeggen dat ze kinderen niet blootstellen aan het risico van letsel en misbruik, en dat indien de organisatie zich zorgen maakt over

	de veiligheid van kinderen binnen de gemeenschappen waarin ze werken, zij dit zullen melden aan de bevoegde overheden”. Dit omvat zowel preventieve acties om de kans op schade te minimaliseren als responsieve acties om ervoor te zorgen dat eventuele incidenten op de juiste manier worden afgehandeld. Veiligstelling betekent een bredere zorgplicht tegenover kinderen in plaats van alleen hun recht op bescherming te handhaven (zoals gedefinieerd in het VN-Verdrag inzake de Rechten van het Kind, 1989) - maar het gaat in de eerste plaats om schade en welzijn, en niet om promotie en bescherming van kinderrechten in het algemeen. Stap 4: Stel de Vraag Wat zijn de belemmeringen voor kinderbescherming voor kinderen en jongeren op de vlucht in Europa? Brainstorm met de groep wat ze denken dat de barrières zijn en schrijf de antwoorden op de flip-over. Stap 5: Onze waarden en opvattingen onderzoeken Vervolgens gaan we enkele van onze waarden en opvattingen onderzoeken in relatie tot kinderen en jongeren op de vlucht. Dit helpt ons beter te begrijpen welke belemmeringen er kunnen zijn voor kinderbescherming in de gemeenschappen waarmee we werken. Speel de video af in Plaatje 36. Bespreek met de groep de bevindingen van deze kleine studie dat we soms vooroordelen jegens kinderen en jongeren hebben op basis van hoe ze eruit zien. Oefening met Kleine Groepen Verdeel de groep in kleine groepen van ongeveer 5 personen. Laat elke groep bespreken: 1. Welke vooroordelen denken ze dat hun land heeft tegenover kinderen en jongeren op de vlucht?2. Wat zijn enkele van de uitdagingen waarmee zij persoonlijk te maken hebben gehad in verschillende culturen en talen? Elke groep schrijft hun antwoorden op een flip-over en stelt deze voor aan de groep. Benadruk na de presentaties dat een van onze rollen als zorgprofessionals de belangenbehartiging en de zorg voor een kind is. Geef de groep Uitrekblad 2.2 Kinderbescherming en Veiligstelling als referentiepunt.
Module 3 Plaatje 38	3.2 Power Walk (Zie Bijlage 1.2) (30 Minuten) De Facilitator zal nu aan de groep uitleggen dat we een oefening gaan doen die men een Power Walk noemt om enkele uitdagingen te illustreren waarmee kinderen en jongeren geconfronteerd kunnen worden. Stap 1 De Facilitator zal de Power Walk leiden zoals geïllustreerd in Bijlage 1.2. Bespreking: Het doel van de Power Walk is om de machtsdynamiek en de verdeeldheid en kwetsbaarheid die kunnen bestaan te illustreren.

	Zodra de Power Walk is voltooid, zal de Facilitator de groep vertellen dat de volgende stap er in bestaat om te kijken hoe we de kwetsbaarheid kunnen verminderen en beschermende maatregelen en ruimten instellen.
Module 3 Plaatjes 39-42	3.3 Minimumnormen voor Kinderbescherming en Hoe we er aan kunnen voldoen (15 Minuten) Opmerking voor de Facilitator <i>Er zijn twee opties in deze afdeling, afhankelijk van het niveau van het Engels dat de groep verstaat.</i> Stap 1 Optie 1: Video over Bescherming Als het Engels van de groep goed genoeg is, speel dan de video af voor kindbescherming die de minimale principes en normen voor bescherming schetst. Hoewel dit op noodsituaties is gericht, illustreert het wel de belangrijkste beschermingsnormen waar we in alle omstandigheden moeten op letten. Optie 2: Presentatie van de beginselen van kindbescherming Als het Engels van de groep niet goed genoeg is, presenteert de Facilitator de beschermingsprincipes die zijn beschreven in het document Minimumnormen voor Kinderbescherming bij Humanitaire Acties. Aan de hand van de PowerPoint plaatjes bespreekt de Facilitator het belang van de volgende beschermingsprincipes: Principe 1: Stel kinderen niet bloot aan verdere schade als gevolg van uw acties Principe 2: Zorg ervoor dat kinderen toegang hebben tot onpartijdige hulp Principe 3: Bescherm kinderen tegen fysieke en psychische schade voortkomend uit geweld en dwang Principe 4: Help kinderen om hun rechten op te eisen, toegang te hebben tot beschikbare remedies en te herstellen van de gevolgen van misbruik Principe 5: Versterk kindbeschermingssystemen Principe 6: Versterk de veerkracht van kinderen bij humanitaire acties

Stap 2

Na gebruik van Optie 1 of Optie 2, bespreekt de Facilitator vervolgens de specifieke normen voor kindbescherming tegen gendergerelateerd geweld.

De Norm is:

Alle kinderen worden geïnformeerd over en beschermd tegen seksueel geweld en gendergerelateerd geweld en hebben toegang tot op het slachtoffer gerichte responsdiensten die zijn afgestemd op hun leeftijd, gender, ontwikkelingsstadium, handicap en culturele / religieuze achtergrond.

Stap 3

De Facilitator zal vervolgens een discussie leiden over hoe de groep denkt dat we deze norm kunnen bereiken. Welke acties moeten we ondernemen?

De Facilitator zal de ideeën van de groep op een flip-over noteren en vervolgens de volgende informatie uit de Minimumnormen voor Kinderbescherming invullen.

De belangrijkste acties om op te focussen zijn onder meer:

1. Paraatheid

- Samenwerken en coördineren met GBV-coördinatiegroepen en actoren
- Verzamel en analyseer informatie over bestaande GBV / SGBV-risico's
- Breng de soort en capaciteit van bestaande formele en informele dienstverleners in kaart

2. Respons

A. Risicobeperking

- Versterken van het vermogen van gemeenschappen om te letten op GBV / SGBV-risico's en deze aan te pakken
- Regelmatig GBV / SGBV-risico's in het oog houden en aanpakken

B. Respons

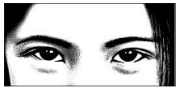
- Ontwikkelen / versterken en regelmatig bijwerken van doorverwijzingsmogelijkheden
- Versterking van het vermogen van formele en informele dienstverleners om kindvriendelijke diensten te verlenen
- Uitgebreide en adequate case management-services
- Zorgen voor alternatieve zorg, in overeenstemming met nationale wetgeving en beleid
- Informatie geven over rechten en rapportage

C. Preventie

- Empowerment en ondersteuning van kinderen en hun verzorgers door middel van onderwijs en opleiding
- Samenwerken met gemeenschappen, gezinnen en jongeren om sociale en culturele normen achter GBV / SGBV aan te pakken

Stap 4

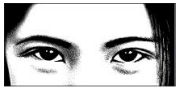
Na het afronden van de bespreking zal de Facilitator de groep laten weten dat we op deze normen zullen voortbouwen en hoe we ze praktisch kunnen implementeren in de context waarin we werken.

Module 4: Aanwijzingen voor en Impact van GBV

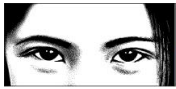
Duur en Onderwerpen	90 Minuten 4.1 Risico en Kwetsbaarheid 4.2 Aanwijzingen voor GBV 4.3 Gevolgen van GBV 4.4 Sterke Punten en Veerkracht 4.5 Gericht op Slachtofferhulp en gebaseerd op Sterke Punten
	Doelstellingen Aan het einde van de module kunnen deelnemers: • De risico's en kwetsbaarheid bepalen waarmee kinderen en jongeren op de vlucht kunnen worden geconfronteerd • De aanwijzingen voor GBV beschrijven • De impact en gevolgen van GBV schetsen • Het belang van de principes van sterke punten en veerkracht uitleggen bij het werken met kinderen en jongeren op de vlucht
	Materiaal ✓ Uitreikbladen ✓ Flip-Chart Paper en Stiften ✓ Post-it Notes
	Vorbereidend Werk voor de Facilitator 1. Maak A4-vellen papier klaar voor gebruik in het onderdeel Gevolgen van GBV 2. Bijlage 1.3 Aanwijzingen voor GBV, Gevolgen en Veerkracht afdrukken 3. Het Uitreikblad 2.3 GBV Welke zijn de Aanwijzingen? Wat zijn de Gevolgen? afdrukken

Instructies voor de Facilitator

Module 4 Plaatjes 43-47	4.1 Risico en Kwetsbaarheid (25 Minuten) Stap 1 De Facilitator speelt eerst de video af die de reis van een meisje illustreert terwijl zij onderweg is. Er is geen taalvereiste voor de video. Stap 2: Groepswork Verdeel de groep na het afspelen van de video in 2 kleine groepen. 1. Vraag de groepen om een afbeelding van een kind / jongere te tekenen. 2. De groepen zullen dan bespreken wat zij denken dat het kind / de jongere kwetsbaar maakt, wat hun in gevaar brengt. Ze kunnen putten uit wat er in de video werd gepresenteerd voor meer informatie

	3. De groep tekent of schrijft vervolgens woorden rond het beeld van het kind/ de jongere waarin wordt beschreven wat het kind/de jongere in gevaar brengt en wat hun kwetsbaar maakt. Stap 3 Elke groep zal dan hun beelden en gedachten over Risico en Kwetsbaarheid presenteren. Na de presentatie vult de Facilitator zo nodig informatie in meer detail in: Risico & Kwetsbaarheid kan verhogen door: 1. Geestesziekte2. Vorig en huidig trauma3. Voorgeschiedenis van misbruik en verwaarlozing4. Uitbuiting en GBV tijdens de migratie5. Scheiding van beschermende volwassenen6. Gebrek aan diensten of adequate hulpverlenende diensten7. Armoede, conflict en ontheemding8. Gebrek aan veilig onderdak Dit zijn enkele van de aspecten die van invloed kunnen zijn op risico's en kwetsbaarheid en die de behoefte van kinderen aan uitgebreide kindbescherming vergroten. Stap 4: Wie loopt er risico? Om deze module te beëindigen, deelt de Facilitator de case study uit in Bijlage 2.3 (Wie loopt het meeste risico) om de vragen te beantwoorden: 1. Bepaal of je denkt dat het kind risico loopt en waarom.2. Rangschik de volgorde van scenario's in termen van risico - d.w.z. wat het meest risicovol is, het volgende meest risicovolle enz. Geef de groep ongeveer 5 minuten om deze oefening te voltooien en doorloop vervolgens de vragen met de groep om te bepalen wie het meeste risico loopt en waarom.
Module 4 Plaatjes 48-51	4.2 Aanwijzingen voor GBV (20 Minuten) De Facilitator zal uitleggen dat nu we inzicht hebben in enkele van de risico's en de kwetsbaarheid van een kind en een jongere op de vlucht. We zullen kijken naar enkele van de tekenen die erop kunnen duiden dat er sprake is van GBV. Optionele video (Plaatje 48) Als het Engels van de groep goed genoeg is, begint de Facilitator deze sectie met de video over Kwetsbaarheid en Aanwijzingen voor GBV. Stap 1 Voortekenen en Punten van Zorg De Facilitator zal de groep vragen wat volgens hun enkele waarschuwingssignalen of aandachtspunten voor GBV zijn. Op basis van de antwoorden van de groep zal de Facilitator uitleggen dat het volgende waarschuwingssignalen en aandachtspunten zijn: Wees alert op een van de volgende indicatoren, omdat deze een teken kunnen zijn dat het kind gevaar loopt en bescherming heeft: 1. In elke situatie waarin er een teken of melding is van fysiek of seksueel misbruik (bijvoorbeeld kneuzingen, infecties, enz.)2. Wanneer een kind bang lijkt te zijn voor ouders of andere volwassenen waarmee het reist

3. Kinderen die alleen reizen, of in groepen, maar zonder volwassenen
4. Kinderen die reizen met volwassenen waar ze geen familie van zijn en die zonder ouder of officiële voogd zijn of waar een meisje alleen reist met veel mannen / oudere jongens
5. Wanneer ouders zich geen zorgen maken of niet weten waar hun kind is of zich niet bekommeren om het welzijn van hun kinderen
6. Kinderen die honger hebben of geen geschikte kleding hebben - en de ouders proberen geen hulp te zoeken
7. Kinderen die ziek / ongesteld zijn en de ouders weigeren medische behandeling
8. Ouders die fysiek of verbaal agressief zijn tegenover kinderen - vooral als het kind jonger is
9. Als een kind vraagt om gescheiden te worden van zijn familie
10. Als een kind zegt dat het ongelukkig is / mishandeld wordt.

Naast deze tekenen kunnen er aanvullende fysieke en emotionele aanwijzingen en gedragingen zijn die erop wijzen dat er misbruik kan optreden.

Stap 2: Groepsoefening over Aanwijzingen voor GBV

De Facilitator verdeelt de groep vervolgens in 2 groepen:

1. Kinderen
2. Jongeren

Elke groep zal brainstormen over wat zij denken dat de fysieke, emotionele, sociale en gedragsteken zijn die een kind of een jongere kunnen vertonen en vervolgens hun bevindingen meedelen aan de grotere groep.

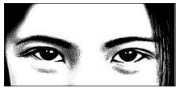
Indien nodig vult de Facilitator onderstaande informatie in:

Fysieke tekenen

- Pijn, verkleuring, zweren, snijwonden, bloedingen of lozingen in geslachtsdelen, anus of mond;
- Aanhoudende of terugkerende pijn tijdens het urineren en / of stoelgang;
- Bevochtigings- en vuilongevallen die geen verband houden met zindelijkheidstraining;
- Gewichtsverlies of gewichtstoename;
- Gebrek aan persoonlijke verzorging.
- Emotionele en gedragsstornissen

Sociale aanwijzingen

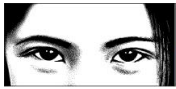
- Een kind dat reist met volwassenen die geen familie van hen lijken te zijn.
- Een meisje dat reist met een groep mannen of oudere jongens.
- Een kind dat op vreemde tijden alleen een hulpverlener bezoekt.
- Een kind dat plotseling toegang heeft tot onverklaarbaar geld, geschenken, extra hulp, enz. (Dit kan erop duiden dat het kind het slachtoffer is geworden van gedwongen, transactionele of overlevingsseks)

	Gedrags- en emotionele tekenen: Kinderen in de leeftijd van 5-9⁵ • Meer dan normaal huilen, jammeren, gillen.• Zich vastklampen aan of zich ongewoon hechten aan zorgverleners.• Weigeren om "veilige" plaatsen te verlaten.• Moeilijk slapen of constant slapen.• Het vermogen om te converseren verliezen, de controle over de blaas verliezen en andere ontwikkelingsregressie.• Kennis of interesse tonen in seksuele handelingen die ongepast zijn voor hun leeftijd.• Angst voor bepaalde mensen, plaatsen of activiteiten of bang zijn om aangevallen te worden.• Zich gedragen als een baby (het bed nat maken of willen dat de ouders ze aankleden).• Plots weigeren om naar school te gaan.• Hun geslachtsorgaan veel aanraken.• Familie en vrienden mijden of in het algemeen in zichzelf gekeerd zijn.• Weigeren om te eten of altijd willen eten. Gedrags- en emotionele tekenen: Jongeren in de leeftijd van 10-19⁶ • Depressie (chronische droefheid), wenen of emotionele gevoelloosheid.• Nachtmerries (angstdromen) of slaapproblemen.• Problemen op school of mijden van school.• Woede tonen of moeilijkheden hebben in de omgang met leeftijdsgenoten, vechten met mensen, ongehoorzaam zijn of geen autoriteit respecteren.• Ontwijkingsgedrag vertonen, inclusief niet meer willen omgaan met familie en vrienden.• Zelfvernietigend gedrag (drugs, alcohol, zelfverwondingen).• Veranderingen in schoolprestaties.• Eetproblemen vertonen, zoals altijd eten of niet willen eten.• Suïcidale gedachten of neigingen.• Zelfpijniging.• Over misbruik spreken, flashbacks van misbruik ervaren.
Module 4 Plaatjes 52-54	4.3 Gevolgen van GBV (15 Minuten) Stap 1: De Facilitator bespreekt met de groep dat GBV levenslange gevolgen kan hebben voor een kind of een jongere. Stap 2: Om de gevolgen van GBV te illustreren, zal de Facilitator de volgende oefening leiden. 1. Deel een vel A4-papier uit aan elke deelnemer en laat het stuk papier in 10 stukken van gelijke grootte verdelen2. Op elk stuk papier schrijft de deelnemer 1 ding dat belangrijk of zinvol voor hem is. Dit kunnen dingen zijn die ze bezitten (een telefoon, een auto, enz.), of principes zoals vrijheid, reizen, liefde en familie / vrienden.3. Nadat de deelnemers 1 item op elk vel papier hebben geschreven, zullen ze de stukjes papier omdraaien zodat ze niet kunnen zien wat er is geschreven.

⁵ Caring for Child Survivors of Sexual Abuse Guidelines for health and psychosocial service providers in humanitarian settings (IRC) 2019.

⁶ Caring for Child Survivors of Sexual Abuse Guidelines for health and psychosocial service providers in humanitarian settings (IRC) 2019.

De Facilitator zegt dan het volgende:

1. Stel je voor dat je een 10-jarig meisje bent en je een normaal leven leidt wanneer je wordt geïnformeerd dat er een coup plaatsvindt, en je je moet voorbereiden om je huis te verlaten.

Instructie: De deelnemers zullen dan 2 stukken van hun papieren oppakken en weggooien zonder naar de woorden te kijken. Ze moeten worden achtergelaten met 8 stukjes papier.

2. Je maakt je klaar om met je gezin het huis te verlaten wanneer een gewapende groep door je deur breekt en je vader neerschiet. Ze nemen jou en je moeder dan mee het huis uit

Instructie: De deelnemers zullen zich dan naar rechts draaien en 2 stukken van hun burens weggooien zonder naar de woorden te kijken. Ze moeten worden achtergelaten met 6 stukjes papier.

3. Jij en je moeder weten te ontsnappen aan de gewapende groep en je moeder hoort dat een smokkelaar jullie kan helpen Europa te bereiken. Je vindt de smokkelaar en hij stemt ermee in je mee te nemen, maar je hebt niet genoeg geld voor jullie beiden. Je moeder staat erop dat je alleen gaat en ze zegt dat zij meer geld zal vinden en snel bij je komen.

Instructie: De deelnemers zullen zich dan naar links draaien en 2 stukken papier van hun burens weggooien zonder naar de woorden te kijken. Ze moeten worden achtergelaten met 4 stukjes papier.

4. Bij aankomst in Europa wordt je opgehaald door een man die belooft dat hij voor je zal zorgen. Hij neemt je mee naar een huis waar hij al je bezittingen neemt en je opsluit in een kamer. Na een tijdje komt er een man binnen die je seksueel aanvalt.

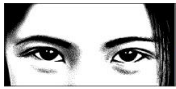
Instructie: Deelnemers nemen 2 stukken van hun eigen papieren zonder naar de woorden te kijken. Ze moeten worden achtergelaten met 2 stukjes papier.

5. Je slaagt erin om uit het huis te ontsnappen en een centrum te vinden dat voor kinderen zorgt. Je bent doodsbang voor wat er met je gaat gebeuren, dus kies je ervoor om niet bekend te maken wat er is gebeurd. Je hebt nachtmerries en je kan niet slapen.

Instructie: Deelnemers nemen hun laatste 2 stukken van hun eigen papieren zonder naar de woorden te kijken en kiezen er 1 uit om weg te gooien. Er moet 1 stuk papier overblijven.

De deelnemers kunnen dan kijken naar het enige woord dat ze nog hebben.

De Facilitator zal de groep vragen één voor één voor te lezen wat ze nog over hebben.

Reflectie:

De Facilitator zal de groep vragen na te denken over hoe zij zich voelden tijdens de oefening. Hoe voelde het om dingen die voor jou zinvol waren te verliezen? Voelden ze zich boos, gekwetst, overstuurd?

Wat vinden ze van het enige dat ze nog hebben?

De Facilitator bespreekt vervolgens de impact van GBV en de gevolgen op lange termijn die dit kan hebben. Enkele van de gevolgen zijn onder meer:

Er niet voor uit willen komen

Een van de belangrijkste gevolgen van GBV is een aantasting van vertrouwen en dit kan hun vermogen en bereidheid om het misbruik te melden beïnvloeden. De Facilitator zal benadrukken dat kinderen GBV vaak niet bekendmaken vanwege:

- Het kind kan bang zijn om door zijn gemeenschap te worden gestigmatiseerd.
- Het kind kan bang zijn voor vergelding door zijn dader.
- Het kind begrijpt misschien niet dat het misbruikt wordt.
- De kinderen kunnen vrezen voor de veiligheid van hun gezin.
- Het kind kan in shock zijn na een traumatisch incident.
- Het kind is misschien gewoon bang om 'in de problemen te komen'.
- Het kind kan zich zorgen maken over het verlies van hulp/ondersteuning als het rapporteert.
- Het kind kan zich zorgen maken over de vertrouwelijkheid.
- Er is misschien niemand om het misbruik aan te melden.

De Facilitator zal dan met de groep bespreken dat we, terwijl we naar risico en kwetsbaarheid kijken, ook naar sterkte en veerkracht moeten kijken.

Module 4

Plaatjes 55-57

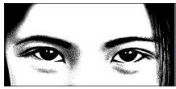
4.4 Sterke Punten en Veerkracht (15 Minuten)

Stap 1: The Facilitator zal de groep vragen om naar de afbeelding in het plaatje te kijken.

Wat denken ze dat veerkracht is en wat maakt dit kind veerkrachtig?

The Facilitator zal dan definiëren wat veerkrachtigheid is

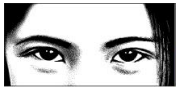
“Veerkrachtigheid,” zoals gedefinieerd door het Interaction Child Protection Task Team, is het vermogen van individuen, families en gemeenschappen om tegenslagen te verdragen en er van te herstellen.

	Stap 2: Case Study, Bijlage 1.3 GBV Aanwijzingen, Gevolgen en Veerkrachtigheid De Facilitator zal dan de groep in kleine groepen verdelen om te werken aan een case study die illustreert wat in deze module geleerd werd. De groepen lezen de case study en bespreken vervolgens: 1. Met welk Risico en welke Kwetsbaarheid worden de kinderen geconfronteerd en ervaren zij?2. Welke aanwijzingen zijn er dat er waarschijnlijk sprake is van GBV?3. Wat zijn enkele punten van veerkracht van de kinderen? Geef de groepen 10 minuten om te discussiëren en bespreek vervolgens de antwoorden als een hele groep.
Module 4 Plaatjes 58-60	4.5 Slachtofferhulp en op Sterke Punten gebaseerde aanpak (15 Minuten) De Facilitator zal deze module afsluiten met een korte schets van twee van de belangrijkste principes die we moeten volgen bij het werken met GBV en kinderen. Het eerste principe is een aanpak gericht op het slachtoffer en het tweede is een aanpak gebaseerd op sterkte. Stap 1: De Facilitator zal de groep vragen hoe zij een aanpak gericht op het slachtoffer en een aanpak gebaseerd op sterke punten zouden definiëren. De Facilitator zal dan de antwoorden invullen die het volgende benadrukken: De aanpak gericht op het slachtoffer⁷ erkent het feit dat elke persoon uniek is, anders op SGBV reageert en verschillende behoeften heeft. Deze benadering bevordert respect voor de rechten van de slachtoffers door ze in het midden van het ondersteuningssysteem te plaatsen. De aanpak gericht op het slachtoffer moet worden toegepast door iedereen die in contact is met slachtoffers, ongeacht hun rol in de gemeenschap of professionele positie. • Toon respect door zorg te tonen, het slachtoffer met waardigheid te behandelen en de beslissingen van het slachtoffer te eerbiedigen.• Respecteer de vertrouwelijkheid.• Zorg voor de veiligheid van het slachtoffer.• Pas deze principes zonder discriminatie toe. Bij een aanpak gebaseerd op sterkte richten wij ons op de sterke punten en de veerkracht van het kind en de jongere en niet alleen op de uitdagingen en risico's waarmee ze geconfronteerd worden. Om een op sterkte gebaseerde aanpak en de impact ervan te illustreren, leest de facilitator de volgende case study: Case Study⁸ Gajari is 16 en komt uit Bangladesh. Ze is een niet-begeleide minderjarige omdat haar beide ouders zijn verdronken bij de overtocht naar Europa. Om te overleven moest ze bij een ander Bangladeshi gezin gaan wonen, maar ze behandelen haar slecht. Ze laten haar al het werk in huis doen en slaan haar. Een van de mannen in het huis heeft haar twee keer verkracht. Onlangs is het gezin begonnen met het organiseren van feestjes thuis. Tijdens die bijeenkomsten moedigen ze Gajari aan om seks te hebben met een onbekende man. Ze

⁷ UNHCR SGBV PREVENTION and RESPONSE Training Manual. 2016.

⁸ Adapted from UNHCR SGBV PREVENTION and RESPONSE Training Manual. 2016.

vermoedt dat de man de familie betaalt in ruil voor de seksuele gunsten. Gajari is te bang om te weigeren. Mensen in de buurt weten dat ze wordt misbruikt en op een dag komt een vrouw in hetzelfde gebouw met haar praten en probeert haar te overtuigen om naar de politie te gaan. Ze vertelt haar dat het misbruik niet zal stoppen en dat ze zich zorgen maakt over Gajari. Gajari ontkent dat de familie haar misbruikt en zegt dat alles in orde is.

Vraag de deelnemers om te gissen waarom Gajari hulp weigert.

Een van de redenen kan de volgende zijn.

- Gajari is misschien te bang om GBV te melden; ze kan met verder geweld worden bedreigd als ze met andere mensen spreekt over wat er gebeurt.
- Ze vertrouwt de overheid niet om haar te helpen en kan het gevoel hebben dat ze nergens anders heen kan.
- Ze maakt zich misschien zorgen waar ze anders heen gaat als de familie haar eruit schopt.

Vraag de deelnemers wat mensen in de gemeenschap kunnen doen om Gajari te helpen

Resumeer de reacties op post-its. Voorbeelden hiervan kunnen het volgende zijn.

- Haar niet beoordelen
- Contact blijven houden met haar, proberen haar beter te leren kennen
- Haar een aanspreekpunt geven als ze hulp wil krijgen
- Haar niet vertellen wat ze moet doen, maar haar informeren over opties om hulp te vinden

Lees het tweede deel van het verhaal

Gajari voelt zich geïsoleerd en bang en ze ziet geen uitweg uit het misbruik. Haar gezondheidstoestand is slecht en ze heeft chronische pijn in de onderbuik. Elke keer als ze naar het gezondheidscentrum gaat, geeft de verpleegster haar antibiotica en pijnstillers en stuurt ze haar naar huis. De verpleegkundige vermoedt dat er iets mis is, maar brengt het niet ter sprake.

Vraag de deelnemers wat de barrières kunnen zijn waardoor Gajari niet met de verpleegster kan praten

Zorg ervoor dat de volgende punten worden gemaakt.

- Er is mogelijk onvoldoende vertrouwelijkheid.
- De gezondheidskliniek biedt mogelijk geen ruimte voor een privégesprek.
- Ze weet misschien niet dat ze dit probleem aan de orde kan stellen in het gezondheidscentrum.
- Ze durft misschien niet met de verpleegkundige te praten als hij een man is.

Vraag de deelnemers; wat kan de zorgverlener doen om Gajari te helpen

Zorg ervoor dat de volgende punten worden gemaakt

- Vraag Gajari naar haar thuissituatie.
- Vraag Gajari of ze geconfronteerd wordt met problemen waar ze misschien over wil praten.
- Toon empathie en probeer het vertrouwen van Gajari te winnen.
- Wees onbevooroordeeld.
- Geef informatie over verschillende diensten die voor haar beschikbaar zijn.
- Geef Gajari bijvoorbeeld informatie over het doorverwijzingsproces, de aangeboden diensten en de vertrouwelijkheidsregels.

- Vraag Gajari wat goed werkt in haar leven en bouw voort op alle sterke punten en veerkracht. Bespreek met de groep dat dit de principes zijn van een op het slachtoffer gebaseerde en op kracht gebaseerde aanpak.
- Sluit de module af met een bespreking van welke veranderingen of aanpassingen zij van mening zijn dat ze moeten maken in het gebied waar ze werken om een op het slachtoffer gebaseerde en op sterke punten gebaseerde aanpak te garanderen.

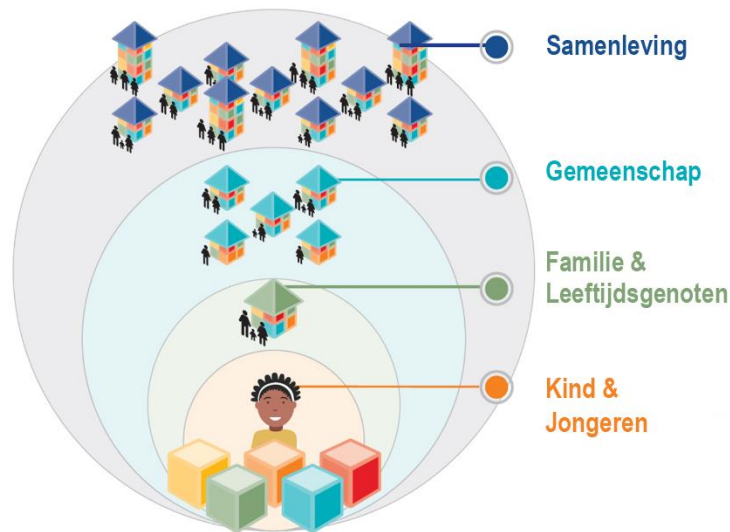
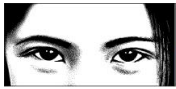

Module 5: GBV Preventie: Risicobeoordeling en Creëren van Bescherming

Duur en Onderwerpen	45 Minuten 5.1 Risicobeoordeling en Contextanalyse 5.2 Beoordeling van Sterke Punten en Bescherming
	Doelstellingen Aan het einde van de module kunnen deelnemers: • Een risicobeoordeling uitvoeren op hun werkplek• Het sociaal ecologisch model goed begrijpen en hoe zij zowel risico- als beschermingsfactoren kunnen beoordelen
	Materiaal ✓ Uitreikbladen✓ Flip-Chart Paper en Stiften✓ Post-it Notes
	Vorbereidend Werk voor de Facilitator 1. Uitreikblad 2.4 GBV-Preventie: Risicobeoordeling en Contextanalyse voorbereiden.2. Uitreikblad 2.5 GBV Risicobeoordelingsinstrument voor kinderen en jongeren voorbereiden

Instructies voor de Facilitator

Module 5 Plaatjes 61-62	5.1 Risicobeoordeling en Contextanalyse (30 Minutes) De Facilitator zal de groep meedelen dat deze module zich nu meer gaat richten op het begrijpen van de risico's die kinderen en jongeren kunnen lopen in de gebieden waar zij werken. We zullen een risicobeoordelingsinstrument gebruiken om het risico te beoordelen en vervolgens een extra hulpmiddel om de sterke punten te bekijken. Zoals het sociaal-ecologisch model van UNICEF en het TdH-raamwerk ter ondersteuning van welzijn zijn er vier niveaus die moeten worden begrepen en beoordeeld om effectieve en impactvolle programma's en ondersteuning voor kinderen te bieden. Deze niveaus omvatten het individu, relaties, de gemeenschap en de samenleving.

Door middel van dit soort modellen kunnen we beginnen met het verkennen van de volledige ervaring van het kind en beginnen we beveiligingsnormen te implementeren die zowel preventie als interventie aanpakken.

De Facilitator zal illustreren dat het model ook een kader biedt voor het identificeren van aanwijzingen van risico's die ons helpt te begrijpen:

Op individueel niveau: Wat zijn de persoonlijke geschiedenis en risicofactoren die de kans kunnen vergroten dat een kind of een jongere het slachtoffer wordt van GBV. We kunnen ook de beschermende factoren en sterkte / veerkracht van het individu beoordelen.

Persoonlijke relaties zoals familie, vrienden, intieme partners en collega's kunnen de risico's beïnvloeden om GBV-slachtoffer te worden. We kunnen ook de beschermende factoren en sterke punten / veerkracht van de persoonlijke relaties beoordelen.

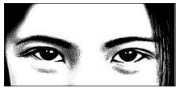
Gemeenschapscontext waarin sociale relaties voorkomen, zoals scholen, buurten en werkplekken, hebben ook invloed op GBV. Risicofactoren hier kunnen armoede, migratie en het bestaan van mensenhandel en uitbuiting zijn. We kunnen ook de beschermende factoren en sterke punten / veerkracht van de gemeenschap beoordelen.

Sociale en culturele factoren beïnvloeden GBV door dit aan te moedigen of te voorkomen. Dit omvat het bestaan van wetgeving en wetten met betrekking tot GBV, economisch en sociaal beleid, evenals sociale en culturele normen zoals die rond mannelijke dominantie over vrouwen, ouderlijke dominantie over kinderen en culturele normen die GBV onderschrijven.

Dit Beoordelingsinstrument leidt je door de vier niveaus met een reeks vragen om het GBV-risico dat in jouw context aanwezig is te beoordelen.

In kaart brengen van de Context

De Facilitator zal de groep opdelen in een kleine groep. De samenstelling van de groep hangt af van het land of de omgeving waarin ze werken. Als alle leden van de groep uit hetzelfde land komen, verdeel ze dan in groepen op basis van hun beroep. Als ze allemaal hetzelfde beroep uitoefenen of voor dezelfde organisatie werken, verdeel je ze in willekeurige kleine groepen.

	Uitreikblad 2.4 GBV-Preventie: Risicobeoordeling en Contextanalyse en 2.5 GBV Risicobeoordelingsinstrument voor Kinderen en Jongeren. Ze zullen een risicobeoordeling en contextanalyse uitvoeren van het gebied waar ze werken. De groep beantwoordt alle vragen uit de beoordeling en vult dan het GBV-Risicoanalyse Uitreikblad in. Omdat dit een lange oefening is, zal de Facilitator van groep naar groep gaan en nagaan of de groepen ondersteuning nodig hebben of vragen hebben. Wanneer de groepen hun analyse hebben voltooid, presenteren ze hun bevindingen terug aan de grotere groep.															
Module 5 Plaatje 63	5.2 Beoordeling van Sterke Punten en Hulpmiddelen (15 Minuten) Zoals in de vorige module is uiteengezet, moeten we ook de sterke punten en hulpmiddelen en risico's beoordelen. Laat de groepen na de presentatie van de risico's terugkeren naar hun kleine groepen en breng vervolgens de sterke punten en hulpmiddelen in kaart in het gebied waar ze werken. Vraag elke groep om enkele van de sterke punten en hulpmiddelen die ze hebben gevonden aan te geven. <table border="1" data-bbox="437 880 1385 1182"><thead><tr><th>Groep</th><th>Sterke Punten</th><th>Hulpmiddelen</th></tr></thead><tbody><tr><td>Personen</td><td></td><td></td></tr><tr><td>Relaties</td><td></td><td></td></tr><tr><td>Gemeenschap</td><td></td><td></td></tr><tr><td>Samenleving</td><td></td><td></td></tr></tbody></table>	Groep	Sterke Punten	Hulpmiddelen	Personen			Relaties			Gemeenschap			Samenleving		
Groep	Sterke Punten	Hulpmiddelen														
Personen																
Relaties																
Gemeenschap																
Samenleving																

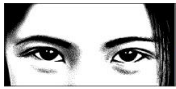

Module 6: Risicobeperking & Actieplanning

Duur en Onderwerpen	50 Minuten 6.1 Risicobeperking 6.2 Actieplanning
	Doelstellingen Aan het einde van de module kunnen deelnemers: • Een plan ontwerpen om het risico te beperken en te voorkomen dat GBV optreedt • Een Actieplan ontwerpen om mee te nemen naar het gebied waar zij werken
	Materiaal ✓ Uitreikbladen ✓ Flip-Chart Paper en Stiften ✓ Post-it Notes
	Vorbereidend Werk voor de Facilitator 1. Uitreikblad 2.6 GBV Risicobeperking/Preventie voorbereiden

Instructies voor de Facilitator

Module 6 Plaatjes 64-65	6.1 Risicobeperking (25 Minuten) De volgende module bouwt voort op de leerstof van de dag en de focus ligt op het ontwikkelen van een risicobeperkend- of preventieplan om GBV te stoppen of ervoor te zorgen dat onze diensten en werkplekken zowel op sterke punten als op het slachtoffer gericht zijn. Laat de deelnemers terugkeren naar hun kleine groepen uit de vorige module en het Uitreikblad 2.6 GBV Risicobeperking/Preventie meedelen. De focus van deze oefening is het volgende: <table border="1" data-bbox="437 1541 1385 1749"> <tr><td>1. Selecteer een geïdentificeerd risico</td></tr> <tr><td>2. Selecteer een Risicobeheersingsstrategie</td></tr> <tr><td>3. Stel een Implementatieplan op</td></tr> <tr><td>Stap 1</td></tr> <tr><td>Stap 2</td></tr> <tr><td>Stap 3</td></tr> </table> Moedig de groep aan om creatief te zijn in hun planning en in hun presentatie aan de grotere groep. Laat elke groep terugkomen en bespreek vervolgens welke actie zij zullen ondernemen wanneer ze weer aan het werk gaan.	1. Selecteer een geïdentificeerd risico	2. Selecteer een Risicobeheersingsstrategie	3. Stel een Implementatieplan op	Stap 1	Stap 2	Stap 3
1. Selecteer een geïdentificeerd risico							
2. Selecteer een Risicobeheersingsstrategie							
3. Stel een Implementatieplan op							
Stap 1							
Stap 2							
Stap 3							

Module 6
Plaatje 66

6.2 Actieplanning (25 Minuten)

Het laatste deel van de dag richt zich op actieplanning. Laat elke deelnemer het actieplanningsdeel van het Uitreikblad invullen. Ze zullen identificeren hoe ze zullen:

GBV Risico's voorkomen

Een op het slachtoffer gerichte en op sterkte gebaseerde aanpak implementeren

Laat elke persoon terugkomen en hun actieplan bespreken.

Einde van Dag 1

Einde van Dag 1
Plaatjes 67-68

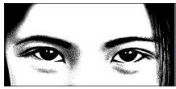
Einde van Dag 1 (25 Minuten)

Vragen: Vraag de groep of ze nog openstaande vragen hebben.

Reflectie: Laat de deelnemers hun beschouwingen invullen in Uitreikblad 2.7 **Einde van Dag 1 Reflecties.**

Evaluatie: vul een einde van de dag-evaluatie in met behulp van de werkinstrumenten getoond in de introductie.

Herinner de groep aan de aanvangstijd op dag 2.

Dag 2: Verwelkoming

Duur	30 Minuten
	Doelstellingen Het doel van deze afdeling is de deelnemers te verwelkomen op dag 2.
	Materiaal ✓ Uitreikbladen ✓ Flip-Chart Paper en Stiften ✓ Post-it Notes ✓ Bal
	Vorbereidend Werk voor de Facilitator Geen

Instructies voor de Facilitator

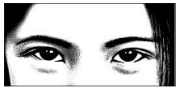
Welkom op Dag 2 Plaatje 69	De Facilitator zal de groep verwelkomen op dag 2 en een overzicht geven van de leerstof van die dag. Vraag de groep om in een cirkel te gaan staan om de deelnemers op te warmen. Eén persoon zal de bal vasthouden en 1 ding zeggen dat hij de vorige dag heeft geleerd. Hij gooit de bal vervolgens naar een andere deelnemer en zegt 1 ding dat hij heeft geleerd. Ga voort rond de cirkel totdat alle deelnemers de kans hebben gehad om één ding te zeggen dat ze hebben geleerd.			
Welkom op Dag 2 Plaatje 70	Gevoelens nagaan Omdat een deel van het materiaal extreem gevoelig is en afgrijzen kan oproepen, is het belangrijk om contact op te nemen met de deelnemers. De Facilitator zal vragen of iemand wil praten over zijn beschouwingen op het einde van de vorige dag. <table border="1" data-bbox="435 1588 1385 1762"> <tr> <td data-bbox="435 1588 746 1762"> Gevoelens tijdens de dag </td> <td data-bbox="746 1588 1074 1762"> Stress of uitdagingen? </td> <td data-bbox="1074 1588 1385 1762"> Hoe ging je om met stress? </td> </tr> </table> Bespreek gevoelens, stress of uitdagingen die de vorige dag opkwamen en bespreek vervolgens strategieën voor het omgaan met stress. De Facilitator zal aan de groep uitleggen dat hoe we met onze stress omgaan uiterst belangrijk is wanneer we met GBV werken en we zullen een module voorstellen waarin we plaatsvervangende en secundaire traumatisering bespreken.	Gevoelens tijdens de dag	Stress of uitdagingen?	Hoe ging je om met stress?
Gevoelens tijdens de dag	Stress of uitdagingen?	Hoe ging je om met stress?		

Module 7: Reageren op GBV

Duur en Onderwerpen	150 Minuten (2.5 Uren met een Pauze) 7.1 Leidende principes voor het werken met slachtoffers van GBV 7.2 Kernovertuigingen en Attitudes 7.3 Werken in verschillende culturen 7.4 Een veilige ruimte creëren 7.5 Ondersteuning van een kind of jongere die GBV meldt
	Doelstellingen Aan het einde van de module kunnen deelnemers: • De leidende principes voor het werken met slachtoffers van GBV identificeren • Hun kernovertuigingen en attitudes onderzoeken • Weten hoe te werken in verschillende culturen • Een actieplan voor het creëren van een veilige ruimte opstellen • Beschikken over de vaardigheden en competentie om kinderen of jongeren die GBV melden te ondersteunen
	Materiaal ✓ Uitreikbladen ✓ Flip-Chart Paper en Stiften ✓ Post-it Notes
	Vorbereidend Werk voor de Facilitator 1. Uitreikblad 1.4 Kernovertuigingen en Attitudes voorbereiden 2. Uitreikblad 2.8 Reageren op GBV voorbereiden 3. Uitreikblad 2.9 GBV Meldingsprincipes voorbereiden 4. Uitreikblad 2.10 Case Study voorbereiden 5. Uitreikblad 2.11 Rollenspel voorbereiden

Instructies voor de Facilitator

Module 7 Plaatjes 71-73	7.1 Kernbeginselen voor het Werken met Slachtoffers van GBV (10 Minuten) Voorafgaand aan de module Uitreikblad 2.8 Reageren op GBV- en 2.9 GBV-Meldingsbeginselen De Facilitator zal meedelen dat de focus van deze module ligt op hoe we het beste kunnen reageren en hoe we de melding van GBV kunnen ondersteunen. De eerste stap is het begrijpen van de basisprincipes voor het werken met slachtoffers van GBV, o.a.:

De Facilitator zal de groep door de definities van elke categorie leiden en vervolgens benadrukken dat het doel is om de veerkracht van kinderen en jongeren te versterken.

De definities zijn de volgende:

1. Bescherm het Belang van het Kind/Jongere

Het belang van een kind/jongere staat centraal in goede zorg. Een belangrijk aandachtspunt voor kinderen en jongeren is het waarborgen van hun fysieke en emotionele veiligheid - met andere woorden, hun welzijn - tijdens hun zorg en behandeling. Alle acties moeten ervoor zorgen dat de rechten van kinderen en jongeren op veiligheid en voortdurende ontwikkeling nooit in het gedrang komen.

2. Zorg voor Veiligheid & Troost

De Veiligheid, Beveiliging en ook ervoor zorgen dat het slachtoffer zich goed voelt is de eerste prioriteit. Kinderen en jongeren die GBV bekendmaken, hebben troost, aanmoediging en ondersteuning van zorgverleners nodig.

3. Zorg voor gepaste vertrouwelijkheid

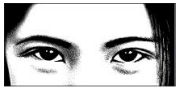
Informatie over de misbruikervaring van een kind / jongere moet op een vertrouwelijke manier worden verzameld, gebruikt, gedeeld en opgeslagen. Op sommige plaatsen waar zorgverleners volgens de lokale wetgeving verplicht zijn om kindermishandeling aan de lokale overheid te melden, moeten verplichte meldingsprocedures aan de kinderen en hun zorgverleners worden meegedeeld aan het begin van de zorgverlening. In situaties waarin de gezondheid of veiligheid van een kind in gevaar is, bestaan er grenzen aan de vertrouwelijkheid om het kind te beschermen.

4. Besluitvorming

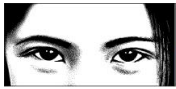
Kinderen en jongeren hebben het recht om inspraak te hebben in de beslissingen die gevolgen hebben voor hun leven. Het niveau van de deelname van een kind aan de besluitvorming moet geschikt zijn voor het niveau van maturiteit en de leeftijd van het kind.

5. Non-discriminatie en inclusiviteit

Alle kinderen en jongeren moeten een gelijke en eerlijke behandeling krijgen.

	6. Respect We moeten te allen tijde respect voor kinderen en jongeren bieden. Doel = De Veerkracht van Kinderen en Jongeren verstevigen Bij het werken met kinderen en jongeren moeten we de overtuiging en houding hebben dat ze veerkrachtige individuen zijn. Door de bovenstaande principes te implementeren, kunnen we voortbouwen op de unieke capaciteiten en sterke punten van elk kind en elke jongere en het vermogen om te genezen. Het is de verantwoordelijkheid van zorgverleners om de natuurlijk sterke punten van het kind en de jongere te identificeren en daarop voort te bouwen als onderdeel van het herstel- en genezingsproces.
Module 7 Plaatjes 74-75	7.2 Kernbeginselen en Attitudes (15 Minuten) Voordat we met GBV en kinderen en jongeren werken, moeten we ervoor zorgen dat we de juiste attitudes hebben. De Facilitator zal de groep de oefening laten doen die vermeld is in Bijlage 1.4 Attitudes en Overtuigingen Na het voltooien van de oefening zal de Facilitator benadrukken: Voordat we met kinderen werken, moeten we ervoor zorgen dat we de juiste houding hebben. Kinderen en jongeren hebben recht op: ✓ Gezonde ontwikkeling.✓ Zorg, liefde en steun.✓ Gehoord worden en betrokken worden bij beslissingen die hun aangaan.✓ Een leven leiden zonder geweld.✓ Informatie krijgen die zij verstaan. Bovendien zijn er specifieke overtuigingen die absoluut noodzakelijk zijn voor dienstverleners wanneer ze werken met slachtoffers van GBV. Ze omvatten de overtuiging dat kinderen en jongeren: ✓ De waarheid zeggen over GBV.✓ Het niet hun fout is dat zij een slachtoffer waren van GBV.✓ Kunnen herstellen en genezen van GBV.✓ Niet mogen worden gestigmatiseerd, beschaamd of belachelijk gemaakt. Volwassenen, inclusief zorgverleners, hebben de verantwoordelijkheid om een kind of jongere te helpen genezen door hun te geloven en hun niet de schuld te geven voor GBV.
Module 7 Plaatjes 76-77	7.3 Werken met verschillende Culturen (20 Minuten) Omdat we met kinderen en jongeren uit verschillende culturen werken, is het belangrijk dat we bespreken hoe we het best in die vreemde cultuur kunnen werken. De begeleider zal de groep door de belangrijkste principes leiden wanneer men in verschillende culturen werkt. Als we cultuuroverschrijdend werken, is het volgende belangrijk: • Zorg voor praktische zaken en basisbehoeften - voedsel, kleding enz. Dit kan een nuttige en concrete manier zijn in verschillende culturen om vertrouwd te worden en vertrouwen te winnen. In veel culturen is het geven van eten en gastvrijheid een teken van respect.

- **Denk goed na over lichaamstaal, toon en intonatie waarmee je spreekt, enz.** Probeer bijvoorbeeld niet streng en onvriendelijk te kijken en vermijd samen te staan in groepen, omdat het voor kinderen en jongeren moeilijk kan zijn om een groep te benaderen. Onthou dat in veel culturen fysiek contact tussen niet-verwante mannen en vrouwen niet passend wordt geacht. Denk ook aan kleding en uiterlijk en hoe dit verkeerd kan worden geïnterpreteerd.
- **Probeer ervoor te zorgen dat er uithangborden en afbeeldingen in lokale talen zijn.** Foto's (bijvoorbeeld van kleding, eten, bussen, enz.) kan de communicatie met mensen bevorderen indien er taalproblemen zijn en een vertaler niet beschikbaar is.
- **Besteed aandacht aan de sociale orde.** Vaak is het belangrijk om vast te stellen wie de belangrijkste personen binnen de groep zijn die eerst moeten worden geraadpleegd of geholpen, zodat je later met andere leden kan praten. Bijvoorbeeld, een oudere vrouw of het mannelijke gezinshoofd.
- **Werk met tolken** – Vraag tolken niet alleen te vertalen, maar begeleid ze ook, zodat je deelneemt aan het gesprek. Dit helpt om de verstandhouding te ontwikkelen en vertrouwen op te bouwen. Vertalers moeten ook bij de opleiding worden betrokken.
- **Wees proactief** - wacht niet altijd op mensen die om hulp vragen. Naar de mensen toegaan en vragen stellen wordt vaak intuïtief opgevat als een verlangen om te helpen.
- **Onthou dat mensen die anders zijn (dan jij, de sociale werkers) niet noodzakelijk hetzelfde zijn (als elkaar)** - ga er niet vanuit dat alle mensen uit hetzelfde land, dezelfde familie of dezelfde cultuur, dezelfde gedragsregels, voorkeuren, enz. volgen. Zorg ervoor dat je mensen vraagt wat ze willen en respecteer hun keuzes.
- **Wees eerder 'onhandig' dan 'slim'** - hoewel je je misschien zorgen maakt over het beledigen of van streek maken van kinderen en gezinnen wegens een gebrek aan begrip, is het veiliger om vragen te stellen dan onwetend te zijn over de betekenis van dingen. Vragen als 'Kun je me helpen begrijpen waarom dit belangrijk voor je is?' kunnen helpen bij het opbouwen van een positieve werkrelatie met mensen met een andere culturele / etnische achtergrond, omdat dit kan worden gezien als een manier om te willen begrijpen in plaats van te oordelen.
- **Vergeet niet dat cultuur nooit als excuus voor misbruik mag worden gebruikt** – ga er niet vanuit dat een bepaald gedrag een culturele praktijk is en dus acceptabel. Vraag bij twijfel advies aan een collega / supervisor of een hulpverleningscentrum voor kinderen.
- **Werk op een open en transparante manier** – bij twijfel, stel vragen! Bespreek je ideeën, veronderstellingen en uitdagingen met collega's en managers zodat zij je kunnen helpen.

Groepsopdracht

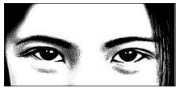
De Facilitator verdeelt de groep vervolgens in kleine groepen. In hun kleine groepen zullen ze de volgende vragen bespreken:

Wat vonden ze het meest uitdagend aan het werken met verschillende culturen?

Wat was het meest bevredigend aspect van het werken met verschillende culturen?

Welke strategieën hebben ze ontdekt / ontwikkeld voor het werken met mensen uit andere culturen?

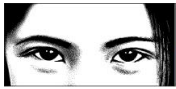
Als een man - werken met vrouwen, werken met mannen, werken met kinderen

	Als een vrouw - werken met vrouwen, werken met mannen, werken met kinderen De groepen zullen hun antwoorden op de vragen bespreken en vervolgens presenteren aan de grotere groep voor discussie.
Module 7 Plaatjes 78-79	7.4 Een veilige ruimte creëren (15 Minuten) Het laatste gedeelte dat we zullen bekijken voordat we verder gaan over hoe GBV-meldingen te ondersteunen, is hoe we een veilige ruimte creëren voor de rapportage. Bespreek met de groep dat het voor kinderen extreem moeilijk kan zijn om over GBV te praten en dat het van essentieel belang is dat we een ruimte creëren waar de emotionele en fysieke veiligheid van kinderen wordt beschermd. Groepsopdracht Verdeel de groep in kleine groepen en laat ze het volgende bespreken: Wat kan je doen in de omgeving waar je werkt om een veilige ruimte voor kinderen en jongeren te creëren?? Laat elke groep 3 strategieën bedenken die ze bij terugkeer op hun werkplek kunnen implementeren en laat zij deze aan de grotere groep presenteren.
Module 7 Plaatjes 80-85	7.5 Ondersteuning van een kind of jongere die GBV meldt (90 minuten) De rest van deze module zal zich nu richten op het ondersteunen van een kind of jongere die GBV rapporteert. GBV Meldingsprincipes⁹¹⁰ De informatie is gericht op hoe men op de beste manier een kind of jongere die GBV rapporteert kan ondersteunen. Er kunnen gevallen zijn waarin je vermoedt dat GBV optreedt of dat GBV door iemand anders aan jou is gemeld. Bespreek in deze gevallen de rapportage met een supervisor en volg verplichte rapportagerichtlijnen in het gebied waar je werkt. Ondersteuning van een kind of jongere die GBV meldt De volgende richtlijnen zijn gebaseerd op psychologische EHBO-principes, richtlijnen van het IASC over hoe steun te bieden aan slachtoffers van gendergerelateerd geweld en principes die worden beschreven in de IRC Care for Children Survivors-gids.

⁹ IRC Manual. Caring for Child Survivors of Sexual Abuse Guidelines for health and psychosocial service providers in humanitarian settings (2019).

¹⁰ How to support survivors of gender-based violence when a GBV actor is not available in your area.

Aan de hand van de Powerpoint-presentatie schetst de Facilitator de principes van:

Kijk

Luister

Link

Kijk

- Behandel onmiddellijke behoeften, zoals medische hulp. Kinderen en jongeren die het slachtoffer zijn van GBV kunnen na een geweldpleging ook kleding nodig hebben om zich veilig te voelen of een gevoel van waardigheid terug te krijgen. Soms kan het aanbieden van een glas water of een papieren zakdoekje al een grote troost zijn.
- Besteed aandacht aan non-verbale communicatie of lichaamstaal van het kind/de jongere.
- Vraag jezelf af of het kind/de jongere bang of onrustig lijkt.
- Vraag jezelf af of het kind/de jongere pijn lijkt te hebben of gewond lijkt te zijn.
- Besteed aandacht aan je eigen non-verbale communicatie en lichaamstaal. Als je zegt dat je kalm bent, maar je lichaam vertoont tekenen van angst en woede, zal het kind zich minder snel veilig voelen.

Luister

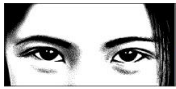
Communicatieve Vaardigheden

Hoe we omgaan met kinderen en jongeren is van fundamenteel belang om ervoor te zorgen dat ze zich veilig voelen om GBV te melden en vervolgens ondersteund te worden zodra zij GBV gerapporteerd hebben. We moeten onmiddellijk geloof, zorg en empathie uitstralen om het slachtoffer van GBV bereid te maken verder te praten, waardoor de zorgverlener de juiste zorg en behandeling kan bieden.

De leidende principes bij het praten met kinderen en jongeren zijn:

Zorg voor het kind, troost het en ondersteun het & stel het kind gerust

- Blijf zo kalm mogelijk. Laat het kind zoveel praten als het wil.
- Laat het kind altijd zijn zin afmaken voordat je reageert, zelfs als je je zorgen maakt over het kind.
- Gebruik open vragen om het kind zijn eigen woorden te laten gebruiken om zijn ervaring te beschrijven.
- Vermijd ja / nee-vragen en multiple-choice vragen.

Spreek in therapeutische bewoordingen zoals:

- ✓ Ik geloof je
- ✓ Het is niet jouw fout
- ✓ Ik ben blij dat je me dit verteld hebt
- ✓ Het is heel moedig van je om me dit te vertellen

Kwets niet

Word niet boos op een kind, dwing een kind niet om een vraag te beantwoorden wanneer hij/zij niet klaar is om een antwoord te geven, dwing een kind niet om over GBV te praten voordat hij/zij er klaar voor is, of laat het kind zijn/haar verhaal niet nog eens vertellen aan verschillende mensen.

Spreek op een manier die kinderen en jongeren verstaan

Pas je aan aan de leeftijd en maturiteit van kinderen en jongeren wanneer je met hun spreekt.

Besteed aandacht aan non-verbale communicatie

Let op tekenen dat het kind of de jongere door het gesprek van streek raakt. Stop het gesprek als het kind of de jongere tekenen van stress vertoont. De kinderen/ de jongeren moeten worden gerespecteerd als ze niet verder willen praten.

Respecteer het kind/de jongere

- ✓ Respecteer de mening, overtuigingen en gedachten van het kind / de jongere
- ✓ Respecteer het recht van het kind om te stoppen met praten op elk gewenst moment. Als een kind het gesprek wil beëindigen, zorg er dan voor dat het weet hoe het contact met je kan opnemen en/of geef hun informatie over beschikbare ondersteuningsmiddelen.
- ✓ Maak geen beloften die je niet kan houden
- ✓ Leg het kind/jongere uit dat je mogelijk sommige informatie zal meedelen aan anderen om hun veiligheid te garanderen

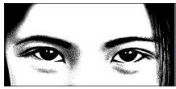
Link

OPMERKING: Op basis van hun leeftijd en het vermogen om beslissingen te nemen, moeten kinderen worden betrokken bij de besluitvorming rond wat er na een melding gebeurt. Het gewicht van de opvattingen van het kind moet per geval worden bepaald, afhankelijk van leeftijd, volwassenheid, ontwikkelingsstadium en culturele, traditionele en omgevingsfactoren.

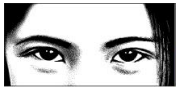
Als een volwassene of zorgverlener niet aanwezig was tijdens het gesprek, vraag dan aan het kind/de jongere of er een volwassene is die het vertrouwt. Breng die persoon naar het kind/de jongere of begeleid het kind/de jongere naar die persoon om het gesprek voort te zetten en te bespreken wat er daarna zal gebeuren. Als er geen beschermende volwassene is of iemand die het kind vertrouwt, volg dan de richtlijnen voor sociale zorg rond onmiddellijke bescherming van het land waar je werkt. Hou altijd de veiligheid en het belang van het kind in gedachten.

Volg de rapportagerichtlijnen van je organisatie en het land waar je werkt.

Als het kind/de jongere om diensten vraagt of aangeeft dat ze hulp nodig hebben die je niet persoonlijk kan geven, gebruik dan je Handleiding over Reageren op GBV die besproken werd in Module 6 om relevante, actuele informatie te verstrekken over

	geschikte beschikbare middelen. Je mag het kind/de jongere en/of de zorgverlener met hun toestemming naar deze bronnen verwijzen. Zorg er na je gesprek voor dat het kind/de jongere bij een volwassene blijft die het vertrouwt of schakel waar nodig kinderbeschermingsdiensten in. Laat ze niet alleen. Zorgverlening na de melding Het is misschien niet jouw taak om zorg te dragen voor het kind of de jongere na een melding van GBV, maar het kan nuttig zijn om te weten wat een kind/ jongere nodig heeft. Nadat directe beschermingsbehoeften zijn aangepakt, kan het volgende op langere termijn nodig zijn: ✓ Psychologische Hulp✓ Helpen met sociale behoeften, zoals ervoor zorgen dat ze terug naar school gaan of deelnemen aan gemeenschaps- en familie-evenementen✓ Een veilig thuis als ze niet naar hun huidige thuis kunnen terugkeren
Module 7 Plaatje 86	Case Study Om de zojuist geschetste principes te illustreren, verdeelt u de groep in kleine groepen en werk je aan de Case Study Uitreikblad 2.10. Laat de groep de vragen na de case study bespreken en breng de groepen vervolgens terug voor een grote groepsdiscussie over: 1. Wat deed Ana Maria goed in deze situatie?2. Heeft ze Kijk Luister Link gevolgd?3. Wat anders had ze kunnen doen?
Module 7 Plaatje 87	Demonstratie van rollenspel De Facilitator zal nu een demonstratie doen over hoe te praten met een kind dat GBV meldt. De Facilitator zal zeggen dat ze een rollenspel gaan doen met behulp van de case study met Ana Maria en Aisha. De Faciliator zal een vrijwilliger van de groep vragen om de rol van Aisha te spelen. De Faciliator zal vervolgens een demonstratie geven over het ondersteunen van een kind of jongere die GBV heeft gerapporteerd met behulp van het Kijk Luister Link-model. Na het rollenspel debrief met de groep over wat ze hebben waargenomen. Wat ging goed? Wat zouden ze anders hebben gedaan?
Module 7 Plaatje 88	Rollenspel De Faciliator zal de groep vervolgens indien mogelijk in groepen van 3 verdelen. De groepen oefenen Kijk Luister en Link met het Uitreikblad 2.11. Rollenspel Instructies voor het Rollenspel De Facilitator zal de groep vertellen dat we nu gaan oefenen hoe te praten met een kind of jongere die GBV heeft gemeld. In uw groep zullen er drie rollen zijn:

1. **Waarnemer:** Observeer het rollenspel en geef feedback aan de persoon aan wie GBV wordt gemeld. Hebben ze Kijk Luister Link en effectieve communicatieve vaardigheden gebruikt?
2. **Kind/Jongere:** Speel de rol volgens de gegeven informatie.
3. **3. Persoon aan wie de GBV wordt gemeld:** Ondersteuning bieden aan het kind/de jongere op basis van de leerstof die we zojuist hebben geleerd. Lever links naar services op basis van de verplichte rapportagewetten van je land en de richtlijnen van je organisatie.

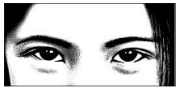
Je krijgt de kans om elke rol te spelen. Besteed ongeveer **15 minuten aan het rollenspel en vervolgens 5 minuten aan de debriefing** met de opmerkingen van de waarnemer.

Verdeel de groep en de Facilitator zal zich tussen de groepen bewegen om te observeren.

Zodra elk lid van de groep de kans heeft gekregen om alle drie de rollen te spelen, breng je de groep weer samen voor een groepsdiscussie.

The Facilitator zal vragen:

1. Wat ze hebben geleerd van de rollenspellen
2. Wat vonden ze een uitdaging?
3. Zijn er vragen?

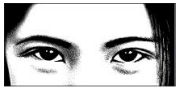
Module 8: Case Management, Doorverwijzingen en Rapportage

Duur en Onderwerpen	45 Minuten 8.1 Case Management Principes 8.2 Doorverwijzingen doen 8.3 Rapportage en Verplichte Rapportage
	Doelstellingen Aan het einde van de module kunnen de deelnemers: • De case management principes bij het werken met GBV en kinderen en jongeren beschrijven • Kinderen en jongeren die GBV hebben meegemaakt doorverwijzen • De verplichte rapportagerichtlijnen in het gebied waar ze werken kennen
	Materiaal ✓ Uitreikbladen ✓ Flip-Chart Paper en Stiften ✓ Post-it Notes
	Vorbereidend Werk voor de Facilitator 1. Uitreikblad 2.12 Case Management, Doorverwijzing en Rapportage voorbereiden 2. Uitreikblad 2.13 In Kaart brengen van Diensten voor Kinderbescherming voorbereiden

Instructies voor de Facilitator

Module 8 Plaatjes 89-93	8.1 Case Management Principes (25 minuten) Wat is Case Management? De Facilitator zal de groep duidelijk maken dat de exacte definities van case management enigszins verschillen op het gebied van humanitaire hulp. De definitie van case management van maatschappelijk werk, het primaire model dat door de GBV-sector werd goedgekeurd in de context van humanitaire hulp en wordt gebruikt door de in de VS gevestigde National Association of Social Workers, is als volgt: “Op maatschappelijk werk gebaseerd case management is een methode om diensten te verlenen waarbij een professionele sociaal werker de behoeften van de cliënt en de familie van de cliënt beoordeelt, indien van toepassing, en regelt, coördineert, controleert, evalueert en pleit voor een pakket van meerdere diensten om te voldoen aan de complexe behoeften van de specifieke klant.”¹¹

¹¹ National Association of Social Workers, http://www.socialworkers.org/practice/standards/sw_case_mgmt.asp#def.

Procedure¹²

Hoe werkt Case Management in verschillende landen?

De Facilitator zal de groep vragen of ze ervaring hebben met case management in verschillende landen. Op dit moment wordt dit niet effectief gedaan en is dit een gebied waar verbetering mogelijk is om case management voor kinderen en jongeren te vergemakkelijken.

Wat is jouw rol in Case Management?

De volgende vraag die gesteld moet worden aan de groep is: Wat is hun rol in case management? Ze spelen misschien geen actieve rol, maar ze kunnen wel betrokken zijn bij sommige elementen van case management, vooral als ze diensten aanbieden aan kinderen en jongeren.

Case Management Case Study

Verdeel de groep in kleine groepen.

Om het proces te benadrukken, laat je de groep terugkeren naar de Case Study 2.10 en gebruik je het Uitreikblad 2.12 **Case Management, Doorverwijzingen en Rapportage**. Vraag de groep om een case managementplan voor Aisha in kaart te brengen. Laat elke groep hun plan presenteren en bespreken wat de volgende stappen zouden kunnen zijn als:

1. Het plan niet werkt
2. Aisha besluit om naar een ander land te verhuizen

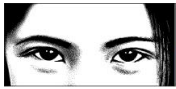
**Module 8
Plaatje 94**

8.2 Doorverwijzingen doen (15 Minuten)

De focus van dit deel van de module ligt op het helpen van de groep bij het nadenken over naar wie ze kunnen verwijzen in de gebieden waar ze werken. Geef de groep het Uitreikblad en 2.13 In Kaart brengen van de Diensten en geef aan dat er tabellen zijn waar ze verwijzingsinformatie kunnen invoeren.

Als leden van de groep bij dezelfde organisatie of in hetzelfde gebied werken, verdeel de groep dan in kleine groepen en laat ze brainstormen over waar ze kunnen naar

¹² IRC Caring for Child Survivors of Sexual Abuse Guidelines for health and psychosocial service providers in humanitarian settings. 2019.

	doorverwijzen. Ze kunnen de verwijzingsbronnen in kaart brengen en vervolgens de details invullen zodra ze weer aan het werk zijn.
Module 8 Plaatje 95	8.3 Rapportage en Verplichte Rapportage (5 Minuten) Bespreek met de groep het concept van verplichte rapportage om deze module te beëindigen. Zijn ze zich bewust van waar ze werken, wat de rapportagerichtlijnen zijn voor zowel hun organisatie als het land? We hebben deze informatie eerder in de opleiding behandeld, maar het is belangrijk om te benadrukken en ervoor te zorgen dat de groep op de hoogte is van hun rapportage- en verplichte rapportagerichtlijnen.

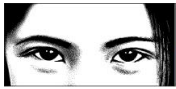

Module 9: Plaatsvervangend en Secundair Trauma en Zelfhulp

Duur en Onderwerpen	90 Minuten 9.1 Wat is Plaatsvervangend en Secundair Trauma 9.2 Welzijn en Veerkracht
	Doelstellingen Aan het einde van de module kunnen deelnemers: • De stressfactoren schetsen waarmee zij momenteel worden geconfronteerd in hun werk • Plaatsvervangend en Secundair Trauma definiëren • Een plan voor welzijn en veerkracht opstellen
	Materiaal ✓ Uitreikbladen ✓ Flip-Chart Paper en Stiften ✓ Post-it Notes
	Vorbereidend Werk voor de Facilitator 1. Uitreikblad 2.14: Plaatsvervangend/Secundair Trauma en Zelfhulp afdrukken

Instructies voor de Facilitator

Module 9 Plaatjes 96-98	9.1 Wat is Plaatsvervangend en Secundair Trauma (30 Minuten) Alvorens de module te beginnen, Uitreikblad 2.14: Plaatsvervangend/Secundair Trauma en Zelfhulp Plaatsvervangend en Secundair Trauma De Facilitator zal de groep uitleggen dat hun eigen welzijn essentieel is om stress te beheersen en veerkracht op te bouwen. Voor degenen die werken in omgevingen waar zij worden blootgesteld aan zeer traumatische verhalen, afbeeldingen of materialen, zijn secundaire traumatische stress en plaatsvervangend trauma echte risico's. Zij kunnen traumasymptomen ervaren op dezelfde schaal alsof ze het misbruik zelf hebben meegemaakt, waardoor uitdagingen voor zowel hunzelf als hun werk worden gecreëerd. De impact hiervan kan zijn dat zij zich losgekoppeld voelen van hunzelf en de wereld om hun heen, dat zij werkgerelateerde nachtmerries meemaken, en dat zij gevoelens van wanhoop en hopeloosheid hebben en een negatiever wereldbeeld. Groepsopdracht De Facilitator verdeelt de groep in kleine groepen waar ze de volgende vragen bespreken en een presentatie voorbereiden: 1. Welke stress ondervindt je momenteel als gevolg van je werk? 2. Wat is de impact van stress?

Laat elke groep terugkomen en discussiëren.

Module 9

Plaatjes 99-105

9.2 Welzijn en Veerkracht (60 Minuten)

Nu we begrijpen met welke stressfactoren we te maken hebben en de impact er van, kunnen we een deel van de impact van de stress waarmee we worden geconfronteerd verzachten door een sterk welzijnsplan te hebben.

Wat is Stress?

Besprek met de groep dat we goede en slechte stress kunnen meemaken.

Wat is goede stress?

Vraag de groep wat zij denken dat goede stress is

Stress is niet altijd negatief. Soms kan de druk goed zijn. Het kan ons ertoe bewegen ons te engageren en te presteren. We kunnen deze druk of stress nodig hebben om ons te motiveren. Wanneer stress ons helpt onszelf uit te dagen en actief te zijn, kan dit positief zijn en ons in onze **groene zone** houden.

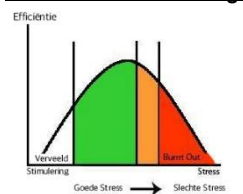
Wat is slechte stress?

Vraag de groep om enkele voorbeelden te geven van slechte stress

Wanneer we te veel stress in ons leven hebben, kunnen we ons overbelast, overweldigd en overmatig uitgeput voelen. Dit bedreigt ons vermogen om het hoofd te bieden aan problemen. We kunnen ons uitgeput voelen (in plaats van energiek te blijven) door de volgende gebeurtenissen:

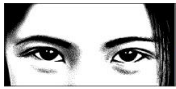
- Traumatische en zeer pijnlijke verhalen horen
- Getuige zijn van lijden
- Grote toename van de werkdruk
- Verdere zware toename van de werkdruk
- Laat werken
- Spanningen in het team
- Vertrek van een belangrijke collega
- Verlies van financiering
- Herhaalde ziekte of letsel

Groene/Amberkleurige/Rode Zones

Introduceer het concept van Groene/Amberkleurige/Rode Zones

Besprek met de groep dat als we goed voor onszelf zorgen, we ons in een groene zone bevinden. Een plek waar we ons goed en gelukkig voelen.

Als stress langdurig is, kunnen we terechtkomen in een Amberkleurige-zone waar onze stress groeit. Als we onze stress nog steeds niet beheren, kan je in een rode zone terechtkomen en je een gevoel van burn-out of ziekte ervaren.

Groene Zone

Vraag de deelnemers naar pagina 44 in hun deelnemerswerkboek te kijken. Vraag de groep om het onderdeel "groene zone" in te vullen.

Besprek kort wat de groep in de groene zone houdt.

Amberkleurige Zone

Vraag de groep om het amberkleurige gedeelte in te vullen.

Besprek kort welke stressfactoren hun naar de Amber Zone duwt. Hoe weten ze wanneer ze gestresst zijn?

Rode Zone

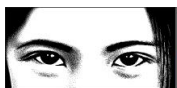
Vraag de groep om het rode gedeelte in te vullen.

Besprek kort welke stressfactoren hun naar de Rode Zone duwt. Hoe weten zij dat zij een burn-out meemaken?

Welzijn & Veerkracht Plan

Sluit de sessie af door elke persoon te vragen om hun welzijns- en veerkrachtplan te voltooien. Waar zullen ze zich toe verbinden om zichzelf in de groene zone te houden?

Beëindig de module door elke persoon zijn plan te laten presenteren en 1 ding te zeggen dat ze zullen doen om voor zichzelf te zorgen om hun in de groene zone te houden.

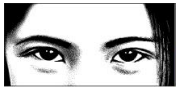

Ending

Duur en Onderwerpen	75 Minuten Afronden en volgende stappen Child-Hub gebruiken Evaluatie Post-Test
	Doelstellingen Aan het einde van de module kunnen deelnemers: • Bepalen wat hun volgende stappen na de opleiding zullen zijn • Child-Hub gebruiken voor aanvullende informatie • Feedback geven over de opleiding
	Materiaal ✓ Uitreikbladen ✓ Flip-Chart Paper en Stiften ✓ Post-it Notes
	Vorbereidend Werk voor de Facilitator 1. Bijlage 1.5 Opleiding Pre / Post Test Evaluatie en 1.6 Opleidingsevaluatie afdrukken. 2. Uitreikblad 2.15 Hulpmiddelen afdrukken 3. Een paper voor de laatste oefening voorbereiden

Instructies voor de Facilitator

Plaatje 106	Afronden en volgende stappen (10 Minuten) De Facilitator zal vragen of er nog openstaande vragen zijn en laat de groep weten dat het nu tijd is om te eindigen. Na afloop van de opleiding kunnen de deelnemers in het Uitreikblad en Child Hub meer informatie vinden
Plaatje 107	ChildHub gebruiken (10 Minuten) De Facilitator informeert de groep over ChildHub waar ze toegang hebben tot extra informatie.
Plaatje 108	Evaluatie (15 Minuten) De Facilitator deelt de opleidingsevaluatie uit aan de groep.

Plaatje 109	Post-Test (10 Minuten) De Facilitator zal de post-test uitdelen aan de groep.
Plaatje 110	Einde (25 Minuten) Nadat iedereen de evaluatie en de posttest heeft voltooid, breng je de groep samen in een cirkel. Geef elke persoon een stuk papier (bij voorkeur kaartpapier) en laat ze hun hand omlijnen op het papier. Vervolgens plak je de kaart op hun rug. Laat de groep door de kamer lopen en woorden van waardering op de hand op de rug van de persoon schrijven. Dit zijn hun berichten van bevestiging en waardering om door te gaan met het werk dat ze doen. Zodra alle mensen elkaars kaarten hebben ingevuld, haal je de kaart van de rug van de deelnemer en wacht je een paar minuten om de woorden te lezen. Vraag de groep vervolgens om terug te keren naar de cirkel en 1 leerstuk te vermelden dat voor hun het belangrijkste was. Bedank iedereen voor het volgen en beëindigen van de opleiding!

Bijlage 1: Materiaal voor de Facilitator

Bijlage 1.0: Verhalen over Kinderen en Jongeren op de Vlucht

Bijlage 1.1: GBV Case Studies

Bijlage 1.2: Power Walk

Bijlage 1.3: GBV Aanwijzingen, Gevolgen en Veerkracht

Bijlage 1.4: Kernattitudes en Overtuigingen Oefening

Bijlage 1.5: Pre/Post Test

Bijlage 1.6: Evaluatieformulier

Bijlage 1.0: Verhalen over Kinderen en Jongeren op de Vlucht

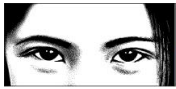
Het Verhaal van Ibrahim *

“Ik kom uit West-Afrika. Het leven daar was niet gemakkelijk. Mijn oudste broer kwam in 2011 naar Europa, dus mijn jongere broer en ik dachten dat we ook moesten proberen weg te gaan. Het duurde een jaar om Italië te bereiken. De reis van Agadez [in Niger] naar Libië was erg moeilijk, evenals de grens tussen Niger en Libië. Zoveel mensen stierven in de woestijn, alsof het een rivier was. We waren een groep jongens en meisjes die samen reisden. We brachten 40 dagen in de woestijn door. We zagen veel verlaten auto's met dode mensen erin. Als je alleen probeert te gaan, sterf je. Er was zoveel honger en lijden. Je ontmoet veel mensen die op het punt staan te sterven. De meisjes zijn sterker dan de jongens - dat moeten ze zijn om zich er door te slaan. We waren dagenlang verloren in de woestijn. We waren moe en hongerig en uiteindelijk vochten we met elkaar. Je haat jezelf. Tegen de tijd dat we in Libië aankwamen, waren velen van ons ontvoerd. Sommigen van ons hadden geluk omdat we een goede chauffeur hadden [smokkelaar]. Je weet niet of ze goed of slecht zijn, maar hij heeft ons van tevoren alles verteld over wat we tijdens de reis konden verwachten en hij was eerlijk. Ik zat zeven maanden vast in Libië. Het was heel slecht. We zagen dat onze vriend werd verkracht. Het was een slechte, slechte ervaring. We zagen en hoorden veel vreselijke dingen - we zagen martelingen en moorden.

“Ik heb eindelijk Italië bereikt. Mijn jongere broer heeft het niet gehaald, maar ik kan hier niet over praten. Ik was in een slecht kamp [in Zuid-Italië]. We werkten als slaven - nog steeds zijn we slaven. Het is als een andere wereld. Ik begreep niet dat dit Italië is. Nu heb ik mijn verblijfsdocumenten, maar ik kan geen huis huren. Een Italiaanse vriend zal een ontmoeting met een verhuurder organiseren, maar dan kom ik opdagen en ze willen me niets verhuren. Ze verhuren niet aan Afrikanen, dus ik kan geen plek vinden om te wonen. Mensen denken altijd aan iets slechts over mij. In de metro beweeg ik niet, ik raak niemand aan. Iedereen denkt dat we criminelen zijn. De politie valt ons aan in de kampen. In één kamp arriveerde de politie en begon mensen te slaan - er woonden meer dan 100 mensen. Het was heel verkeerd. Ze duwden een jongen de tweede verdieping uit en hij was erg gewond. Mijn verhaal is erg pijnlijk. Ik lijk in orde te zijn. Mensen denken dat ik grappig en gelukkig ben, maar ik moet [marihuana] roken om te slapen. Ik kan niet slapen, ik kan niet alleen zijn, ik kan niet stoppen met aan dingen te denken, vooral aan mijn toekomst in Italië.”

* Bewerkt voor lengte, samenhang en vertrouwelijkheid.

Bron: <https://www.womensrefugeecommission.org/images/zdocs/Libya-Italy-Report-03-2019.pdf>

Schrijnende Reizen

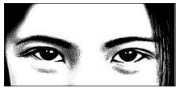
Bron: Harrowing Journeys UNICEF, September 2017, Children and youth on the move across the Mediterranean Sea, at risk of trafficking and exploitation

Kinderen en jongeren die migreren om te ontsnappen aan onheil of om een betere toekomst te zoeken vinden weinig veilige en regelmatige routes. Reguliere migratiekanalen - mogelijk gemaakt door humanitaire, studenten- of werkvisa, programma's voor gezinshereniging of hervestiging van vluchtelingen - zijn beperkt en voor de meesten niet toegankelijk.

Dit laat velen met weinig andere keuze dan beroep te doen op smokkelaars om hun te helpen om de grenzen te overschrijden. Ondergronds gedreven, navigeren jongeren op de vlucht door een veelheid van gevaren – zij trotseren de hitte van de woestijn in pick-up trucks, liften ritten bovenop goederentreinen, steken de ruwe zee over in boten die nooit gebouwd waren om zoveel mensen te transporteren. Ze kunnen vast komen te zitten tijdens het transport, verstoken van basiszaken zoals veilig onderdak, schoon water, gezondheidszorg en onderwijs. Wanhoop om verder te gaan kan hun ertoe verplichten om een job aan te nemen waar zij uitgebuit worden.

Volwassenen van wie kinderen afhankelijk zijn om hun te helpen tijdens hun reis - zoals de smokkelaars die ze inhuren - kunnen profiteren van hun kwetsbaarheid. Kinderen kunnen het slachtoffer worden van misbruik en geweld of worden verhandeld met als gevolg seksuele uitbuiting of gedwongen arbeid. Smokkelaars en mensenhandelaars kunnen de geweldplegers zijn, maar ook grenswachters, milities of politie.

"We waren slaven"

Tweelingbroers Aimamo en Ibrahim (16) migreerden zelfstandig uit Gambia, hun reis moest worden betaald in ruil voor arbeid bij aankomst in Libië. Ze hadden niet verwacht dat dit werk zou neerkomen op slavernij.

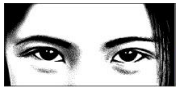
Samen met 200 andere sub-Sahara Afrikanen werkten ze twee maanden op een boerderij - en ondergingen ze afranselingen en bedreigingen. Toen het dagelijks werk klaar was, werden ze opgesloten om te beletten dat ze zouden ontsnappen. Na die beproeving was het een opluchting om op het dunne opblaasbare vlot te komen dat hen naar Italië bracht. Een andere jongere uit Gambia, de 17-jarige Sanna, beschreef dat hij bereid was elk werk aan te nemen om het geld te krijgen dat hij nodig had om verder te gaan. 'Maar de Libiërs weigerden ons soms te betalen', zegt hij, 'en als we het met hun zouden bespreken, zouden ze een pistool op ons richten. Je kan niets doen; we waren als slaven.'

Gedetineerd

De 16-jarige Lovette, die Nigeria verliet en door Libië reisde, beschreef dat ze samen met de andere jongeren in haar groep werd gearresteerd en vastgehouden omdat ze geen papieren had. Opgesloten in een overvolle cel werden de vrouwen en meisjes slechts drie dagen per week gevoed en door bewakers geslagen als ze klaagden. Lovette en haar celgenoten sloopten een deur om te ontsnappen. Ze vluchtten onmiddellijk en stapten op een boot naar Italië. Ahmed, 17, een niet-begeleide vluchteling uit Qamishli,

Syrische Arabische Republiek, die met zijn 16-jarige broer op reis was, beschreef dat hij weken na zijn aankomst in Griekenland op een politiebureau werd vastgehouden, omdat autoriteiten geen andere plek voor hem konden vinden.

Bijlage 1.1: GBV Case Studies

Het type GBV bepalen (Bewerking van UNICEF A Child is a Child)

Case Study 1

Aimamo (16) en zijn tweelingbroer moesten twee maanden op een boerderij in Libië werken om hun smokkelaars te betalen. Hij beschreef het als slavernij: als je probeert te ontsnappen schieten ze je dood. Als je stopt met werken, slaan ze je. ... Ooit rustte ik vijf minuten en een man sloeg me met een stok. Na het werk sluiten ze je op.

Case Study 2

Vluchtelingenkinderen zoals de 16-jarige Malik uit Herat, Afghanistan, beschrijven dat ze geslagen en gewond werden door de grenspolitie in Hongarije. Een politieman heeft de knie van Malik ontwricht. Een andere vluchtelingenjongen uit Afghanistan, de 16-jarige Karim uit Maidan Wardak, beschrijft dat hij door de politie werd geslagen met stokken, vier of vijf keer dat hij de grens met Hongarije probeerde over te steken. "We weten dat dit illegaal is", zegt Karim, "maar er is geen andere manier. We weten dat het hun plicht is, maar ze hoeven ons niet te slaan want wij zijn ook mensen.

Case Study 3

Op 17-jarige leeftijd verliet Mary Nigeria om te ontsnappen aan een leven zonder vooruitzichten en niemand om op te vertrouwen. Ze werd voorgesteld aan Ben, die zei dat hij mensen in Europa kende en haar kon helpen om werk te vinden en zelfs haar uitgaven te betalen - 25.000 euro. Maar wat zo veelbelovend begon, veranderde al snel in een nachtmerrie.

Toen ze aankwam in Libië, haar vertrekpunt naar Europa, toonde Ben zijn ware gezicht. "Alles wat Ben ... zei - dat we goed behandeld zouden worden en dat we veilig zouden zijn - het was allemaal gelogen. Het was een leugen, 'zegt ze. Veel meisjes die Mary tijdens de drie maanden dat ze in Gharyan doorbracht leerde kennen werden verkracht, inclusief Mary zelf. Ben dreigde haar aan iemand anders over te dragen en haar in Libië achter te laten. Toen verkrachtte hij haar.

Haar beproeving in Libië duurde maandenlang voort; zij en de andere meisjes werden naar Tripoli en vervolgens naar Sabratha gebracht. Ze werden gevangen gehouden in een huis, beroofd van voedsel, met niemand om contact op te nemen voor hulp. "Ik wilde weggkomen, maar ik kon het niet - ik had geen geld, geen telefoon. Ik wist niet eens naar waar ik moest ontsnappen", zegt ze.

Uiteindelijk, op een boot naar Italië, werden Mary en haar mede-gevangenen gered door de Italiaanse kustwacht. Een ander meisje dat de reis al eens had gemaakt en terugkwam na te zijn uitgezet, vertelde Mary wat haar nu te wachten stond. "Ze vertelde me dat we als prostituees zouden worden gebruikt."

Case Study 4

Karim, 16, uit Maidan Wardak, Afghanistan, had geen geld meer op weg naar Europa. Om zichzelf te onderhouden en zijn reis te financieren, bracht hij acht maanden door met het maken van t-shirts en broeken voor een textielabrikant in Istanbul, Turkije. Een vriend, ook een werkend kind, verwees hem naar het bedrijf. Het was slopende arbeid, waarbij hij kratten met een gewicht van 40-50 kg moest tillen. Voor ongeveer 30-40 lira per dag werkte hij 14- tot 15-uur dagen, zes dagen per week, totdat hij de 3.000 euro verdiend had die hij nodig had om verder te gaan.

Bijlage 1.2: Power Walk¹³

Opmerking voor de Facilitator

Het doel van deze oefening is om de kloof tussen macht en kwetsbaarheid te benadrukken en mogelijke kwetsbaarheden te illustreren van kinderen en jongeren op de vlucht.

Stap 1:

- ✓ Geef elk van de deelnemers een stuk papier met een personage erop geschreven. De tekens worden vermeld in onderdeel A. Zorg ervoor dat je voldoende tekens voor elke deelnemer hebt en een evenwicht van krachtige en kwetsbare tekens. Er zijn 25 tekens beschikbaar, maar de Facilitator kan zo nodig tekens toevoegen en verwijderen.
- ✓ Vraag de deelnemers om naar een open ruimte voor de oefening te gaan.

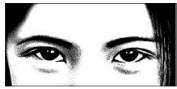
Stap 2

- ✓ Vraag de deelnemers om in een rij achter in de ruimte staan. Deze lijn is het startpunt van de oefening. De deelnemers moet zichzelf mentaal visualiseren in de rollen die ze op het personagebriefje hebben gekregen en zich voorstellen hoe hun leven eruit zou kunnen zien. Leg uit dat hun personage geheim moet worden gehouden totdat ze worden gevraagd het te onthullen. Vraag de deelnemers om te luisteren naar de verklaringen die zullen worden voorgelezen en voor elke verklaring waarop hun karakter JA kan antwoorden, moeten ze een stap vooruit zetten. Als het antwoord NEE is, mogen ze niet bewegen.
- ✓ Vraag de deelnemers of de instructies duidelijk zijn.

Lees de volgende verklaringen:

1. Ik kan beslissingen van de overheid beïnvloeden
2. Ik heb toegang tot gezondheidsdiensten als ik die nodig heb
3. Ik heb een huis waarin ik 's nachts kan slapen
4. Ik eet minstens twee maaltijden per dag
5. Ik loop geen gevaar seksueel misbruikt of uitgebuit te worden
6. Ik beslis hoe mijn inkomen wordt besteed
7. Ik kan naar school gaan
8. De leider in mijn gemeenschap zou luisteren naar wat ik te zeggen heb
9. Ik word goed behandeld als ik naar het politiebureau of naar een regeringskantoor moet gaan
10. Als ik honger heb, kan ik eten kopen
11. Als ik word gearresteerd, zal ik niet gewelddadig of grof worden behandeld
12. Als ik wil klagen over hoe de politie me behandelde, weet ik bij wie ik terecht kan voor hulp
13. Ik kan lezen en schrijven
14. Ik kan vrij reizen als ik dat wil
15. Ik kan beslissen met wie ik wil trouwen (of niet trouwen)
16. Als iemand me pijn zou doen, zou ik weten waar ik terecht kan voor hulp
17. Ik hang niet af van anderen voor eten of onderdak
18. Als ik mijn baan zou verliezen, is er een sociaal vangnet dat mij zal helpen
19. Als ik mijn huis zou kwijtraken, zou ik weten naar wie ik moet gaan voor hulp
20. Als ik naar een persoon op straat ga en om hulp vraag, zouden ze me helpen

¹³ Van UNICEF, ARC and Save the Children

Nadat je de verklaringen hebt gelezen:

1. Vraag de deelnemers om de kamer rond te kijken. Wat merken ze op?
2. Laat elke deelnemer zijn personage bekendmaken.
3. Laat de deelnemers die vooraan staan uitleggen waarom dit zo is.
4. Laat de deelnemers die achteraan staan uitleggen waarom dit zo is.
5. De Facilitator zal dan de volgende vragen stellen:
 - Hoe voelden de mensen achteraan zich toen de anderen naar voren stapten?
 - Hoe voelden de mensen die vooraan stonden zich wanneer zij voor de anderen stapten?
 - Kunnen de deelnemers die geen of slechts enkele stappen vooruit gezet hebben hun stem laten horen door degenen die vooraan staan? Hoe kunnen ze worden gehoord?
 - Wat is de positie van meisjes, jongens en vrouwen ten opzichte van anderen in de power walk?
 - De afstand tussen deelnemers symboliseert echte afstanden of ongelijkheden in gemeenschappen. Wat zijn ze? (Socio-economisch, cultureel, landelijk / stedelijk, status, etc.)
 - Wat betekent dit voor de bescherming van kinderen?
6. Bespreek vervolgens dat een van onze doelen met kinderbescherming is om te kijken naar de ruimte tussen de machtigste en de meest kwetsbare mensen. Hoe overbruggen we deze kloof?
7. Vraag de deelnemers naar hun ideeën over wat we kunnen doen om deze kloof te overbruggen.
8. Laat de deelnemers weten dat we in de volgende paragraaf de beste werkmethoden voor kinderbescherming bespreken en wat we kunnen doen om hun veiligheid te vergroten en de impact van kwetsbaarheid te verminderen.

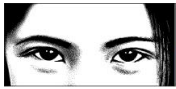
Power Walk Personages

Mannen (6)

Sociale Werker, Man, Leeftijd 55	Plaatselijke winkelier en lid van de lokale overheid, Man, 43 jaar oud
Jongere op de vlucht uit Syrië, Man, Leeftijd 24	Politieaanpakker, Man, Leeftijd 60
Universiteitsstudent, Man, heeft een handicap en heeft een rolstoel nodig, Leeftijd 20	Dakloze man die al enkele jaren op straat woont, Leeftijd 35

Vrouwen (6)

Vrouwelijke arts uit Bangladesh, Migrant, Leeftijd 35	Vrouwelijke onderwijzeres, Leeftijd 62
Weduwe, alleenstaande moeder met drie kinderen van 12, 6 and 2, Leeftijd 44	Vrouwelijke Minister van Onderwijs, Leeftijd 32
Werkloze Vrouw met gezondheidsproblemen op de lange termijn, Leeftijd 50	Recent afgestudeerd aan de universiteit, vrouw die net aan haar eerste baan als accountant is begonnen, Leeftijd 24

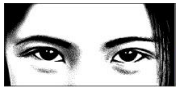
Jongens (6)

Niet-begeleid kind onderweg uit Kameroen, Leeftijd 13	Jongen uit de omgeving, gaat naar school en woont in een gezin met een gemiddeld inkomen, leeftijd 7
Jongen wiens moeder onlangs is overleden, gaat naar school, leeftijd 14	Jongen uit Syrië, reist met familieleden, leeftijd 5
Jongen uit een gezin waarvan de ouders werkloos zijn en die het moeilijk hebben om voedsel en middelen voor het gezin te vinden, 15 jaar	Jongen onderweg uit Afghanistan, reist met zijn ouders, 8 jaar

Meisjes (6)

Meisje op de vlucht uit Irak dat zorgt voor haar moeder die tijdens de migratie, leeftijd 14, een aanzienlijk trauma heeft meegemaakt	Niet-begeleid meisje uit Syrië, slachtoffer van mensenhandel, 15 jaar oud
Meisje van de basisschool, woont bij haar ouders en zij zijn een gezin met een laag inkomen, leeftijd 10	Meisje op de vlucht uit Marokko, reist met haar gezin, leeftijd 6
Meisje op de vlucht uit Afghanistan, getrouwd met een oudere man, 13 jaar oud	Lokaal meisje dat naar school gaat en bij haar grootouders woont die een gezin met een gemiddeld inkomen vormen, leeftijd 7

Bijlage 1.3: Aanwijzingen voor GBV, Gevolgen en Veerkracht Case Study

De groepen lezen de case study en beantwoorden dan de volgende vragen:

1. Welke risico's lopen de kinderen en hoe kwetsbaar zijn zij?
2. Welke aanwijzingen zijn er voor GBV?
3. Zijn er enkele punten van veerkracht van de kinderen?

Case Study

Er is een gezin aangekomen in het opvangcentrum waar je werkt. Het gezin bestaat uit een moeder, een vader en vier kinderen; een 14-jarige jongen, een 13-jarig meisje, een 4-jarig meisje en een 18-maanden oude jongen. Het gezin reist in een groep met hun uitgebreide gezin.

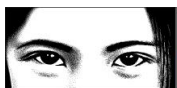
De familie komt uit Syrië en ze hebben een smokkelaar betaald om hun te helpen naar Europa te reizen. Ze melden dat de reis buitengewoon moeilijk was, en ze zagen onderweg veel 'vreselijke dingen'.

Bij aankomst was de eerste prioriteit van het gezin het krijgen van eten en warme kleding. Nu aan hun onmiddellijke behoeften is voldaan, zijn de mannen op zoek gegaan naar meer informatie over reizen terwijl de vrouwen en kinderen zijn gaan rusten in een kindvriendelijke ruimte.

De 18 maand oude jongen lacht en speelt met speelgoed. Hij lacht en gaat om met zijn broers en zussen en de andere kinderen. Het 4-jarige meisje is verlegen en lijkt met niemand te praten, zelfs niet met haar familie. Op een gegeven moment gaat haar moeder naar buiten om met iemand te praten. Het meisje merkt dat haar moeder weg is en begint erg overstuur te raken. De moeder keert terug en troost het meisje.

De 14-jarige jongen lijkt zich te vervelen. Hij spreekt een beetje Engels en vertelt je dat hij zijn vader wil gaan zoeken.

Het 13-jarige meisje speelde met enkele van de andere kinderen. Dan staat ze op en vraagt of iemand haar naar het WC wil brengen. De vrouwen antwoorden dat ze moe zijn en dat ze alleen moet gaan. Ze ziet er nerveus uit.

Bijlage 1.4: Kernovertuigingen en Attitudes¹⁴

Deze reeks vragen helpt deelnemers bij het onderzoeken van hun overtuigingen en attitudes ten opzichte van GBV bij kinderen en jongeren.

Laat de groep opstaan en een kant van de kamer aanduiden als Akkoord en de andere als Niet mee eens.

Lees de volgende verklaringen voor:

Verklaring*	Akkoord	Niet Akkoord
Kinderen hebben de gemeenschap iets te bieden	X	
GBV kan de schuld van het slachtoffer zijn		X
Kinderen en jongeren moeten zwijgen en niet over GBV praten		X
GBV is altijd de schuld van de dader	X	
Kinderen en jongeren die GBV ervaren, zijn vies en verwoest		X
Het is mijn verantwoordelijkheid om volwassenen en zorgverleners verantwoordelijk te houden wanneer zij kinderen en jongeren de schuld geven van het ervaren van GBV	X	
Seksueel misbruik veroorzaakt geen homoseksualiteit		X
Een kind zich doen schamen en schuldig laten voelen na het ervaren van GBV is soms OK		X
Ik ben verantwoordelijk voor het ondersteunen van een kind of jongere die GBV heeft ervaren, ongeacht wat de gemeenschap denkt	X	
Een kind kan doelbewust verhalen verzinnen over GBV		X
Kinderen kunnen seksueel worden misbruikt door naaste familieleden	X	
Kinderen en jongeren verdienen vriendelijkheid en zorg als ze GBV hebben ervaren en dit is mijn verantwoordelijkheid	X	
Het is mijn verantwoordelijkheid me bewust te zijn van mijn houdingen en overtuigingen ten opzichte van kinderen en GBV en met mijn supervisor te praten als ik de schuld geef of oordeel	X	
Kinderen en jongeren die GBV ervaren, KUNNEN NIET genezen en herstellen en een normaal leven leiden		X

* Het gewenste antwoord is gemarkeerd met een X. Afhankelijk van de mening van de deelnemers, bespreek hun gedachten en gevoelens over de uitspraken en waarom zij die bepaalde mening hebben.

¹⁴ IRC Caring for Child Survivors of Sexual Abuse Guidelines for health and psychosocial service providers in humanitarian settings. 2019.

Bijlage 1.5: Opleiding Pre / Post-test Meting

Naam:	
Datum:	
Pre of Post Test-	

Zet een ✓ naast het juiste antwoord op elke vraag.

Hoeveel niet-begeleide minderjarigen zijn aangekomen in Griekenland, Italië en Bulgarije in 2017?	
33,000 ☐	20,000 ☐
45,000 ☐	10,000 ☐

Wat maakt een kind of jongere kwetsbaar voor Gendergerelateerd Geweld?
☐ Psychische problemen
☐ Vorig of voortdurend trauma
☐ Scheiding van beschermende volwassenen
☐ Om alle bovenvermelde redenen

Gender en Sekse betekenen hetzelfde	
Waar ☐	Niet waar ☐

Jongens kunnen geen slachtoffer zijn van gendergerelateerd geweld, omdat het alleen van toepassing is op vrouwen en meisjes	
Waar ☐	Niet waar ☐

Wat is Gendergerelateerd Geweld?
☐ Geweld tegen vrouwen en meisjes
☐ Elke schadelijke handeling die resulteert in of waarschijnlijk zal resulteren in fysieke, seksuele of psychologische schade of lijden toegebracht aan een persoon op basis van hun gender.
☐ Geweld op basis van seksuele verschillen tussen mannen en vrouwen
☐ Al het bovenstaande

Wie zijn Kinderen en Jongeren op de Vlucht?
☐ Iedereen tot 24 jaar die vrijwillig zijn land heeft verlaten om naar een ander land te reizen
☐ Een kind of een jongere die om verschillende redenen, vrijwillig of onvrijwillig, binnen of tussen landen is verhuisd, met of zonder hun ouders of andere primaire verzorgers.
☐ Een kind of een jongere die is ontheemd door conflicten en natuurrampen; kinderen die met hun ouders verhuizen of alleen migreren; en kinderen die worden verhandeld.
☐ Al het bovenstaande

Wanneer u reageert op een kind / jongere die GBV meldt, moet u het volgende doen:
☐ Beloof confidentialiteit om hun belangen te beschermen
☐ Stel zoveel mogelijk vragen om er zeker van te zijn dat je het verhaal begrijpt
☐ Verzorg, troost en ondersteun het kind / de jongere
☐ Rapporteer GBV enkel wanneer het kind je toestemming geeft

Antwoorden**Hoeveel niet-begeleide minderjarigen zijn aangekomen in Griekenland, Italië en Bulgarije in 2017?**

33,000 ☐	20,000 ☒
45,000 ☐	10,000 ☐

Wat maakt een kind of jongere kwetsbaar voor Gendergerelateerd Geweld?

- Psychische problemen
- Vorig of voortdurend trauma
- Scheiding van beschermende volwassenen
- Om alle bovenvermelde redenen

Gender en Sekse betekenen hetzelfde

- Waar Niet waar

Niet waar: Sekse verwijst naar biologische verschillen zoals chromosomen, hormonale profielen, interne en externe geslachtsorganen. Gender beschrijft de kenmerken die een samenleving of cultuur definieert als mannelijk of vrouwelijk.

Jongens kunnen geen slachtoffer zijn van gendergerelateerd geweld, omdat het alleen van toepassing is op vrouwen en meisjes

- Waar Niet waar

Jongens zowel als vrouwen en meisjes kunnen slachtoffers zijn van GBV.

Wat is Gendergerelateerd Geweld?

- Geweld tegen vrouwen en meisjes
- Elke schadelijke handeling die resulteert in of waarschijnlijk zal resulteren in fysieke, seksuele of psychologische schade of lijden aan een persoon op basis van hun gender.
- Geweld op basis van seksuele verschillen tussen mannen en vrouwen
- Al het bovenstaande

Wie zijn Kinderen en Jongeren op de Vlucht?

- Iedereen tot 24 jaar die vrijwillig zijn land heeft verlaten om naar een ander land te reizen
- Een kind of een jongere die om verschillende redenen, vrijwillig of onvrijwillig, binnen of tussen landen is verhuisd, met of zonder hun ouders of andere primaire verzorgers.
- Een kind of een jongere die is ontheemd door conflicten en natuurrampen; kinderen die met hun ouders verhuizen of alleen migreren; en kinderen die worden verhandeld.
- Al het bovenstaande

Wanneer u reageert op een kind / jongere die GBV meldt, moet u het volgende doen:

- Beloof confidentialiteit om hun belangen te beschermen
- Stel zoveel mogelijk vragen om er zeker van te zijn dat je het verhaal begrijpt
- Verzorg, troost en ondersteun het kind / de jongere
- Rapporteer GBV enkel wanneer het kind je toestemming geeft

De belangrijkste leerstof is dat we mogelijk verplichte rapportagerichtlijnen moeten volgen en geen vertrouwelijkheid kunnen beloven. Wij benadrukken ook dat het misschien niet onze taak is om het kind / de jongere te interviewen en uitgebreide details te krijgen, omdat dit de rol van een specialist is.

Bijlage 1.6: Opleidingsbeoordeling

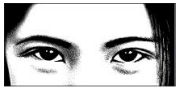
Nu wij aan het einde van de opleiding komen willen we graag dat je deelneemt aan een eindevaluatie door de onderstaande vragen te beantwoorden.

Omcirkel het meest geschikte antwoord op elk van de vragen, waarbij het gebruik van de lachende gezichtscodes aangeeft in welke mate u de onderstaande items op prijs stelde:

A. Doelstellingen van de opleiding				
1.	Ik kreeg voldoende informatie over de doelstellingen van de training voor mijn aankomst			
2.	De opleiding behandelde de onderwerpen waarover ik meer moest leren			
3.	De doelstellingen van de opleiding werden behaald			

B. Planning van de opleiding				
4.	Ik vind dat de opleiding rekening hield met wat deelnemers belangrijk vonden om te leren			

C. Opleidingsmethode				
5.	Ik vond de verschillende onderstaande opleidingsmethoden relevant en van goede kwaliteit			
	a. Facilitatie/power point			
	b. Groepsopdrachten			
	c. Groepsbespreking			
	d. Rollenspel			
	e. Modelling			

	f. Video			
	g. Energisers/spel			
	h. Evaluatie/beoordeling			
6.	De taal die tijdens de training werd gebruikt, was gemakkelijk te begrijpen			
7.	De eventuele vertaling was correct			

D. De sfeer tijdens de opleiding

8.	De sfeer tijdens de opleiding was goed voor het leerproces			
9.	De training bevorderde teamwerk en samenwerking tussen de deelnemers			

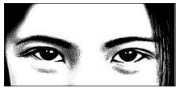
E. Facilitator(s)

10.	Facilitator(s) hebben voldoende kennis			
11.	Facilitator(s) communiceren goed			
12.	Facilitator(s) zijn open, eerlijk en rechtvaardig voor iedereen			

Schrijf eventuele andere opmerkingen over de training:

Bijlage 2: Uitreikbladen voor de Deelnemers

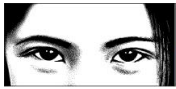
- 2.0 Opleidingsagenda
- 2.1 Definities
- 2.2 Kinderbescherming en Veiligstelling
- 2.3 GBV: Wat zijn de Tekenen? Wat zijn de Gevolgen?
- 2.4 GBV Preventie: Risicobeoordeling en Contextanalyse
- 2.5 GBV Risicobeperking/Preventie
- 2.6 Einde van de Dag Reflecties
- 2.7 Reageren op GBV
- 2.8 Case Management, Doorverwijzingen en Rapportage
- 2.9 Plaatsvervangend/Secundair Trauma en Zelfhulp

Uitreikblad 2.0: Opleidingsagenda

Opleiding: Dag 1

Timing	Module
09:00-10:30	Module 1: Verwelkoming en Voorstellingen Module 2: GBV & Kinderen en Jongeren Onderweg
Pauze	
10:45-13:00	Module 2: GBV & Kinderen en Jongeren Onderweg (vervolg) Module 3: Kinderbescherming en Veiligstelling
Lunch	
14:00-15:30	Module 4: Tekenen en Impact van GBV Module 5: GBV Preventie: Risicobeoordeling en Creëren van Beschermingscapaciteit
Pauze	
15:45-17:00	Module 6: Risicobeperking & Actieplanning Einde van de Dag Reflecties
Einde van de Dag	

Opleiding: Dag 2

Timing	Module
09:00-10:30	Verwelkoming en Dag 1 Recapitulatie Module 7: Reageren op GBV
Pauze	
10 :45-13 :00	Module 7: Reageren op GBV (vervolg) Module 8: Case Management, Doorverwijzingen & Rapportage
Lunch	
14:00-15:30	Module 9: Plaatsvervangend & Secundair Trauma and Zelfhulp
Break	
15:45-17:00	Afronding en volgende stappen ChildHub gebruiken Post-Test and Evaluatie
Einde van de Dag	

Uittrekblad 2.1 Definities

Kinderen en Jongeren Onderweg (Op de Vlucht)

Wie is een Kind? Artikel 1 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK) definieert een kind als "ieder mens jonger dan 18 jaar tenzij volgens het op het kind van toepassing zijnde recht de meerderjarigheid eerder wordt bereikt." De Commissie voor de Rechten van het Kind, de toezichthoudende instantie voor het verdrag, heeft de Staten aangemoedigd om de meerderjarigheid te herzien als deze onder de 18 jaar is vastgesteld en om het beschermingsniveau voor alle kinderen jonger dan 18 jaar te verhogen. Minderjarigen worden niet in staat geacht de gevolgen van hun keuzes te evalueren en te begrijpen en kunnen geen geïnformeerde toestemming geven, vooral voor seksuele handelingen.¹⁵

Wie is een Jongere? Iemand tussen 16-24 jaar oud.

Niet-begeleide kinderen (ook genoemd niet-begeleide minderjarigen) "zijn kinderen die gescheiden zijn van zowel ouders als andere familieleden en voor wie niet wordt gezorgd door een volwassene die volgens de wet of gewoonte hiervoor verantwoordelijk is."¹⁶

Kinderen en Jongeren Onderweg

Kinderen Onderweg 'verwijst naar kinderen die om verschillende redenen, vrijwillig of onvrijwillig, binnen of tussen landen, met of zonder hun ouders of andere primaire verzorgers, verhuizen. Dit omvat kinderen die zijn ontheemd door conflicten en natuurrampen; kinderen die met hun ouders verhuizen of alleen migreren (bijvoorbeeld om betere levenskansen na te streven, werk of onderwijs te zoeken of om uitbuiting of misbruik thuis te ontsnappen); en kinderen die worden verhandeld.¹⁷

Wie is een Migrant?

Migrant, zoals gedefinieerd door IOM, verwijst naar "elke persoon die zich verplaatst of zich heeft verplaatst over een internationale grens of binnen een Staat weg van zijn / haar gewone verblijfplaats, ongeacht (1) de wettelijke status van de persoon; (2) of de verplaatsing vrijwillig of onvrijwillig is; (3) wat de oorzaken van de reis zijn; of (4) wat de duur van het verblijf is."¹⁸

Smokkel van migranten is "het direct of indirect verkrijgen van een financieel of ander materieel voordeel uit de illegale binnenkomst van een persoon in een verdragsluitende Staat waarvan de persoon geen onderdaan of ingezetene is." Mensenhandel is "de werving, overdracht of ontvangst van personen, door middel van geweld of andere vormen van dwang, ontvoering, fraude of machtsmisbruik met het oog op uitbuiting."¹⁹

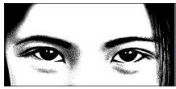
¹⁵ Inter-Agency Standing Committee, Guidelines for Integrating Gender-Based Violence Interventions in Humanitarian Action: Reducing Risk, Promoting Resilience and Aiding Recovery (2015), p. 323

¹⁶ International Committee of the Red Cross, Inter-agency Guiding Principles on Unaccompanied and Separated Children (2004), p. 13

¹⁷ Initiative for Child Rights in the Global Compacts, Recommendations for protecting, promoting and implementing the human rights of children on the move in the proposed global compacts, 2017.

¹⁸ IOM, Key Migration Terms (2011), <https://www.iom.int/key-migration-terms>.

¹⁹ United Nations Office on Drugs and Crime, United Nations Convention Against Transnational Organized Crime and the Protocols Thereto (2003), p. 54.

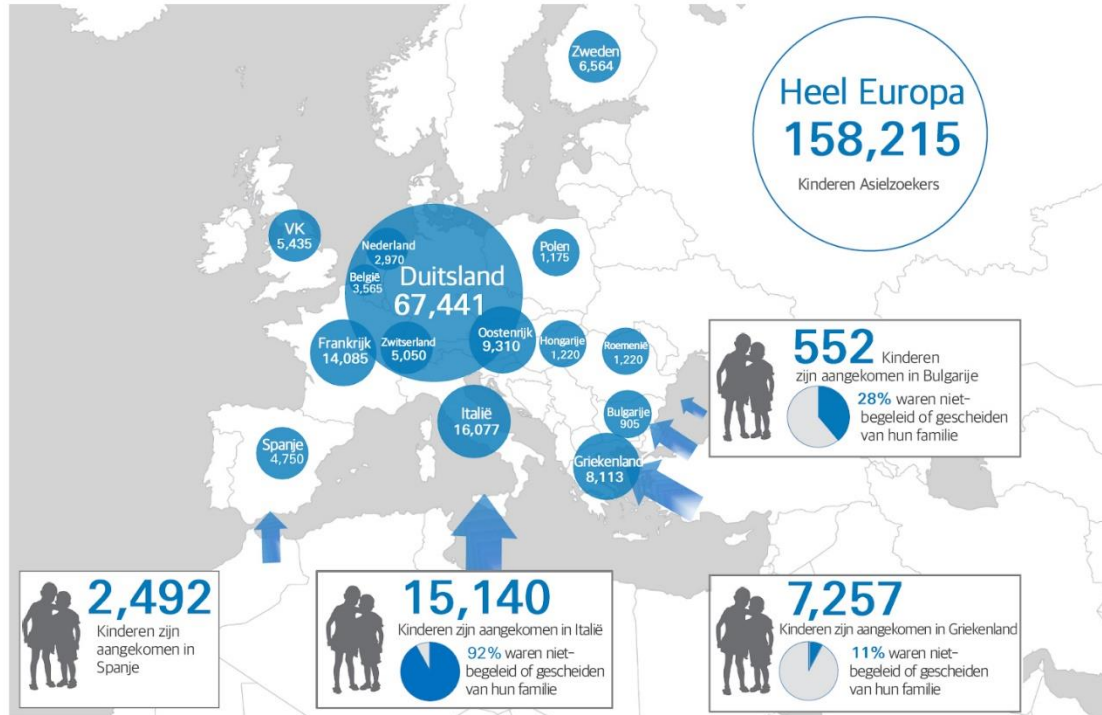

Waar gaan zij naartoe?

Kinderen Asielzoekers in Europa per Land van Bestemming

Januari tot September 2017

Vluchtelingen en Migranten Situatie in Europa

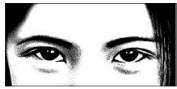
Bron: Eurostat, Griekse Politie, Italiaans Ministerie van Binnenlandse Zaken, Bulgaars Ministerie van Binnenlandse Zaken en het Spaans Ministerie van Binnenlandse Zaken.

Wat is Gender

Definitie van gender:²⁰

²⁰ IFRC Sexual and Gender-based violence: A two-day psychosocial training: Training Guide. 2015

Definitie van sekse:

De term sekse verwijst naar de biologische kenmerken van mannen en vrouwen. Deze kenmerken zijn aangeboren (d.w.z. die waarmee mensen worden geboren) en hun verschillen zijn beperkt tot fysiologische reproductieve functies.²¹

Wat is Gendergerelateerd Geweld?

Gendergerelateerd Geweld verwijst naar 'elke daad tegen de wil van een persoon op basis van gendernormen en ongelijke machtsverhoudingen. Het omvat bedreigingen van geweld en dwang. Het brengt letsel toe aan vrouwen, meisjes, mannen en jongens'.²²

Gendergerelateerd Geweld is "een overkoepelende term voor elke schadelijke handeling die wordt begaan tegen de wil van een persoon en die is gebaseerd op sociaal toegeschreven (d.w.z. gender) verschillen tussen mannen en vrouwen. De term 'gendergerelateerd geweld' wordt voornamelijk gebruikt om het feit te onderstrepen dat structurele, op gender gebaseerde machtsverschillen tussen mannen en vrouwen over de hele wereld vrouwen in gevaar brengt voor meerdere vormen van geweld. Zoals overeengekomen in de Verklaring inzake de Uitbanning van Geweld tegen Vrouwen (1993), omvat dit daden die fysieke, mentale of seksuele schade of letsel toebrengen, bedreigingen door dergelijke daden, dwang en andere vrijheidsberovingen, hetzij in het openbaar of privé leven. De term wordt ook door sommige actoren gebruikt om sommige vormen van seksueel geweld tegen mannen en / of gericht geweld tegen LGBTIQ-populaties te beschrijven, in deze gevallen wanneer wordt verwezen naar geweld dat verband houdt met gender-ongelijke normen van mannelijkheid en / of normen van genderidentiteit."²³

De term GBV wordt meestal gebruikt om te onderstrepen hoe systemische ongelijkheid tussen mannen en vrouwen fungeert als een verbindend en fundamenteel kenmerk van de meeste vormen van geweld tegen vrouwen en meisjes. Deze term wordt ook in toenemende mate door sommige actoren gebruikt om de genderdimensies van bepaalde vormen van geweld tegen mannen en jongens te benadrukken - met name sommige vormen van seksueel geweld die worden gepleegd met het expliciete doel om de ongelijkheden tussen mannen en vrouwen te versterken. Ten slotte wordt deze term door sommige actoren ook gebruikt om geweld te beschrijven tegen lesbische, homoseksuele, biseksuele, transgender, intersekse en vragende personen (LGBTIQ) die volgens OHCHR wordt gedreven door de wens om diegenen te straffen die worden beschouwd als mensen die gendernormen tarten".²⁴

Meest voorkomende soorten GBV tegen kinderen en Jongeren

Seksueel misbruik verwijst naar 'de feitelijke of bedreigde fysieke intrusie van seksuele aard, hetzij met geweld of onder ongelijke of dwingende omstandigheden'.²⁵

Seksueel misbruik van kinderen is de term die in het algemeen wordt gebruikt om te verwijzen naar elke seksuele activiteit tussen een kind en een nauw verwant familielid (incest) of tussen een kind en

²¹ Ibid

²² UNHCR, <https://www.unhcr.org/sexual-and-gender-based-violence.html>

²³ Inter-Agency Standing Committee, Guidelines for Integrating Gender-Based Violence Interventions in Humanitarian Action: Reducing Risk, Promoting Resilience and Aiding Recovery (2015), p. 322.

²⁴ IASC, Guidelines for Integrating Gender-Based Violence Interventions in Humanitarian Actions, 2015

²⁵ Inter-Agency Standing Committee, Guidelines for Integrating Gender-Based Violence Interventions in Humanitarian Action, p. 322

een volwassene of een ouder kind van buiten het gezin. Het gaat om expliciete geweldpleging of dwang of, in gevallen waarin het slachtoffer geen toestemming kan geven vanwege zijn of haar jonge leeftijd, impliciete geweldpleging.²⁶

Emotioneel of psychologisch misbruik is het toebrengen van mentale of emotionele pijn of letsel. Voorbeelden hiervan zijn bedreigingen van fysiek of seksueel geweld, intimidatie, vernedering, gedwongen isolatie, sociale uitsluiting, stalken, verbale intimidatie, ongewenste aandacht, opmerkingen, gebaren of geschreven woorden van seksuele en / of dreigende aard, vernietiging van gekoesterde dingen, enz. ' Seksuele intimidatie 'valt onder deze categorie van GBV.²⁷

Seksuele uitbuiting van kinderen "omvat het uitbuitende gebruik van kinderen in de prostitutie, zoals gedefinieerd in artikel 2 van het Facultatief Protocol bij het Verdrag inzake de Rechten van het Kind inzake de verkoop van kinderen, kinderprostitutie en kinderpornografie (2000) als 'het gebruik van een kind bij seksuele activiteiten tegen betaling of enige andere vorm van vergoeding.'²⁸

Seksueel geweld omvat "tenminste, verkrachting / poging tot verkrachting, seksueel misbruik en seksuele uitbuiting. Seksueel geweld is 'elke seksuele handeling, poging tot het verkrijgen van een seksuele handeling, ongewenste seksuele opmerkingen of avances, of handelingen om de seksualiteit van een persoon te verhandelen door dwang, bedreigingen van letsel of fysieke kracht, door elke persoon ongeacht de relatie met het slachtoffer, in elke situatie, inclusief maar niet beperkt tot thuis en op het werk. 'Seksueel geweld neemt vele vormen aan, waaronder verkrachting, seksuele slavernij en / of mensenhandel, gedwongen zwangerschap, seksuele intimidatie, seksuele uitbuiting en / of misbruik en gedwongen abortus."²⁹

Gedwongen huwelijk en kindhuwelijk (ook wel vroegtijdig huwelijk genoemd). Gedwongen huwelijk is het huwelijk van een persoon tegen haar of zijn wil. Het kindhuwelijk is een formeel huwelijk of een informele unie vóór de leeftijd van 18 jaar. Opmerking: hoewel sommige landen huwelijken vóór de leeftijd van 18 toestaan, classificeren internationale normen voor de mensenrechten deze als kindhuwelijken, redenerend dat mensen onder de leeftijd van 18 jaar niet in staat zijn om geïnformeerde toestemming geven. Daarom is het kindhuwelijk een vorm van gedwongen huwelijk, omdat kinderen wettelijk niet bekwaam zijn om met dergelijke huwelijken in te stemmen.³⁰

Verkrachting is fysiek gedwongen of anderszins gedwongen penetratie - zelfs als deze licht is - van de vagina, anus of mond met een penis of ander lichaamsdeel. Het omvat ook penetratie van de vagina of anus met een object. Verkrachting omvat verkrachting binnen het huwelijk en anale verkrachting / sodomie. De poging om dit te doen staat bekend als poging tot verkrachting. Verkrachting van een persoon door twee of meer daders staat bekend als groepsverkrachting.³¹

²⁶ IFRC Sexual and Gender-based violence: A two-day psychosocial training: Training Guide. 2015

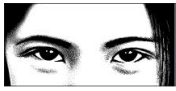
²⁷ Inter-Agency Standing Committee, Guidelines for Integrating Gender-Based Violence Interventions in Humanitarian Action, p. 321

²⁸ World Health Organization, Technical Brief

²⁹ Inter-Agency Standing Committee, Guidelines for Integrating Gender-Based Violence Interventions in Humanitarian Action, p. 322

³⁰ IFRC Sexual and Gender-based violence: A two-day psychosocial training: Training Guide. 2015

³¹ Ibid.

Sexuele Geweldpleging is elke vorm van niet-consensueel seksueel contact dat niet leidt tot penetratie. Voorbeelden hiervan zijn poging tot verkrachting, evenals ongewenst kussen, strelen of aanraken van geslachtsdelen en billen.³²

Seksuele intimidatie betekent ongewenste seksuele avances, verzoeken om seksuele gunsten en ander verbaal of fysiek gedrag van seksuele aard.³³

Genitale Verminking van Vrouwen (FGM) verwijst naar alle procedures waarbij gedeeltelijke of totale verwijdering van de externe vrouwelijke geslachtsorganen of ander letsel aan de vrouwelijke geslachtsorganen is toegebracht om niet-medische redenen.³⁴

Fysiek geweld is een daad van fysiek geweld die niet seksueel van aard is. Voorbeelden zijn slaan, klappen, verstikken, kerven, duwen, verbranden, schieten of het gebruik van wapens, zuuraanvallen of andere handelingen die pijn, ongemak of letsel tot gevolg hebben.³⁵

Mensenhandel is "...het recruterende, vervoeren, overbrengen, herbergen of ontvangen van personen, door middel van dreiging of het gebruik van geweld of andere vormen van dwang, van ontvoering, fraude, bedrog, van machtsmisbruik of van een kwetsbare positie of van het geven of ontvangen van betalingen of voordelen om de toestemming te verkrijgen van een persoon die zeggenschap heeft over een andere persoon, met het oog op uitbuiting. Exploitatie omvat tenminste de uitbuiting van de prostitutie van anderen of andere vormen van seksuele uitbuiting, dwangarbeid of diensten, slavernij of praktijken die vergelijkbaar zijn met slavernij, dienstbaarheid of het verwijderen van organen."³⁶

Ontzegging van middelen, kansen of diensten: 'Ontzegging van rechtmatige toegang tot economische middelen/bezittingen of kansen op levensonderhoud, onderwijs, gezondheidszorg of andere sociale diensten. Voorbeelden zijn een weduwe die geen erfenis kan krijgen, inkomsten die worden afgenomen door een intieme partner of familielid, een vrouw die geen voorbehoedsmiddelen mag gebruiken, een meisje dat niet naar school mag gaan, enz. 'Economisch misbruik' is opgenomen in deze categorie. Sommige vormen van opsluiting kunnen ook onder deze categorie vallen.³⁷

Gedwongen huishoudelijke arbeid verwijst naar situaties waarin personen worden gedwongen om te werken door het gebruik van geweld of intimidatie, of op meer subtiele manieren zoals opgebouwde schulden, het achterhouden van identiteitspapieren of bedreigingen van verklikking aan immigratie-overheden.³⁸

³² Inter-Agency Standing Committee, Guidelines for Integrating Gender-Based Violence Interventions in Humanitarian Action, p. 322

³³ Ibid.

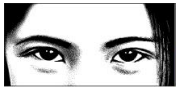
³⁴ Inter-Agency Standing Committee, Guidelines for Integrating Gender-Based Violence Interventions in Humanitarian Action, p. 321

³⁵ Inter-Agency Standing Committee, Guidelines for Integrating Gender-Based Violence Interventions in Humanitarian Action, p. 322

³⁶ Inter-Agency Standing Committee, Guidelines for Integrating Gender-Based Violence Interventions in Humanitarian Action, p. 322

³⁷ Inter-Agency Standing Committee, Guidelines for Integrating Gender-Based Violence Interventions in Humanitarian Action, p. 321

³⁸ https://www.ilo.org/global/topics/forced-labour/news/WCMS_237569/.../index.htm

Uitrekblad 2.2: Kinderbescherming en Veiligstelling

Wat zijn de Rechten van Kinderen?

Het belangrijkste internationaal verdrag dat de rechten van kinderen waarborgt, inclusief het recht op bescherming, is het VN-Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK).

Hier kan je dit document vinden:

https://downloads.unicef.org.uk/wp-content/uploads/2010/05/UNCRC_united_nations_convention_on_the_rights_of_the_child.pdf?ga=2.269208754.210365770.1560956883-869678471.1560956883

Wat is Kinderbescherming?

De definitie van kindbescherming, zoals overeengekomen door de werkgroep Kinderbescherming, is 'de preventie van en reactie op misbruik, verwaarlozing, uitbuiting en geweld tegen kinderen'. Kinderbescherming is dus niet de bescherming van de rechten van alle kinderen, maar verwijst in plaats daarvan naar een subset van deze rechten.

Kinderbescherming in noodsituaties omvat specifieke activiteiten door actoren op het gebied van kindbescherming, zowel op nationaal als op gemeenschapsniveau, en/of door humanitair personeel dat lokale hulpverleningscapaciteiten ondersteunt. Het omvat ook activiteiten in andere humanitaire sectoren die de veiligheid van kinderen verbeteren, zelfs wanneer dit niet hun specifieke doel is.

Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind (IVRK) Leidende beginselen

Er zijn vier hoofdprincipes (onderstaande afbeelding) die alle interventies met kinderen in alle contexten begeleiden.

Ze zijn cruciaal om te begrijpen hoe de UNCRC volledig kan worden geïmplementeerd. Ze bieden de middelen waarmee de materieelrechtelijke artikelen worden geïnterpreteerd en bereikt. Overeenkomstig het ondeelbaarheidsprincipe van de mensenrechten moeten naast elk artikel alle leidende beginselen worden overwogen.

Het naleven van deze principes is met name een uitdaging bij het ingrijpen in een complexe context wanneer er veel concurrerende prioriteiten zijn en de mogelijkheid om de principes te negeren toeneemt.

Overleving en Ontwikkeling

Kinderen hebben het recht om beschermd te worden en de kans te krijgen zich mentaal, emotioneel, fysiek en spiritueel te ontwikkelen.

Non-discriminatie

Iedereen moet gelijk worden behandeld, ongeacht factoren zoals gender, ras, religie, etniciteit

Hoger Belang van het Kind

Het hoger belang van het kind heeft voorrang wat betekent dat eerst aan kinderen moet gedacht worden in alle wetten of acties

Inspraak

Kinderen hebben het recht om gehoord te worden en hun mening kenbaar te maken over zaken die hun aangaan.

Wat is Veiligstelling?

Terre des Hommes definieert bescherming als 'de verantwoordelijkheid die organisaties hebben om ervoor te zorgen dat hun personeel, activiteiten en programma's geen schade toebrengen aan kinderen, dat wil zeggen dat ze kinderen niet blootstellen aan het risico van letsel en misbruik, en dat als de organisatie zich zorgen maakt over de veiligheid van kinderen binnen de gemeenschappen waarin ze werken, zij dit rapporteert aan de bevoegde overheid'.³⁹

Dit omvat zowel preventieve acties om de kans op schade te minimaliseren als responsieve acties om ervoor te zorgen dat eventuele incidenten op de juiste manier worden afgehandeld. Bescherming betekent een bredere zorgplicht tegenover kinderen in plaats van alleen hun recht op bescherming te handhaven (zoals gedefinieerd in het VN-Verdrag inzake de Rechten van het Kind) - maar het gaat in de eerste plaats om letsel en welzijn, en niet om bevordering en bescherming van kinderrechten in het algemeen.

Kinderbeschermingsprincipes

Principe 1: Stel kinderen niet bloot aan verder letsel als gevolg van je acties

Principe 2: Zorg er voor dat kinderen toegang hebben tot onpartijdige hulp

Principe 3: Bescherm kinderen tegen fysieke en psychische schade als gevolg van geweld en dwang

Principe 4: Help kinderen hun rechten op te eisen, toegang te krijgen tot beschikbare remedies en te herstellen van de gevolgen van misbruik

Principe 5: Versterk de kinderbeschermingstructuren

Principe 6: Versterk de veerkracht van kinderen bij humanitaire acties

Beschermingsnormen voor gendergerelateerd geweld

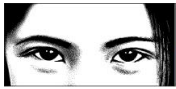
Alle kinderen worden geïnformeerd over en beschermd tegen seksueel geweld en gendergerelateerd geweld en hebben toegang tot op slachtoffers gerichte responsdiensten aangepast aan hun leeftijd, gender, ontwikkelingsstadium, handicap en culturele/religieuze achtergrond.

De belangrijkste acties om op te focussen zijn onder meer:

3. Paraatheid

- Samenwerken en coördineren met GBV-coördinatiegroepen en actoren

³⁹ Keeping Children Safe Coalition. www.keepingchildrensafe.org.uk

- Verzamel en analyseer informatie over bestaande GBV / SGBV-risico's
- Breng de soort en capaciteit van bestaande formele en informele dienstverleners in kaart

4. Respons

A. Risicobeperking

- Versterken van het vermogen van gemeenschappen om te letten op GBV / SGBV-risico's en deze aan te pakken
- Regelmatig GBV / SGBV-risico's in het oog houden en aanpakken

B. Respons

- Ontwikkelen / versterken en regelmatig bijwerken van doorverwijzingsmogelijkheden
- Versterking van het vermogen van formele en informele dienstverleners om kindvriendelijke diensten te verlenen
- Uitgebreide en adequate case management-diensten
- Zorgen voor alternatieve zorg, in overeenstemming met nationale wetgeving en beleid
- Geef informatie over rechten en rapportage

C. Preventie

- Empowerment en ondersteuning van kinderen en hun verzorgers door middel van onderwijs en opleiding
- Werk samen met gemeenschappen, gezinnen en jongeren om sociale en culturele normen i.v.m. GBV / SGBV aan te pakken

Uitrekblad 2.3: GBV: Wat zijn de Aanwijzingen? Wat zijn de Gevolgen?

Oefening: Wie loopt het meest risico?

Dit blad bevat een aantal korte scenario's. Overweeg in je groepen elke situatie en:

1. Beslis of je denkt dat het kind risico loopt en waarom.
2. Rangschik de volgorde van scenario's in termen van risico - d.w.z. wat het meest risicovol is, het volgende meest risicovolle enz.

Scenario's:

1. Een 17-jarige jongen die reist met een vriend die 19 jaar oud is.
2. Een 13-jarige jongen die reist met zijn oom en verschillende andere jonge mannen.
3. Een 10-jarig doof meisje dat met haar moeder reist.
4. Een 3-jarige die reist met haar vader en zwangere moeder.
5. Een 3-jarige die reist met haar vader en moeder (die niet zwanger is).
6. Een 7-jarige jongen met een lichamelijke handicap die reist met zijn broers en zussen, moeder, vader en grootmoeder.
7. Een 7-jarig meisje dat reist met haar moeder en andere uitgebreide familie en vrienden.
8. Een 15-jarig meisje dat alleen met haar vader reist.
9. Een 15-jarige die met haar vader en verschillende andere familieleden reist, waaronder een tante.

Kwetsbaarheid en risico op GBV

KWETSBAARHEID betekent: de kenmerken of omstandigheden waarin een persoon zich bevindt en die hem/haar vatbaar kunnen maken voor letsel.

RISICO houdt verband met de aard van het letsel zelf en de waarschijnlijkheid dat het risico zich zal manifesteren. Dit houdt ook rekening met de beschermende invloeden.

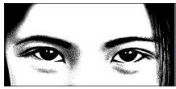
Bijvoorbeeld: een kind met een handicap kan erg kwetsbaar zijn voor misbruik, maar als het een liefhebbend gezin heeft en een goed ondersteunend netwerk, loopt het kind mogelijk weinig risico. Een kind dat bij zijn gezin woont en naar school gaat, kan als niet zo kwetsbaar worden beschouwd, maar als zijn vader drinkt en gewelddadig is, loopt het kind een groot risico op misbruik en nalatigheid.

Het is belangrijk dat iedereen die met kinderen werkt of in contact komt met kinderen, snel kinderen moet kunnen identificeren die het risico lopen om misbruikt te worden en ook kinderen kunnen identificeren die behoefte hebben aan aanvullende beoordeling en/of ondersteuning.

Waarschuwingssignalen

Wees alert op een van de volgende indicatoren, omdat deze een teken kunnen zijn dat het kind gevaar loopt en bescherming behoeft. In deze gevallen moet je contact opnemen met een meer gespecialiseerde kinderorganisatie/ doorverwijzen zodat een meer gedetailleerde beoordeling van het kind kan worden gemaakt:

1. In elke situatie waarin er een teken of melding is van fysiek of seksueel misbruik (bijvoorbeeld kneuzingen, infecties enz.)
2. Wanneer een kind bang lijkt te zijn voor ouders of andere volwassenen waarmee het reist,

3. Kinderen die alleen reizen, of in groepen, maar zonder volwassenen
4. Kinderen die reizen met volwassenen van wie ze geen familie zijn en zonder een ouder of officiële voogd
5. Waar ouders zich geen zorgen maken of zich niet bewust zijn van de locatie of het welzijn van hun kinderen
6. Kinderen die honger hebben of geen geschikte kleding hebben - en waarvan de ouders niet proberen hulp te zoeken
7. Kinderen die ziek zijn en waarvan de ouders medische behandeling weigeren
8. Ouders die fysiek of verbaal agressief zijn tegenover hun kinderen - vooral als het kind jonger is
9. Als een kind vraagt om gescheiden te worden van zijn familie
10. Als een kind zegt dat het ongelukkig is / mishandeld wordt.

Aanwijzingen voor GBV

Voor zowel kinderen als jongeren kunnen we de volgende fysieke en sociale aanwijzingen van GBV zien:

Fysieke Aanwijzingen

- Pijn, verkleuring, zweren, snijwonden, bloedingen of lozingen in geslachtsdelen, anus of mond;
- Aanhoudende of terugkerende pijn tijdens het urineren en/of stoelgang;
- Bevochtigings- en vuilongevallen die geen verband houden met zindelijkheidstraining;
- Gewichtsverlies of gewichtstoename;
- Gebrek aan persoonlijke verzorging.
- Emotionele en gedragsstoornissen

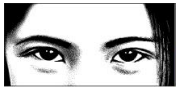
Sociale aanwijzingen

- Een kind dat reist met volwassenen die geen familie van hun lijken te zijn.
- Een meisje dat reist met een groep mannen of oudere jongens.
- Een kind dat op vreemde tijden alleen een hulpverlener bezoekt.
- Een kind dat plotseling toegang heeft tot onverklaarbaar geld, geschenken, extra hulp, enz. (Dit kan erop duiden dat het kind het slachtoffer is geworden van gedwongen, transactionele of overlevingsseks)

Gedrags- en emotionele tekenen: Kinderen in de leeftijd van 5-9⁴⁰

- Meer dan normaal huilen, jammeren, gillen.
- Zich vastklampen aan of zich ongewoon hechten aan zorgverleners.
- Weigeren om "veilige" plaatsen te verlaten.
- Moeilijk slapen of constant slapen.
- Het vermogen om te converseren verliezen, de controle over de blaas verliezen en andere ontwikkelingsregressie.
- Kennis of interesse tonen in seksuele handelingen die ongepast zijn voor hun leeftijd.
- Angst voor bepaalde mensen, plaatsen of activiteiten of aangevallen worden.

⁴⁰ Caring for Child Survivors of Sexual Abuse Guidelines for health and psychosocial service providers in humanitarian settings (IRC) 2019.

- Zich gedragen als een baby (het bed nat maken of willen dat de ouders ze aankleden).
- Plots weigeren om naar school te gaan.
- Hun geslachtsorgaan veel aanraken.
- Familie en vrienden mijden of in het algemeen in zichzelf gekeerd zijn.
- Weigeren om te eten of altijd willen eten.

Gedrags- en emotionele aanwijzingen: Jongeren in de leeftijd van 10-19⁴¹

- Depressie (chronische droefheid), wenen of emotionele gevoelloosheid.
- Nachtmerries (angstdromen) of slaapstoornissen.
- Problemen op school of mijden van school.
- Woede tonen of moeilijkheden hebben in de omgang met leeftijdsgenoten, vechten met mensen, ongehoorzaam zijn of geen autoriteit respecteren.
- Ontwijkingsgedrag vertonen, inclusief niet willen omgaan met familie en vrienden.
- Zelfvernietigend gedrag (drugs, alcohol, zelfmutilatie).
- Veranderingen in schoolprestaties.
- Eetproblemen vertonen, zoals altijd eten of niet willen eten.
- Suïcidale gedachten of neigingen.
- Zelfpijniging.
- Over misbruik spreken, flashbacks van misbruik ervaren.

Op het slachtoffer gerichte en op sterkte gebaseerde aanpak

De op het slachtoffer gerichte aanpak⁴² erkent het feit dat elke persoon uniek is, anders op SGBV reageert en verschillende behoeften heeft. Deze benadering bevordert respect voor de rechten van slachtoffers door ze in het midden van het ondersteuningssysteem te plaatsen. De slachtoffergecentreerde benadering moet worden toegepast door iedereen die in contact staat met slachtoffers, ongeacht hun rol in de gemeenschap of professionele positie.

- Toon respect door zorg en aandacht te geven, het slachtoffer met waardigheid te behandelen en de beslissingen van het slachtoffer te respecteren.
- Respecteer de confidentialiteit.
- Zorg voor de veiligheid van het slachtoffer.
- Pas deze principes zonder discriminatie toe.

Een op sterke punten gebaseerde aanpak is er een waarbij we ons richten op de sterke punten en veerkracht van het kind en de jongere en niet alleen op de uitdagingen en risico's waarmee ze geconfronteerd worden.

⁴¹ Caring for Child Survivors of Sexual Abuse Guidelines for health and psychosocial service providers in humanitarian settings (IRC) 2019.

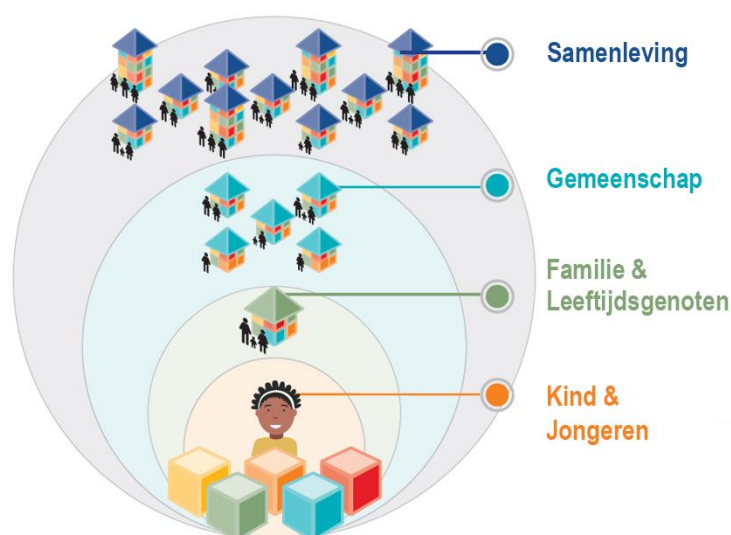
⁴² UNHCR SGBV PREVENTION and RESPONSE Training Manual. 2016.

Uitrekblad 2.4: GBV Preventie: Risicobeoordeling en contextanalyse

GBV Risicoanalysemethode⁴³

Deze methode komt uit het sociaal-ecologisch model van UNICEF en van de Commissie voor Vrouwelijke Migratie: Stedelijk Gendergerelateerd Geweld Risicobeoordeling Richtsnoer: Identificeren van risicofactoren voor stedelijke migranten

UNICEF's sociaal-ecologisch model en TdH's raamwerk ter ondersteuning van welzijn bevat 4 niveaus van een context die moeten worden begrepen en beoordeeld om effectieve en impactvolle programma's en ondersteuning voor kinderen te bieden. Deze niveaus omvatten het individu, relaties, de gemeenschap en de samenleving.

Door middel van dit soort modellen kunnen we beginnen met het verkennen van de volledige ervaring van het kind en kunnen we beveiligingsnormen implementeren die zowel preventie als interventie aanpakken.

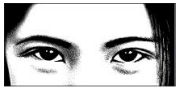
Het sociaal-ecologisch model biedt een kader voor het identificeren van aanwijzingen van risico's die ons helpt het probleem te begrijpen:⁴⁴

Op individueel niveau: Wat zijn de persoonlijke geschiedenis en risicofactoren die de kans kunnen vergroten dat een kind of een jongere slachtoffer wordt van GBV. We kunnen ook de beschermende factoren en sterkte/veerkracht van het individu beoordelen.

Persoonlijke relaties zoals familie, vrienden, intieme partners en leeftijdsgenoten kunnen de risico's beïnvloeden om GBV-slachtoffer te worden. We kunnen ook de beschermende factoren en sterke punten / veerkracht van de persoonlijke relaties beoordelen.

⁴³ Women's Migrant Commission: Urban Gender-Based Violence Risk Assessment Guidance: Identifying Risk Factors for Urban Migrants

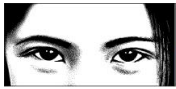
⁴⁴ <https://www.who.int/violenceprevention/approach/ecology/en/>

Gemeenschapscontext waarin sociale relaties voorkomen, zoals scholen, buurten en werkplekken, hebben ook invloed op GBV. Risicofactoren hier kunnen armoede, migratie en het bestaan van mensenhandel en uitbuiting zijn. We kunnen ook de beschermende factoren en sterke punten/veerkracht van de gemeenschap beoordelen.

Sociale en culturele factoren beïnvloeden of GBV wordt aangemoedigd of beperkt. Dit omvat het bestaan van wetgeving en wetten met betrekking tot GBV, economisch en sociaal beleid, evenals sociale en culturele normen zoals die rond mannelijke dominantie over vrouwen, ouderlijke dominantie over kinderen en culturele normen die GBV onderschrijven.

Deze risicoanalysemethode leidt u door de vier niveaus met een reeks vragen om het GBV-risico dat in jouw context aanwezig is, te beoordelen.

Uitreikblad 2.5: GBV Risicoanalysemethode voor Kinderen en Jongeren

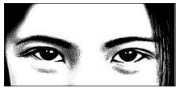
Beantwoord de onderstaande vragen om het GBV-risico te beoordelen in de gebieden waar je werkt

Individueel Kind/Jongere

Vragen	Antwoord	Opmerkingen
Welke ervaringen kunnen de kinderen/jongeren hebben opgedaan in hun thuisland of tijdens migratie die hun mogelijk in gevaar hebben gebracht?		
Zijn er individuele risicofactoren die belangrijk zijn om op te merken?		
Jonge Meisjes Hoe verschillen in jouw omgeving de levens van jonge meisjes op de vlucht van het leven van jongens op de vlucht?		

Relaties (familie, vrienden, enz.)

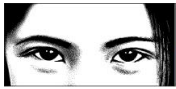
Onder welke omstandigheden worden kinderen onderweg vaak alleen thuis gelaten (bijvoorbeeld wanneer hun ouders aan het werk zijn)? • Wat maakt dit voor hun veilig of onveilig?• Zijn er bepaalde mensen die		

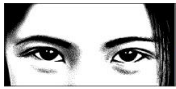
voor hun in hun huis onveilig zijn? (bijvoorbeeld andere huurders, verhuurders; buren, enz.)		
Zijn kinderen / jongeren op de vlucht betrokken bij vriendschappen/ relaties die hun in gevaar brengen?		
Hebben de kinderen/jongeren op de vlucht beschermende ouders of verzorgers?		

Gemeenschap

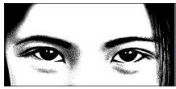
Vragen	Antwoord	Opmerking
Onder welke omstandigheden gaan kinderen en / of jongeren die onderweg zijn hun huis uit of uit de plaats waar ze verblijven? • Wordt het als veilig of onveilig beschouwd als ze zich buiten hun huis bevinden? Onder welke omstandigheden?• Is dit anders voor jongens dan voor meisjes?		

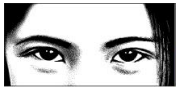
Is het gebied gevaarlijker voor kinderen en jongeren op de vlucht dan voor kinderen en jongeren uit de gastgemeenschap? Hoe komt het? • Hoe kunnen jonge meisjes op de vlucht minder veilig zijn dan jonge meisjes van de gastgemeenschap		
Gaan kinderen en jongeren op de vlucht naar school? • Verschilt dit voor jongens en meisjes?• Watzijn de redenen waarom zij niet naar school gaan? Gingen zij vroeger wel naar school? Willen zij weer naar school?		
Zijn kinderen en jongeren op de vlucht minder in veiligheid dan kinderen in de gastgemeenschap en jongeren op school (als ze aanwezig zijn)? Op welke manier? • Worden ze gepest omdat ze op de vlucht zijn?• Behandelen de leraars hun op dezelfde manier als de kinderen van de gastgemeenschap? Verschilt dit voor jongens en meisjes?• Wat kunnen we doen om de school veiliger te maken voor meisjes en jongens op de vlucht?		

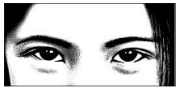
• Hoe gaan ze van en naar school en zijn ze veilig als ze van en naar school gaan? Is dit anders voor jongens dan voor meisjes?		
Hebben kinderen en jongeren op de vlucht vaak een baan? • Wat voor soort banen hebben ze meestal? Zijn deze verschillend voor jongens en meisjes?• Waar zijn deze jobs? (bv binnen of buiten; in huizen of in fabrieken of kantoren)• Wat maakt het werken in deze banen veilig of onveilig voor hun? Hoe kan dit anders zijn voor jongens versus meisjes?• Wat kunnen we doen om het veiliger te maken voor kinderen en jongeren die in deze banen werken?		
Aan welke programma's of activiteiten voor kinderen of jongeren doen ze mee? • Wat vinden ze leuk of niet leuk aan deze activiteiten?• Hoe kunnen deze activiteiten, als ze er al zijn, hun veiliger of beter beschermd doen voelen?• Hoe komen ze bij deze activiteiten en hoe komen ze thuis? Wat doet hun veilig of onveilig voelen wanneer ze er heen gaan		

of naar huis gaan? • Wat kunnen we doen om programma's en activiteiten inclusiever te maken voor kinderen en jongeren op de vlucht?		
Op welke organisaties of diensten doen jonge meisjes het meest beroep?		
Hoe krijgen jonge meisjes informatie over programma's en diensten voor migranten of kinderen/jongeren op de vlucht?		
Wat zijn enkele barrières of obstakels voor jonge meisjes die deelnemen aan diensten?		
Hebben jonge meisjes toegang tot informatie over GBV en seksuele en reproductieve gezondheidszaken, waaronder zwangerschap en menstruatie? • Hoe en waar kunnen meisjes deze informatie bekomen?		

Wat weten jonge meisjes over organisaties of activiteiten die informatie verschaffen over GBV en seksuele en reproductieve gezondheid?		
Kennen jonge meisjes programma's of activiteiten die specifiek voor hun zijn bedoeld - meisjes op de vlucht of meisjes uit de gastgemeenschap? • Zijn er veilige ruimten specifiek voor jonge meisjes?		
Op welke leeftijd trouwen meisjes in jouw gemeenschap? • Is dit dezelfde leeftijd als zij zouden trouwen in hun land van herkomst?• Hoe denken meisjes over trouwen op die leeftijd?		
Wat zijn de gedragingen in de gemeenschap die kinderen/kwetsbare personen kunnen schaden?		

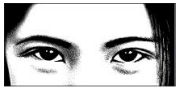

Cultuur/Samenleving

De onderstaande informatie helpt je bij het beoordelen van de risico-omgeving en bij het bepalen van de mogelijke beschermingsmaatregelen.

Juridische Middelen

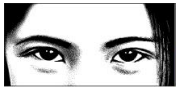
Vragen	Antwoord	Opmerking
Welke overheidsinstanties, organisaties of wettelijke overheden zijn verantwoordelijk voor het beschermen van kinderen /kwetsbare personen?		
Bestaat er wetgeving voor het welzijn/de bescherming van kinderen/kwetsbare personen?		
Welke internationale verdragen (d.w.z. VN-Verdrag inzake de Rechten van het Kind) heeft het land ondertekend of geratificeerd?		
Wat is het lokale beleid/standpunt inzake onderzoek naar criminele mishandeling van kinderen/kwetsbare personen en de waarschijnlijkheid van vervolging van dergelijke strafbare feiten?		

Wettelijke leeftijd van toestemming in het land en wetgeving die hierop van toepassing is?		

Andere Organisaties

Vragen	Anwoord	Opmerking
Tot welke gezondheids- of andere diensten hebben de slachtoffers toegang?		
Welke NGO's, andere organisaties, relevante instanties of professionele netwerken zetten zich in voor beveiligings- / beschermingskwesities?		
Zijn er academische instellingen die werken aan de rechten van kinderen/kwetsbare personen?		

Analyse: Risisco's op GBV

Individuele GBV Risisco's: Meisjes

Kind	Jongere

Individuele GBV Risisco's: Jongens

Kind	Jongere

Familiale Risisco's

Gemeenschap Risisco's

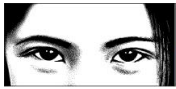
Maatschappelijke Risisco's

Sterke Punten en Middelen

Wat zijn enkele sterke punten en middelen die je tijdens deze oefening hebt geïdentificeerd?

Groep	Sterke punten	Middelen
Personen		
Relaties		
Gemeenschap		
Samenleving		

Uitrekblad 2.6: GBV Risicobeperking/Preventie

We zullen nu werken met de risico's die je in de vorige module hebt geïdentificeerd en een actieplan opstellen over hoe we de risico's kunnen beperken.

Bespreek in je groep op basis van de risico's die je in het vorig gedeelte hebt geïdentificeerd, hoe je de risico's kan beperken en hoe je kan beginnen met het opbouwen van sterke punten en zorgen voor bescherming.

Een belangrijk aspect waarop we ons moeten concentreren wanneer we risico's willen beperken, is het vinden van de sterke punten en middelen die kinderen en jongeren op de vlucht zelf hebben of in hun relaties en/of hun gemeenschap hebben.

Voor deze oefening zullen we ons concentreren op risicobeperking op gemeenschapsniveau die je mogelijk via je werk kan realiseren.

Groepsopdracht:

Stap 1:

Bespreek in je groep welke risico's je hebt bepaald, evenals de sterke punten op gemeenschapsniveau in de vorige oefening.

Geïdentificeerde risico's	
Geïdentificeerde sterke punten	

Bespreek enkele risicobeperkende of preventiestrategieën die je zou kunnen toepassen om op de sterke punten voort te bouwen en de risico's aan te pakken. Dit kunnen strategieën zijn om ervoor te zorgen dat je activiteiten beter zijn aangepast aan kinderen en jongeren om het bewustzijn van GBV te vergroten.

Mogelijke risicobeperkingen

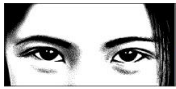

Stap 2:

Ontwerp de risicobeperkende- / preventiestrategie en een actieplan over hoe je dit kan implementeren wanneer je weer aan het werk gaat. Wees creatief met de oefening. Je kan de strategie tekenen of opschrijven als een plan.

Geïdentificeerd risico	
Geselecteerde risicobeperkende strategie	
Implementatieplan	
Stap 1	
Stap 2	
Stap 3	

Wees voorbereid om je ideeën en strategie aan de grotere groep te presenteren.

Actieplan

Wat zijn de belangrijkste actieplannen die je kan uitvoeren wanneer je terugkeert naar je werkplek:

Preventie van GBV Risico

1.

2.

3.

Implementeer een op het slachtoffer en op sterkte gebaseerde aanpak

1.

2.

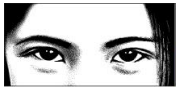
3.

Uitrekblad 2.7: Einde van Dag 1 Reflecties

Schrijf aan het einde van dag 1:

Gevoelens tijdens de dag	Stress of uitdagingen?	Hoe ging je om met stress?

Uitreikblad 2.8: Reageren op GBV

Leidende principes voor het werken met kinderen/ jongeren die het slachtoffer zijn van GBV ⁴⁵

De eerste stap bij het werken met een slachtoffer van GBV is om te zorgen voor een benadering waarbij het slachtoffer centraal staat:

1. Het hoger belang van kinderen/jongeren is primair

Het belang van kinderen/jongeren staat centraal in goede zorg. Een belangrijk aandachtspunt voor kinderen en jongeren is het waarborgen van hun fysieke en emotionele veiligheid - met andere woorden, hun welzijn - tijdens hun zorg en behandeling. Alle acties moeten ervoor zorgen dat de rechten van kinderen en jongeren op veiligheid en voortdurende ontwikkeling nooit in het gedrang komen.

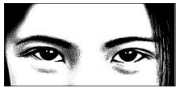
2. Zorgen voor veiligheid en troost

De veiligheid en het zich op zijn gemak voelen van het slachtoffer is de eerste prioriteit. Kinderen en jongeren die GBV melden, hebben comfort, aanmoediging en ondersteuning van dienstverleners nodig.

3. Zorg voor gepaste vertrouwelijkheid

Informatie over de misbruikervaring van kinderen/jongeren moet op een vertrouwelijke manier worden ingewonnen, gebruikt, gedeeld en opgeslagen. Op sommige plaatsen waar dienstverleners volgens de lokale wetgeving verplicht zijn om kindermishandeling aan de lokale overheid te melden, moeten verplichte meldingsprocedures aan de kinderen en hun zorgverleners worden meegedeeld aan het begin van de dienstverlening. In situaties waarin de gezondheid of veiligheid van een kind in gevaar is, zijn er grenzen aan de confidentialiteit om het kind te beschermen.

⁴⁵ Adapted from IASC GVB Guide and the IRC Guide Caring for Child Survivors of Sexual Abuse

4. Besluitvorming

Kinderen en jongeren hebben het recht om deel te nemen aan beslissingen die gevolgen hebben voor hun leven. Het niveau van de deelname van een kind aan de besluitvorming moet geschikt zijn voor de maturiteit en de leeftijd van het kind.

5. Non-Discriminatie en Inclusiviteit

Alle kinderen en jongeren moeten een gelijke en eerlijke behandeling krijgen.

6. Respect

We moeten ten allen tijde respect voor kinderen en jongeren bieden.

Doel = Versterk de veerkracht van kinderen en jongeren

Bij het werken met kinderen en jongeren moeten we de overtuiging en houding aannemen dat ze veerkrachtige individuen zijn. Door de bovenstaande principes te implementeren, kunnen we voortbouwen op de unieke bekwaamheden en sterke punten van elk kind en elke jongere en op het vermogen om te genezen. Het is de verantwoordelijkheid van dienstverleners om de natuurlijke sterke punten van het kind en de jongere te identificeren en daarop voort te bouwen als onderdeel van het herstel- en genezingsproces.

Kerngedrag en attitudes voor kinderen en jongeren

Voordat we met kinderen werken, moeten we ervoor zorgen dat we de juiste houding hebben. Je moet weten dat kinderen en jongeren recht hebben op:

- ✓ Gezonde ontwikkeling.
- ✓ Zorg, liefde en steun.
- ✓ Gehoord worden en betrokken worden bij beslissingen die hun aangaan.
- ✓ Een leven zonder geweld.
- ✓ Informatie moet worden meegedeeld op een manier die zij begrijpen.

Bovendien zijn er specifieke overtuigingen die absoluut noodzakelijk zijn voor zorgverleners wanneer ze werken met GBV-overlevenden. Ze omvatten de overtuiging dat kinderen en jongeren:

- ✓ De waarheid vertellen over GBV.
- ✓ Het niet hun fout is dat zij slachtoffer zijn van GBV.
- ✓ Zij kunnen herstellen en genezen van GBV.
- ✓ Niet mogen worden gestigmatiseerd, beschaamd of belachelijk gemaakt.

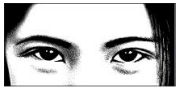
Volwassenen, inclusief zorgverleners en dienstverleners, zijn verantwoordelijk voor het helpen van een kind of jongere bij hun genezing door hun te geloven en hun niet de schuld te geven voor GBV.

Met verschillende culturen werken

Wanneer we cultuuroverschrijdend werken, is het volgende belangrijk:

• **Zorg voor praktische zaken en basisbehoeften - voedsel, kleding enz.** Dit kan een nuttige en concrete manier zijn om vertrouwen te winnen in verschillende culturen. In veel culturen is het geven van eten en gastvrijheid een teken van respect.

• **Denk goed na over lichaamstaal, toon waarop je spreekt enz.** Probeer bijvoorbeeld niet streng en onvriendelijk te kijken en vermijd om samen te staan in groepen, omdat het voor kinderen moeilijk kan

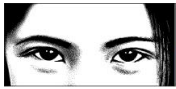
zijn om een groep te benaderen. Onthou dat in veel culturen fysiek contact tussen niet-verwante mannen en vrouwen niet passend wordt geacht. Denk ook aan kleding en uiterlijk en hoe dit verkeerd kan worden geïnterpreteerd.

- **Probeer ervoor te zorgen dat er uithangborden in lokale talen en afbeeldingen zijn.** Foto's (bijvoorbeeld van kleding, eten, bussen, enz.) kan de communicatie met mensen bevorderen indien er taalproblemen zijn en een vertaler niet beschikbaar is.
- **Besteed aandacht aan de sociale orde.** Vaak is het belangrijk om vast te stellen wie de belangrijkste personen binnen de groep zijn die eerst moeten worden geraadpleegd of geholpen, zodat je later met andere leden kan praten. Bijvoorbeeld, een oudere vrouw of het mannelijke gezinshoofd.
- **Werk met tolken** – Vraag tolken om niet alleen te vertalen, maar begeleid ze ook, zodat je deelneemt aan het gesprek. Dit helpt om de verstandhouding te ontwikkelen en vertrouwen op te bouwen. Vertalers moeten ook bij de opleiding worden betrokken.
- **Wees proactief** - wacht niet altijd op mensen die om hulp vragen. Naar de mensen toegaan en vragen stellen wordt vaak intuïtief opgevat als een verlangen om te helpen.
- **Onthou dat mensen die anders zijn (dan jij, de werkers) niet noodzakelijk hetzelfde zijn (als elkaar)** - ga er niet vanuit dat alle mensen uit hetzelfde land, dezelfde familie of dezelfde cultuur dezelfde gedragsregels, voorkeuren, enz. volgen. Zorg ervoor dat je mensen vraagt wat ze willen en respecteer hun keuzes.
- **Wees eerder 'onhandig' dan 'slim'** - hoewel je je misschien zorgen maakt over het beledigen of van streek maken van kinderen en gezinnen wegens een gebrek aan begrip, is het veiliger om te vragen te stellen dan onwetend te zijn over de betekenis van dingen. Vragen als 'Kun je me helpen begrijpen waarom dit belangrijk voor je is?' Kunnen helpen bij het opbouwen van een positieve werkrelatie met mensen met een andere culturele / etnische achtergrond, omdat dit kan worden gezien als een manier om te willen begrijpen in plaats van te oordelen.
- **Vergeet niet dat cultuur nooit als excuus voor misbruik mag worden gebruikt** – ga er niet vanuit dat een bepaald gedrag een culturele praktijk is en dus acceptabel. Vraag bij twijfel advies aan een collega / supervisor of een hulpverleningscentrum voor kinderen.
- **Werk op een open en transparante manier** – bij twijfel, stel vragen! Bespreek uw ideeën, veronderstellingen en uitdagingen met collega's en managers zodat zij je kunnen helpen.

Een veilige ruimte creëren waar kinderen en jongeren kunnen spreken

Het kan voor kinderen buitengewoon moeilijk zijn om over GBV te praten en het is van essentieel belang dat we een ruimte creëren waarin de emotionele en fysieke veiligheid van kinderen wordt beschermd.

Wat kan je doen in de omgeving waar je werkt om een veilige ruimte voor kinderen en jongeren te creëren?

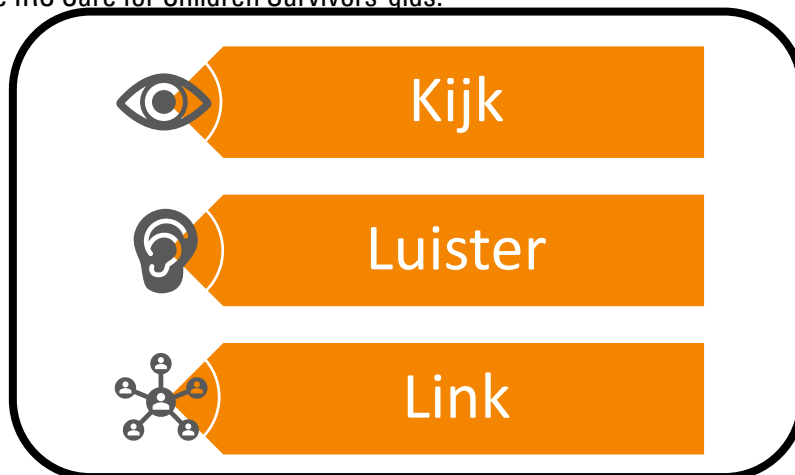

Uitreikblad 2.9: GBV Meldingsprincipes^{46 47}

De onderstaande informatie is gericht op hoe men kinderen of jongeren die GBV aan jou hebben gemeld het beste kan ondersteunen. Er kunnen gevallen zijn waarin je vermoedt dat GBV gebeurd is of dat GBV door iemand anders aan jou is gemeld. Bespreek in deze gevallen de melding met een supervisor en volg verplichte rapportagerichtlijnen in het gebied waar u werkt.

Ondersteuning van kinderen of jongeren die GBV melden

De volgende richtlijnen zijn gebaseerd op psychologische EHBO-principes, richtlijnen van het IASC over hoe steun te bieden aan slachtoffers van gendergerelateerd geweld en principes die worden beschreven in de IRC Care for Children Survivors-gids.

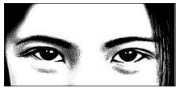

Kijk

- Behandel onmiddellijke behoeften, zoals medische hulp. Kinderen en jongeren die het slachtoffer zijn van GBV kunnen na een geweldpleging ook kleding nodig hebben om zich veilig te voelen of een gevoel van waardigheid terug te krijgen. Soms kan het aanbieden van een glas water of van een papieren zakdoekje al een grote troost zijn.
- Besteed aandacht aan non-verbale communicatie of lichaamstaal van het kind/de jongere.
- Vraag jezelf af of het kind/de jongere bang of onrustig lijkt.

⁴⁶ IRC Manual. Caring for Child Survivors of Sexual Abuse Guidelines for health and psychosocial service providers in humanitarian settings (2019).

⁴⁷ How to support survivors of gender-based violence when a GBV actor is not available in your area.

- Vraag jezelf af of het kind/de jongere pijn lijkt te hebben of gewond te zijn.
- Besteed aandacht aan je eigen non-verbale communicatie en lichaamstaal. Als je zegt dat je kalm bent, maar je lichaam vertoont tekenen van angst en woede, zal het kind zich minder snel veilig voelen.

Luister

Communicatieve Vaardigheden

Hoe we communiceren met kinderen en jongeren is van fundamenteel belang om ervoor te zorgen dat ze zich veilig voelen om GBV te melden en vervolgens ondersteund te worden zodra zij GBV gerapporteerd hebben. We moeten onmiddellijk geloof, zorg en empathie uitstralen om het slachtoffer van GBV bereid te maken verder te gaan, waardoor de zorgverlener de juiste zorg en behandeling kan bieden.

De leidende principes bij het praten met kinderen en jongeren zijn:

Zorg voor het kind, troost het en ondersteun het & stel het kind gerust

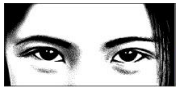
- Blijf zo kalm mogelijk. Laat het kind zoveel praten als het wil.
- Laat het kind altijd zijn zin afmaken voordat je reageert, zelfs als je je zorgen maakt over het kind.
- Gebruik open vragen om het kind zijn eigen woorden te laten gebruiken om zijn ervaring te beschrijven.
- Vermijd ja / nee-vragen en multiple-choice vragen

Spreek in therapeutische bewoordingen zoals:

- ✓ Ik geloof je
- ✓ Het is niet jouw fout
- ✓ Ik ben blij dat je me dit verteld hebt
- ✓ Het is heel moedig van je om me dit te vertellen

Kwets niet

Word niet boos op een kind, dwing een kind niet om een vraag te beantwoorden wanneer hij/zij niet klaar is om een antwoord te geven, dwing een kind niet om over GBV te praten voordat hij/zij er klaar voor is, of laat het kind zijn/haar verhaal niet nog eens vertellen aan verschillende mensen.

Spreek op een manier die kinderen en jongeren verstaan

Pas je aan aan de leeftijd en maturiteit van kinderen en jongeren wanneer je met hun spreekt.

Besteed aandacht aan non-verbale communicatie

Let op tekenen dat het kind of de jongere door het gesprek van streek geraakt. Stop het gesprek als het kind of de jongere tekenen van stress vertoont. Het kind / de jongere moet worden gerespecteerd als zij niet langer willen praten.

Respecteer het kind/de jongere

- ✓ Respecteer de mening, overtuigingen en gedachten van het kind/de jongere
- ✓ Respecteer het recht van het kind om te stoppen met praten op elk gewenst moment. Als een kind het gesprek wil beëindigen, zorg er dan voor dat het weet hoe het contact met je kan opnemen en/of geef hun informatie over beschikbare ondersteuningsmiddelen.
- ✓ Maak geen beloften die je niet kan houden
- ✓ Leg het kind/jongere uit dat je mogelijk sommige informatie zal meedelen aan anderen om hun veiligheid te garanderen

Link

OPMERKING: Op basis van hun leeftijd en het vermogen om beslissingen te nemen, moeten kinderen worden betrokken bij de besluitvorming rond wat er na een melding gebeurt. Het gewicht van de opvattingen van het kind moet per geval worden bepaald, afhankelijk van leeftijd, volwassenheid, ontwikkelingsstadium en culturele, traditionele en omgevingsfactoren.

Als een volwassene of zorgverlener niet aanwezig was tijdens het gesprek, vraag dan aan het kind/de jongere of er een volwassene is die ze vertrouwen. Breng die persoon naar het kind/de jongere of begeleid het kind/de jongere naar die persoon om het gesprek voort te zetten en te bespreken wat er daarna zal gebeuren. Als er geen beschermende volwassene is of iemand die ze vertrouwen, volg dan de richtlijnen voor sociale zorg m.b.t. onmiddellijke bescherming van het land waar je werkt. Hou altijd de veiligheid en het belang van het kind in gedachten.

Volg de rapportagerichtlijnen van je organisatie en het land waar je werkt.

Als het kind/de jongere om diensten vraagt of aangeeft dat ze hulp nodig hebben die je niet persoonlijk kan geven, gebruik dan je Handleiding over Reageren op GBV die opgesteld is in Module 6 om relevante, actuele informatie te verstrekken over geschikte beschikbare middelen. Je mag het kind/de jongere en/of de zorgverlener met hun toestemming naar deze bronnen verwijzen.

Zorg er na je gesprek voor dat het kind/de jongere bij een volwassene blijft die ze vertrouwen of schakel waar nodig kinderbeschermingsdiensten in. Laat ze niet alleen.

Zorgverlening na de melding

Het is misschien niet jouw taak om zorg te dragen voor het kind of de jongere na een melding van GBV, maar het kan nuttig zijn om te weten wat een kind/ jongere nodig heeft. Nadat directe beschermingsbehoeften zijn aangepakt, kan het volgende op langere termijn nodig zijn:

- ✓ Psychologische Hulp
- ✓ Helpen met sociale behoeften, zoals ervoor zorgen dat ze terug naar school gaan of deelnemen aan gemeenschaps- en familie-evenementen
- ✓ Een veilig thuis als ze niet naar hun huidige thuis kunnen terugkeren

Uitrekblad 2.10: Case Study

Ana Maria werkte al geruime tijd in een centrum dat overdag activiteiten aanbood voor kinderen en jongeren op de vlucht. Het centrum had heel hard gewerkt om veilige ruimten te creëren waar kinderen en jongeren overdag konden komen en deelnemen aan een verscheidenheid aan activiteiten.

Op een dag benaderde een meisje, Aisha genaamd, dat een paar weken naar het centrum was gekomen Ana Maria. Ze was een kind op de vlucht uit Syrië, 12 jaar oud, en ze reisde met haar oudere broer omdat haar ouders Syrië niet konden verlaten. Aisha vraagt of ze met Ana Maria kan praten. Ana Maria neemt Aisha mee naar een rustige kamer en weg van de rest van de groep. Terwijl ze gaan zitten, biedt Ana Maria haar een kopje thee of een glas water aan. Ana Maria merkt dat Aisha er extreem nerveus uitziet en dat ze er ook fysiek niet goed uitziet. Haar klederen zijn erg vies en het lijkt erop dat ze al een tijd niet heeft gedoucht.

Ana Maria zorgt ervoor dat ze op een comfortabele plek zitten, op gelijke hoogte en op een afstand die veilig en passend aanvoelt.

Ana Maria zegt:

Bedankt dat je hebt gevraagd om met me te praten. Mijn taak hier is om je te beschermen en te luisteren naar alles waar je misschien over wil praten. Is er iets waarover je nu met mij wil praten?

Na enige aarzeling vertelt Aisha aan Ana Maria dat ze zich in een zeer moeilijke situatie bevindt en dat ze niet weet wat ze eraan kan doen. Ze zegt ook dat ze niet weet of Ana Maria haar zelfs zal geloven omdat het over mannen uit het land van Ana Maria gaat. Zij en haar broer hadden niet genoeg geld om te overleven en ze werden benaderd door een man die zei dat hij hun kon 'helpen'. Een paar nachten geleden arriveerde hij op de plek waar ze slapen en vroeg Aisha om met hem mee te gaan. Hij nam haar mee naar een appartement een paar straten verderop, waar veel mannen leken te hebben gedronken. Aisha wilde niet naar binnen, maar de man dwong haar. Eenmaal in het appartement nam een van de mannen haar mee naar een aparte kamer en dwong haar om seks met hem te hebben. Terwijl ze het verhaal vertelt, begint Aisha te huilen en zegt ze dat ze niet meer verder kan praten.

Ana Maria vertelt Aisha dat ze zo dapper is om haar dat te vertellen en dat ze alles gelooft wat Aisha heeft gezegd. Ze vertelt haar dat het haar spijt dat haar dit is overkomen en dat het niet haar schuld is.

Ana Maria vertelt vervolgens aan Aisha dat ze dit moet vertellen aan iemand anders om haar te beschermen. Die persoon werkt in het kantoor in de buurt, dus Ana Maria kan hem meteen gaan halen. Ze legde uit dat ze vervolgens Aisha in veiligheid kan brengen. Aisha is het daarmee eens. Ana Maria vraagt ook of er een volwassene is die Aisha vertrouwt die ze zouden kunnen contacteren om Aisha te vergezellen. Aisha zegt dat er een vrouw is met wie ze heeft gereisd die als een tweede moeder voor haar is geworden en dat ze haar graag zou willen contacteren.

Bespreek in je groep:

1. 1. Wat deed Ana Maria goed in deze situatie?
2. 2. Heeft ze Kijk Luister Link toegepast?
3. 3. Wat had ze nog meer kunnen doen?

Uitrekblad 2.11: Rollenspel

We gaan nu oefenen hoe te praten met een kind of jongere die GBV meldt. In je groep zullen er drie rollen zijn:

1. **Waarnemer:** observeer het rollenspel en geef feedback aan de persoon aan wie het misbruik wordt gemeld. Hebben ze Kijk Luister Link toegepast en effectieve communicatievaardigheden gebruikt?
2. **Kind / jongere:** speel de rol volgens de gegeven informatie.
3. **Persoon aan wie GBV wordt gemeld:** Ondersteuning bieden aan het kind / de jongere op basis van de leerstof. Lever links naar diensten op basis van de verplichte rapportagewetten van je land en de richtlijnen van je organisatie.

Je krijgt de kans om elke rol te spelen. Besteed ongeveer **15 minuten aan het rollenspel en vervolgens 5 minuten aan debriefing** met de opmerkingen van de waarnemer.

Rollenspel 1

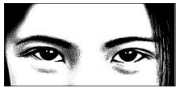
Je bent een 15-jarige jongen uit Afghanistan met de naam Abdul en je bent hier zonder begeleiding naar toe gereisd. Je reis was buitengewoon moeilijk en je was onderweg getuige van veel geweld. Toen je in Italië aankwam, werd je in een detentiecentrum geplaatst waar 'je slechte dingen overkwamen'. Je was in staat om van het centrum naar het land te gaan waar je nu bent, maar je hebt deze 'slechte dingen' opnieuw ervaren.

Je besluit de medewerker te contacteren in een dagcentrum waar je eten gaat halen, omdat je denkt dat ze een veilig persoon is om mee te praten. Je bent uiterst terughoudend om te praten over wat er met je is gebeurd en je zwijgt in het begin. Uiteindelijk vertel je dat terwijl je in Italië was, een man uit het detentiecentrum je op een avond uit het centrum smokkelde en je naar zijn huis bracht. Hij dwong je om seks met hem te hebben. Je slaagde erin het detentiecentrum te verlaten en je vervolgde je reis. Je hebt echter geen geld, en een man in het appartement waar je verblijft vertelde je hoe je gemakkelijk geld zou kunnen verdienen. Je wordt nu elke avond de straat op gestuurd en gedwongen om als sekswerker te werken. Je schaamt je enorm en je maakt je zorgen dat iemand in je gemeenschap dit zou vernemen en het aan je familie thuis vertellen.

Rollenspel 2

Je bent een 8-jarig meisje uit Irak met de naam Rania en je reist met je moeder, vader, twee broers en zussen (leeftijd 6 en 4) en een familievriend die je oom noemt. Je gaat naar een naschoolse club die is opgezet voor kinderen op de vlucht en je gaat graag naar de club. Er is één persoon in het bijzonder waar je je veilig en op je gemak bij voelt en ervan geniet om met haar te praten. Je thuisleven is buitengewoon moeilijk geweest sinds je Irak hebt verlaten en je ouders maken dikwijls ruzie en schreeuwen tegen elkaar. Je vader heeft gezegd dat hij niet meer wil dat je naar school gaat omdat het een te zware last is en je thuis zou moeten zijn om zorg te dragen voor de andere kinderen. Je maakt je grote zorgen omdat je graag naar school gaat en je niet wil ophouden met schoollopen.

Je besluit om te praten met de vrouw die je vertrouwt. Terwijl je praat, besluit je wat andere dingen meet te delen die thuis zijn gebeurd. Je vader heeft zowel jij als je moeder regelmatig geslagen. Je moeder zegt dat het komt omdat hij gefrustreerd en boos is op de situatie en hij thuis zoveel vriendelijker was.

Hij straft je vaak door voedsel achter te houden en laat je lange uren werken wanneer je niet op school bent. Je besluit ook om over je oom te praten. Als er niemand thuis is, raakt hij je aan op een manier waardoor je je ongemakkelijk voelt. Hij wrijft over je rug, probeert je geslachtsdelen aan te raken en zegt dat hij, zodra je 'oud genoeg' bent, je vader zal vragen met je te trouwen.

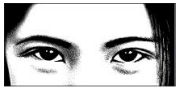
Je maakt je grote zorgen dat de vrouw van de naschoolse club je familie kan bellen. Je hebt een tante die net is aangekomen en je voelt dat zij iemand is die je kan helpen.

Rollenspel 3

Je bent een 12-jarig meisje uit Nigeria, Chinara genaamd, en je volgt een programma in een lokaal buurthuis voor jongeren op de vlucht. Je bent uit Nigeria geëmigreerd met je moeder, vader en jongere zus, 7 jaar oud. Je familie heeft andere Nigeriaanse migranten in de stad ontmoet en is een deel van die gemeenschap geworden. Je vader heeft ook zijn zus kunnen vinden en ze zijn herenigd.

Je hebt veel pijn en je hebt moeite om gemakkelijk te lopen. Je maakt je zorgen dat je misschien een arts moet bezoeken, maar je bent doodsbang om dit te doen wegens wat er met je is gebeurd. Je besluit om te praten met een van de sociale werkers in het buurthuis die je vertrouwt.

Je bent uiterst terughoudend om te praten over wat er is gebeurd en je blijft maar zeggen dat je niet zeker weet of je erover kunt praten. Je besluit uiteindelijk om te vertellen dat een week geleden enkele leden uit de gemeenschap het huis zijn binnengebracht en zij VGV (vrouwelijke genitale verminking) op jou hebben uitgevoerd. Het was buitengewoon pijnlijk. Je werd destijds verteld om het aan niemand te vertellen, anders zou je 'in de problemen komen'. Je maakt je zorgen dat je door dit bekend te maken gevaar loopt of dat er iets ergers met je zal gebeuren. Je vader en tante waren degenen die de VGV organiseerden en je moeder wist het pas later. Ze was buitengewoon boos maar is aardig en ondersteunend voor je geweest.

Uitreikblad 2.12: Case Management, Doorverwijzingen & Rapportage

Case Management

Exacte definities van case management verschillen enigszins op het gebied van humanitaire hulp. De definitie van case management van maatschappelijk werk, het primaire model dat door de GBV-sector werd goedgekeurd in de context van humanitaire hulp en wordt gebruikt door de in de VS gevestigde National Association of Social Workers, is als volgt:

“Op maatschappelijk werk gebaseerd case management is een methode om diensten te verlenen waarbij een professionele sociaal werker de behoeften van de klant en de familie van de klant beoordeelt, indien van toepassing, en regelt, coördineert, controleert, evalueert en pleit voor een pakket van meerdere diensten om te voldoen aan de complexe behoeften van de specifieke klant” verschillen⁴⁸

De Procedure van Case Management⁴⁹

⁴⁸ National Association of Social Workers, <https://www.socialworkers.org/LinkClick.aspx?fileticket=acrzqmEfhlo%3d&portalid=0>

⁴⁹ IRC Caring for Child Survivors of Sexual Abuse Guidelines for health and psychosocial service providers in humanitarian settings. 2019.

Uittrekblad 2.13: In Kaart brengen van diensten

Dit is een hulpmiddel voor jou om terug naar je werkplek te gaan en alle diensten in kaart te brengen die relevant zijn voor het werken met kinderen en jongeren onderweg.

Kinderbeschermingsdiensten	
Naam	
Telefoonnummer	
Specifiek bevoegde diensten die beschikbaar zijn	
Wat gebeurt er na een doorverwijzing?	
Welke reis maakt het kind?	

Gezondheidszorg	
Naam	
Telefoonnummer	
Specifiek bevoegde diensten die beschikbaar zijn	
Wat gebeurt er na een doorverwijzing?	
Welke reis maakt het kind?	

Seksuele en reproductieve gezondheidsdiensten	
Naam	
Telefoonnummer	
Specifiek bevoegde diensten die beschikbaar zijn	
Wat gebeurt er na een doorverwijzing?	
Welke reis maakt het kind?	

Waar vindt men zaken anders dan voedsel zoals dignity kits, kledij

Naam	
Telefoonnummer	
Specifiek bevoegde diensten die beschikbaar zijn	
Wat gebeurt er na een doorverwijzing?	
Welke reis maakt het kind?	

Onderdak

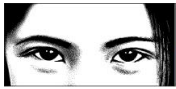
Naam	
Telefoonnummer	
Specifiek bevoegde diensten die beschikbaar zijn	
Wat gebeurt er na een doorverwijzing?	
Welke reis maakt het kind?	

Diensten & Organisaties voor Adolescenten/Jongeren op de Vlucht

Naam	
Telefoonnummer	
Specifiek bevoegde diensten die beschikbaar zijn	
Wat gebeurt er na een doorverwijzing?	
Welke reis maakt het kind?	

Voeding

Naam	

Telefoonnummer	
Specifiek bevoegde diensten die beschikbaar zijn	
Wat gebeurt er na een doorverwijzing?	
Welke reis maakt het kind?	

Diensten voor gehandicapten

Naam	
Telefoonnummer	
Specifiek bevoegde diensten die beschikbaar zijn	
Wat gebeurt er na een doorverwijzing?	
Welke reis maakt het kind?	

Diensten voor gezinnen waar een kind of een vrouw het gezinshoofd is

Naam	
Telefoonnummer	
Specifiek bevoegde diensten die beschikbaar zijn	
Wat gebeurt er na een doorverwijzing?	
Welke reis maakt het kind?	

Diensten voor LGBTQ

Naam	
Telefoonnummer	
Specifiek bevoegde diensten die beschikbaar zijn	
Wat gebeurt er na een doorverwijzing?	
Welke reis maakt het kind?	

Terre des hommes

Helping children worldwide.

Uitreikblad 2.14: Plaatsvervangend/Secundair Trauma en Zelfhulp

Plaatsvervangend en Secundair Trauma

Je welzijn is essentieel om stress te beheersen en je veerkracht op te bouwen. Voor degenen die werken in omgevingen waar men wordt blootgesteld aan zeer traumatische verhalen, afbeeldingen of materialen, zijn secundaire traumatische stress en plaatsvervangend trauma echte risico's. Je kan traumasymptomen ervaren op dezelfde schaal alsof je het misbruik direct zelf hebt meegemaakt, waardoor uitdagingen voor zowel jezelf als je werk werden gecreëerd. De impact hiervan kan zijn dat je je afgesneden voelt van jezelf en de wereld om je heen, werkgerelateerde nachtmerries hebt, gevoelens van wanhoop en hopeloosheid en een negatiever wereldbeeld. Door een sterk welzijnsplan op te stellen, kunnen we echter een deel van de impact van de stress waarmee we worden geconfronteerd, verzachten.

Welzijnsplan

Wat is goede stress?

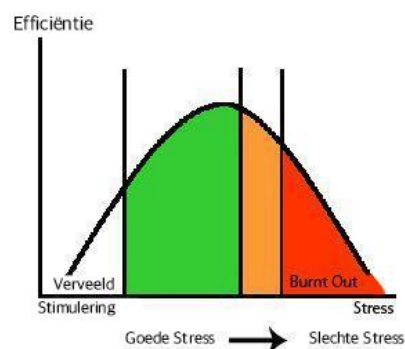
Stress is niet altijd negatief. Soms kan de druk goed zijn. Het kan ons ertoe bewegen ons te engageren en te presteren. We kunnen deze druk of stress nodig hebben om ons te motiveren. Wanneer stress ons helpt onszelf uit te dagen en actief te zijn, kan dit positief zijn en ons in onze **groene zone** houden

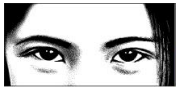
Wat is slechte stress?

Wanneer we te veel stress in ons leven hebben, kunnen we ons overbelast, overweldigd en overmatig uitgeput voelen. Dit bedreigt ons vermogen om het hoofd te bieden. We kunnen ons uitgeput voelen (in plaats van energiek te blijven) door de volgende gebeurtenissen:

- Grote toename van de werkdruk
- Verdere zware toename van de werkdruk
- Laat werken
- Spanningen in het team
- Vertrek van een belangrijke collega
- Verlies van financiering
- Zorgen maken over de mensen thuis
- Herhaalde ziekte of letsel

Wanneer de stress voortduurt zonder geschikte bijsturing vermindert ons vermogen om ermee om te gaan, en dit kan leiden tot onaangename en zelfs angstaanjagende symptomen. Uiteindelijk kan het ons opgebrand en ziek maken en ons in de **rode zone** duwen.

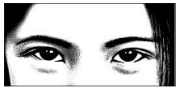
Beantwoord deze vragen om een beeld van jezelf te bouwen in de **green zone**.

Vraag	Antwoord
Wat mij energie geeft is:	
Wat mij ontspant is:	
Ik zorg voor mijn lichaam door:	
Wat ik het meest bevredigend vind in mijn werk is:	
Ik ontspan mij door:	

Beantwoord deze vragen om een beeld van jezelf te krijgen in de **amberkleurige zone**.

Vraag	Antwoord
Waar ik echt gestresst van word, is:	
De laatste keer dat ik echt gestresst was, was:	
Wanneer ik gestresst begin te worden, verander ik op deze manieren:	
Zoals ik denk:	
In mijn lichaam:	
In wat ik doe:	
In mijn gevoelens:	
De waarschuwingssignalen dat stress slecht voor me wordt, zijn:	
Als ik gestresst ben, verander ik op de volgende manieren naar andere mensen toe:	

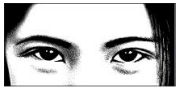
Als je in de **amber zone** terechtkomt moet je daar nu iets aan doen. Wacht niet tot je in de **rode zone** terechtkomt waar het veel moeilijker is om te genezen.

Beantwoord deze vragen om een beeld van jezelf te krijgen in de **rode zone**.

Vraag	Antwoord
Heb je de afgelopen 6 maanden of langer last van een van de volgende tekenen van stress?	
Je cynisch, pessimistisch voelen en een negatieve houding hebben tegenover het leven, jezelf en anderen.	Ja ☐ Nee ☐
Je onproductief en ineffectief voelen, met het gevoel dat je werk helemaal geen verschil maakt.	Ja ☐ Nee ☐
Het gevoel alsof je bent gestagneerd op alle gebieden van je persoonlijk en professioneel leven.	Ja ☐ Nee ☐
Mensen met wie je bevriend was, onverschillig behandelen of vaak negeren.	Ja ☐ Nee ☐
's Morgens wakker worden, en je moe en uitgeput voelen, ook al heb je voldoende uren slaap gehad (7-8 uur).	Ja ☐ Nee ☐
Je niet verbonden voelen met echte problemen die in het verleden je aandacht hadden kunnen trekken.	Ja ☐ Nee ☐
Vinden dat je mensen vermijdt met wie je eerder graag meer tijd had doorgebracht.	Ja ☐ Nee ☐
Denk je dat je een periode van burn-out doormaakt?	
Welke tekenen van burn-out denk je dat je hebt ervaren?	

Als je je zorgen maakt dat je deze symptomen ervaart, neem dan contact op met een manager of een counselor die gespecialiseerd is in het soort hulp die je mogelijk nodig hebt.

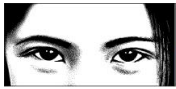
Als je jezelf in de **amber zone** of de **rode zone** bevindt kunnen de volgende strategieën je weer op het goede spoor te helpen:

Doen:

- Rust wat uit - slaap als je kan, maar als dat moeilijk is, rust dan tenminste
- Eet gezond voedsel - maak er een punt van.
- Doe wat aan sport, doe wat oefening, of neem de tijd om te wandelen waar je kan.
- Hou contact met familie en vrienden.
- Wees realistisch over je verwachtingen. Zijn ze te hoog of te laag?
- Bekijk je onzekerheden. Verduidelijk zoveel mogelijk.
- Confronteer werkgerelateerde oorzaken van stress en zorg voor enkele oplossingen. Vertel uw manager duidelijk dat je bepaalde zaken wil bespreken.
- Bekijk je gedrag in de groene zone en herstel de dingen die goed voor je zijn. Geniet weer van goede dingen.
- Neem wat vrije tijd als het zo snel mogelijk helpt zonder je collega's oneerlijk te belasten. Verlaat je werk niet tot je ziekteverlof moet nemen.
- Zoek adequate hulp van mensen om je heen. Raadpleeg een arts of andere gezondheidsdeskundige als je gezondheid of welzijn achteruitgaat.

Niet doen:

- Drugs of alcohol gebruiken als manier van omgaan met stress.
- Anderen de schuld geven.
- Onnodige of onverstandige risico's met jezelf of je collega's nemen.
- Veiligheidsprotocollen overtreden.
- Persoonlijke hygiëne veronachtzamen.
- Geen contact meer hebben met mensen die je zouden kunnen helpen.
- De stress die je in de amberkleurige zone hebt geïdentificeerd, verankerd laten raken in gewoonten die het risico op burn-out, depressie of andere aandoeningen verhogen.

Plan om weerbaarheid/veerkracht op te bouwen

Naam	
Datum	

Onze weerbaarheid wordt verhoogd als we goed voor onszelf zorgen, in alle aspecten van ons leven. Zij wordt ook verbeterd wanneer we een sterk zelfbewustzijn hebben over onze geestelijke gezondheid, onze triggers, onze aanpassingsmechanismen en wat ons ondersteunt om gezond te blijven.

Beantwoord de volgende vragen en hou dit bij de hand wanneer je er aan moet herinnerd worden hoe je voor jezelf kan zorgen en welke hulp je mogelijk nodig hebt.

Activiteiten die ik zal ondernemen om in de Groene zone te blijven zijn:	
Wanneer ik in de Amber zone ben zal ik ...	
Wanneer ik in de Rode zone ben zal ik...	
Welke hulp heb je nodig?	

Uitreikblad 2.15: Bronnen

Algemene Bronnen

Child Protection Hub

<https://childhub.org/en>

De Child Protection Hub is een interactief platform voor professionals waar ze ervaringen en kennis kunnen uitwisselen, van elkaar kunnen leren, ondersteuning kunnen bieden en ontvangen. Er is een breed scala aan middelen voor kinderen en jongeren op de vlucht, gendergerelateerd geweld en bescherming.

Bronnen over de Migratie van Kinderen en Jongeren

Alleen en niet veilig

<https://media.ifrc.org/ifrc/document/alone-unsafe-children-migration-sexual-gender-based-violence/>

Deze studie beoogt een beter inzicht te krijgen in de risico's en soorten seksueel en gendergerelateerd geweld waarmee kinderen die zelfstandig migreren te maken hebben, alsmede een inzicht te krijgen in de betreuwenswaardige en wijdverspreide hiaten in de wetgeving op bescherming en bijstand voor deze kinderen.

Verschrikkelijke reizen

https://www.unicef.org/publications/files/Harrowing_Journeys_Children_and_youth_on_the_move_a_cross_the_Mediterranean.pdf

Kinderen en jongeren onderweg over de Middellandse Zee, met risico op mensenhandel en uitbuiting

Data over Kinderen op de Vlucht

<https://www.unicef.org/eca/emergencies/latest-statistics-and-graphics-refugee-and-migrant-children>

Deze site biedt actuele statistieken en datums voor kinderen en jongeren in beweging.

Bestemming Onbekend

<https://destination-unknown.org/>

Destination Unknown is een internationale campagne om kinderen onderweg te beschermen onder leiding van Terre des Hommes en uitgevoerd door haar campagne team.

Hulpmiddelen voor GBV

IASC GBV richtlijnen

<https://gbvguidelines.org/en/>

Het doel van de richtlijnen is om humanitaire actoren en gemeenschappen die getroffen zijn door gewapende conflicten, natuurrampen en andere humanitaire noodsituaties te helpen bij het coördineren, plannen, implementeren, controleren en evalueren van essentiële acties voor de preventie en beperking van GBV in alle sectoren van humanitaire respons.

Gendergerelateerd geweld. Verantwoordelijkheidsgebied

<http://gbvaor.net/>

Het Gender-Based Violence Area of Responsibility (GBV AoR) is het wereldwijde forum voor coördinatie en samenwerking in het kader van de clusterbenadering van GBV-preventie en -respons in humanitaire omstandigheden. Deze site heeft een uitgebreide selectie bronnen over GBV.

Zorg voor kinderen die seksueel misbruik hebben meegemaakt

https://www.unicef.org/pacificislands/IRC_CCSGuide_FullGuide_lowres.pdf

Beste werkmethode-richtlijnen voor de zorg voor kinderen die GBV en seksueel misbruik hebben bekendgemaakt.

GBV Preventie en Beste werkmethode

SGBV Preventie en Response Opleidingspakket

<https://www.unhcr.org/583577ed4.pdf>

Het opleidingspakket is ontworpen om facilitators te helpen bij het geven van inleidende, interactieve opleiding over het voorkomen van en reageren op seksueel en gendergerelateerd geweld (SGBV)

Nieuws en verhalen over vluchtelingen en migrantenkinderen in Europa

<https://www.unicef.org/eca/news-and-stories-refugee-and-migrant-children-europe>

Deze site biedt verhalen en beste werkmethode om kinderen en jongeren op de vlucht te ondersteunen.

GBV Risicoanalyse methode en Preventie

<https://www.womensrefugeecommission.org/gbv/resources/1353-urban-gbv-tools>

Deze hulpmiddelen helpen zorgverleners om de risico's van stedelijke vluchtelingen voor gendergerelateerd geweld in te schatten en erop te reageren.

Facilitator voor Jongeren

Levensvaardigheden, leiderschap en onbegrensd potentieel (LlP) 3-daagse jeugdfacilitatoropleiding

<https://childhub.org/en/child-protection-online-library/life-skills-leadership-and-limitless-potential-llp-3-day-youth>

De documenten bevatten stapsgewijze begeleiding en methodologische opmerkingen voor een driedaagse opleiding voor de facilitator van jongeren en een levensvaardigheden- en leiderschapsprogramma van 12 sessies voor jongeren die seksueel geweld hebben ervaren of het risico daarop lopen.

Kinderbescherming

Een Kind is een Kind

https://www.unicef.org/publications/index_95956.html

Onder de miljoenen kinderen die wereldwijd in beweging zijn, ondernemen vele - waaronder honderdduizenden niet-begeleide minderjarigen en adolescenten - gevaarlijke reizen. Dit rapport laat zien hoe het gebrek aan veilige en legale wegen voor vluchtelingen en migrantenkinderen een bloeiende markt voor mensensmokkel voedt en hun in gevaar brengt voor geweld, misbruik en uitbuiting. Voortbouwend op recente beleidsvoorstellen van UNICEF, beschrijft het manieren waarop overheden deze kwetsbare kinderen beter kunnen beschermen.

Kinderbescherming in noodsituaties

<https://spherestandards.org/resources/minimum-standards-for-child-protection-in-humanitarian-action-cpms/>

De minimumnormen voor kindbescherming bij humanitaire actie - opgesteld met input van 400 personen van 30 NGO's in meer dan 40 landen - zijn gericht op degenen die werkzaam zijn in kindbescherming of aanverwante gebieden van humanitaire actie.

Vluchtelingen & Migranten Crisis: Kinderbescherming

<https://childhub.org/en/child-protection-online-library/refugee-migrant-crisis-child-protection-response>

Dit pakket voor capaciteitsopbouw is ontwikkeld in het kader van het initiatief UNICEF Regional Office for Central and Eastern Europe and Commonwealth of Independent States (CEE / CIS), geïmplementeerd door de Child Protection Hub voor South East Europe en Terre des Hommes Regional Office for Central and Zuidoost-Europa (TdH) in haar rol als coördinatrice van de ChildHub.

Terres des Hommes Kinderbeschermingsbeleid

<https://www.terredeshommes.org/child-safeguarding-policy/>

Het kindbeschermingsbeleid van Terre des Hommes biedt richtlijnen voor beste werkmethode om kinderen veilig te houden en hun te beschermen tegen alle vormen van letsel en misbruik.